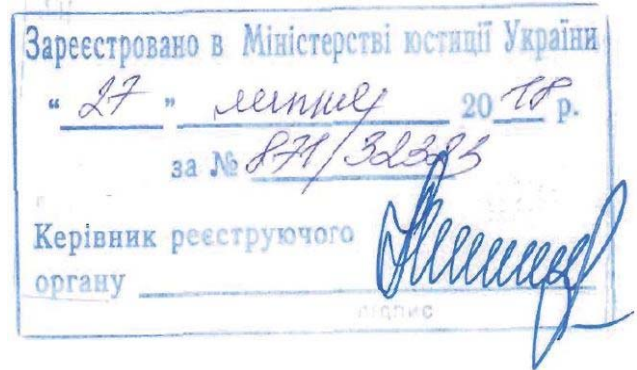

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства молоді
та спорту України

05 липня 2018 року № 3098

ПРАВИЛА

спортивних змагань з хокею з шайбою

І. Загальні положення

1. Основні вимоги та термінологія

1. Ці Правила визначають основні заходи з організації та проведення спортивних змагань з хокею з шайбою, що проводяться на території України.

2. У цих Правилах терміни вживаються у таких значеннях:

арбітр (суддя) – офіційна особа, яка має відповідну суддівську кваліфікацію і призначена для арбітражу матчу змагань;

вихід віч-на-віч (один на один) – ситуація під час гри, яка відповідає усім цим критеріям: атакуючий гравець контролює шайбу або перебуває в

очевидному положенні, щоб отримати контроль над вільною шайбою і вийти один на один з воротарем, атакуючий гравець не має суперника між собою і воротами суперника, шайба знаходиться повністю поза синьою лінією зони захисту атакуючого гравця, атакуючий гравець має дійсний гольовий момент;

гравці – гравці обох команд (воротарі, а також польові гравці - захисники та нападники);

ігрове поле – тривимірна площа поверхні льоду, що оточена бортами та захисним склом, але не обмежена висотою скла та бортів;

значні порушення цих Правил – це порушення, за які накладаються дисциплінарні, дисциплінарні до кінця гри, великі та дисциплінарні до кінця гри штрафи або матч-штрафи. Значними також є такі порушення, як відмова команди почати або продовжити гру, участь у грі незаявлених гравців, втручання вболівальників та втручання у роботу суддів;

контроль та володіння шайбою – тривале володіння шайбою. Контроль шайби означає, що гравець контролює шайбу ключкою чи за допомогою рук або ніг. Якщо шайба торкнулася іншого гравця або його амуніції, потрапила у ворота або вільно пересувається, гравець більше не вважається таким, що має контроль над шайбою. Володіє шайбою гравець, який контролює шайбу ключкою, свідомо спрямовує шайбу партнерові або тримає шайбу у зоні свого контролю. Будь-який випадковий контакт або рикошет від супротивника, рамки воріт або бортів не вважається володінням. Останній гравець, який торкнувся шайби, вважається таким, що володіє нею, і може бути атакований за умови, що контакт є правомірним і відбувається під час або одразу ж після того, як він втратив контроль над шайбою;

конфлікт (протистояння) – будь-який інцидент, в якому суперники ініціювали фізичний контакт у неспортивній манері;

лінія воріт – кінцева червона лінія, яка розташовується по ширині льодової арени та поділена на дві частини. Частина цієї лінії між стійками воріт

називається лінією воріт, а дві частини, які простягаються від воріт до бортів називаються «лицьовими лініями». Для позначення всієї лінії використовується термін «лінія воріт»;

малий чи малий лавовий штраф – за негрубе порушення призначається двохвилинний штраф визначеному гравцю. Штраф також може бути накладено на команду без визначення конкретного гравця. Двохвилинне покарання може відбутися будь-який призначений тренером через капітана гравця, який був на льоду в момент свистка, що зупинив гру, якщо інше не вказано цими Правилами;

офіційний представник команди – будь-який член команди, який не є гравцем, одягненим для гри, у тому числі (але не обмежуючись) тренер, помічники тренерів, персонал, що відповідальний за обладнання та навчання, внесений до заявочного списку команди;

під час гри – час, коли працює ігровий годинник та відбувається відлік часу гри;

повна захисна маска – маска для обличчя, що прикріплена до шолома гравця і закриває все обличчя;

позиційна боротьба за шайбу – це контакт між двома або більше гравцями, які знаходяться у безпосередній близькості від шайби та намагаються завладіти нею. Гравцям дозволено боротися за позицію та нахилитися один до одного за умови, що вони конкурують за шайбу;

силовий прийом – це контакт у силовій манері, гравця з іншим гравцем власним тілом, головною метою якого є відбір шайби у супротивника. Проти будь-якого гравця, який контролює та володіє шайбою, дозволено здійснювати силові прийоми спереду або збоку, якщо вони здійснюються стегном, корпусом або плечем і не потрапляють у ділянку голови, шиї та нижче стегна. Не існує чистого силового прийому у ділянку голови, шиї та нижче стегна суперника. Також не існує чистого силового прийому, виконаного головою, ключкою або

частиною тіла нижче стегна. Не існує чистого силового прийому проти воротаря;

територіальна перевага – будь-яке рішення, яке переміщує вкидання шайби ближче до зони захисту, вжите для покарання команди, що порушила правила;

тренер – офіційна особа команди, яка відповідає за стратегію гри команди, заміни гравців, призначає польових гравців, які відбудуватимуть покарання та виконуватимуть штрафні кидки;

хокейний матч (гра) – змагання між двома командами, які певний час грають під контролем суддів;

шолом воротаря – шолом спеціальної конфігурації з сіткою для захисту обличчя, що одягається на голову для захисту голови та обличчя воротаря.

3. Гравці, які беруть участь у змаганні, повинні дотримуватися вимог цих Правил.

4. Порушення цих Правил під час спортивних змагань (далі - змагання) розглядаються суддями. Значні порушення цих Правил додатково розглядаються відповідно до Дисциплінарного регламенту та статуту Федерації хокею України.

2. Допуск за гендерними ознаками

1. Ці Правила однаково поширюються як на гравців-чоловіків, так і на гравців-жінок, крім положень глави 54 розділу X цих Правил, які поширюються лише на гравців-чоловіків.

2. Гравець чоловічої статі не може брати участь у змаганнях жіночих команд, так само жодна гравець жінка не може брати участь у змаганнях чоловічих команд.

3. У змаганнях команд дітей 10, 11 років (U10, U11) та юнаків 12, 13 років (U12, U13) можуть брати участь дівчата того ж самого віку та/або двома роками старше.

3. Вікові групи

1. Вікова група учасника змагання визначається виключно за його роком народження та встановлює відношення статусу гравця для всього хокейного сезону (гравець вікової групи U18 для певного сезону зобов'язаний дотримуватися правил, які стосуються категорії гравців U18 протягом усього сезону).

2. Гравець вікової групи U20 у сезоні 2018/2019 повинен мати дату народження після 01 січня 1999 року; 2019/2020 – після 01 січня 2000 року; 2020/2021 – після 01 січня 2001 року; 2021/2022 – після 01 січня 2002 року.

3. Вік гравця, який бере участь у змаганнях чоловічих команд або команд вікової групи U20, має складати повні 16 років.

4. Вік гравця, який бере участь у змаганнях жіночих команд, має складати повні 15 років.

4. Судді змагань

1. Усі рішення, що приймаються суддями змагань, базуються на положеннях цих Правил.

2. Для обслуговування матчів змагань безпосередньо на льоду використовують систему з трьома суддями (один головний суддя та два лінійних судді) або систему з чотирма суддями (два головних та два лінійних судді). Обов'язки головних суддів та суддів на лінії однакові в обох системах. Також у змаганнях іноді використовують систему з двома суддями (два судді на льоду виконують обов'язки одночасно головного та лінійного судді). Крім суддів на льоду, за змаганням можуть спостерігати інспектор змагання та/або

представник організатора. Система суддівства змагань встановлюється та погоджується організатором змагання.

3. Система «відеогола» є обов'язковою тільки для визначених організатором змагань.

II. Хокейний майданчик

1. Майданчик та льодова поверхня

1. Змагання проходять на рівній, вкритій льодом поверхні з нанесеною розміткою, що відповідає цим Правилам. Для змагань розміри хокейного майданчика повинні складати шістдесят метрів у довжину та тридцять метрів у ширину. Кути майданчика повинні мати радіус від 7 до 8,5 метрів. Будь-які розбіжності у розмірах хокейних майданчиків мають бути погоджені з організатором змагань.

2. У хокей з шайбою грають на білій поверхні льоду, що має назву ігрова поверхня. Вона має бути такої якості, що вважається придатною для змагання на думку суддів, що його обслуговують.

3. Поверхня льоду має бути вироблена з води і хімічних речовин незмінно високої якості на всіх ділянках і має бути належним чином заморожена за допомогою надійної системи охолодження або природними чинниками, що забезпечать підтримання стабільної температури та щільності льоду.

4. Якщо до або під час гри будь-яка ділянка льоду отримує пошкодження, судді мають негайно зупинити гру і дочекатися необхідного відновлення ігрової поверхні, перш ніж поновити гру.

5. Якщо відновлення затримує гру на значний час, суддя має можливість відправити команди до роздягалень, поки на ковзанці не можна буде поновити гру. Якщо проблема не може бути вирішена за короткий час або якщо будь-яка з ділянок льоду або майданчика має якість, яка робить гру небезпечною, суддя

має право відкласти гру на такий час, поки лід або майданчик не буде придатним для гри.

6. Якщо тривала затримка відбувається за десять хвилин до закінчення періоду, суддя має можливість відправити команди до роздягалень та одразу почати перерву. Кінець періоду буде зіграно після завершення відновлення і прибирання льоду і завершення всього часу перерви. Коли гра відновиться, команди гратимуть на тих же половинах, що й до відкладення гри, а в кінці періоду вони змінять половини та почнуть грати наступний період без перерви.

7. Якщо ігрове поле вкрите туманом або іншим непрозорим повітрям, суддя зупиняє гру, поки повітря на арені не стане достатньо прозорим для гравців та вболівальників.

2. Лави для гравців

1. Лави для гравців не є частиною ігрової поверхні, але вони вважаються частиною ігрового майданчика і підлягають всім правилам, які відносяться до льодового майданчика. Лави для гравців мають бути розташовані на одному боці майданчика, навпроти їх штрафних лав і суддівської лави. Команди мають використовувати одну й ту ж лаву протягом матчу. Лави для гравців мають бути відгороджені з трьох боків від глядачів і мати прямий доступ до льоду для самих гравців, і тільки один бік має бути відкритим.

2. На лавах для гравців дозволено перебувати лише гравцям, що одягнені для гри, і не більше восьми офіційних осіб команди. Біля кожної лави для гравців має бути по двоє дверей. Команда-господар обирає лаву гравців.

3. Лави гравців обох команд мають бути однакових розмірів і якості та не надавати переваги жодній з команд у будь-якій формі.

4. Кожна лава гравців має бути розташована на відстані двох метрів від центральної червоної лінії, бути завдовжки десять метрів і півтора метра завширшки.

3. Лави для оштрафованих гравців

1. Лави для оштрафованих гравців, по одній для кожної команди, мають бути розташовані у нейтральній зоні на протилежному боці від лави гравців їх команд. Лави мають бути однакових розмірів і якості та не надавати переваги жодній з команд у будь-якій формі.

2. Команди мають використовувати лаву для оштрафованих, що знаходиться на боці, протилежному до лави своїх гравців, і мають використовувати одну й ту ж лаву протягом гри.

3. Кожна лава для оштрафованих гравців повинна мати тільки одні двері для входу і для виходу, які має право відкривати лише особа, що має для цього відповідні повноваження. Тільки особа, що обслуговує лаву для оштрафованих гравців, та офіційні особи мають доступ до лав оштрафованих гравців.

4. Сторонні об'єкти на льоду

1. Поверхня льоду призначена тільки для гравців та суддів.

2. Перебування будь-яких об'єктів на льоду, які безпосередньо не пов'язані з грою, з обладнанням або шайбою, забороняється.

3. Будь-яке пошкодження ігрових об'єктів за допомогою будь-яких засобів призводить до негайної зупинки гри. Гра не може бути поновлена, поки лід не буде звільнено від цих об'єктів та ігрове поле не буде готове до гри.

5. Борти

1. Ігровий майданчик має бути огорожений. Огородження має назву борти, що виготовлені із дерев'яних або пластикових секцій, пофарбованих у білий колір. Висота борта має становити 107 сантиметрів від поверхні льоду. Проміжки між секціями бортів не мають бути більше ніж 3 міліметри.

2. Борти мають бути побудовані так, щоб внутрішня поверхня, що звернена до льоду, була гладенькою, без будь-яких перешкод, які можуть стати причиною травм гравців або неприродньо змінювати хід шайби.

3. До нижньої частини бортів кріпиться відбиваюча пластина жовтого кольору висотою від 15 до 25 сантиметрів, яка пролягає вздовж периметра ігрового поля. До верхньої частини бортів кріпиться відбиваюча пластина синього кольору, яка проходить вздовж периметра ігрового поля і позначає ділянку, де закінчується борт і починається захисне скло. Пластина починається на рівні 110 сантиметрів від бетонної підлоги під льодом.

6. Захисне скло

1. Панелі з плексигласу високої міцності товщиною 15 міліметрів, прозорі з обох боків мають бути встановлені та прикріплені до верхньої частини борта. Скло має бути вирівняне за допомогою стійок, які дають змогу секціям бути гнучкими.

2. Захисне скло повинно мати висоту 240 сантиметрів за воротами і простягатися мінімум на 4 метри від лінії воріт до синьої лінії. З боків, за винятком ділянки перед лавою гравців, скло має бути 180 сантиметрів заввишки. Зазори між панелями захисного скла мають бути не більше ніж 5 міліметрів.

3. Дозволяється не встановлювати захисне скло перед лавою гравців, але за нею має бути захисне скло висотою 180 сантиметрів, як і з боків лави гравців і за штрафною лавою. У місцях, де скло закінчується, має бути захисна оббивка по всій висоті скла.

4. Захисне скло та приладдя, яке використовується для фіксації бортів в одному положенні, необхідно встановлювати на боці, протилежному від ігрової поверхні. Захисне скло має бути встановлене так, щоб один лист можливо було замінити без порушення цілісності будь-яких інших.

5. Не допускається наявність будь-яких проходів або отворів у будь-якому місці вздовж усього захисного скла, за винятком круглого отвору діаметром 4 сантиметри перед суддею-секретарем.

7. Захисна сітка

1. Захисна сітка відповідної висоти має бути підвішена над захисним склом позаду обох воріт.

2. Захисна сітка має продовжуватися вздовж лицьового борта, щонайменше до місця, де лінія воріт підходить до бортів.

8. Двері

1. Усі двері, що надають доступ до льодової поверхні, мають відкриватися у напрямку зони для глядачів.

2. Зазори між дверима і бортами не повинні становити більше 5 міліметрів.

9. Розмітка льодової поверхні – зони

1. Поверхня льоду по довжині має бути розділена п'ятьма лініями, нанесеними впоперек на поверхню льоду. Ці лінії мають продовжуватися вертикально вгору до бортів та відбивної планки у такому порядку: лінія воріт, синя лінія, центральна червона лінія, синя лінія, лінія воріт.

2. Три лінії, що нанесені у середині, позначають три зони майданчика і відокремлюють зліва направо зону захисту, нейтральну зону та зону атаки. Встановлені такі зони: від лінії воріт до синьої лінії, від синьої лінії до синьої лінії, від синьої лінії до лінії воріт, що виміряні від середини кожної лінії.

3. Центральна червона лінія ділить майданчик на дві однакові частини. Вона має бути завширшки 30 сантиметрів і простягатися від відбивної планки вгору по всій висоті бортів. Якщо на бортах дозволено розміщення реклами, лінії мають бути нанесені принаймні на відбиваючу пластину.

4. Дві лінії воріт наносяться на відстані 4 метрів від лицьових бортів (не від криволінійних ділянок) на обох кінцях майданчику і мають ширину 5 сантиметрів.

5. Сині лінії мають розташовуватися на відстані 2286 сантиметрів від лицьових бортів з обох кінців майданчика і мати ширину 30 сантиметрів. Вони мають простягатися і на борти вище відбиваючої пластини. Якщо на бортах дозволено розміщення реклами, лінії мають бути нанесені принаймні на відбиваючу пластину.

10. Розмітка льодової поверхні - точки вкидання та кола

1. На льоду має бути дев'ять точок для вкидання. Це єдині місця, де судді на льоду можуть здійснити вкидання шайби.

2. Усі точки для вкидання мають бути червоного кольору за винятком однієї в центрі поля, яка має бути синього кольору.

3. Точка діаметром 30 сантиметрів має розташовуватися у самому центрі поля. З цієї точки, як з центра, по колу з радіусом 450 сантиметрів має бути нанесена синя лінія завширшки 5 сантиметрів. Це і є центральне коло вкидання.

4. Чотири точки для вкидання діаметром 60 сантиметрів мають бути нанесені в нейтральній зоні. Має бути дві таких точки на відстані 1,5 метра від кожної синьої лінії. Ці точки для вкидання мають розташовуватися на однаковій відстані від уявної прямої лінії, проведеної від центру обох ліній прокидання, так само як і точки для вкидання у кінцевих зонах.

5. Чотири точки для вкидання діаметром 60 сантиметрів та червоні кола з товщиною ліній 5 сантиметрів та радіусом 450 сантиметрів мають бути нанесені на льодову поверхню в обох кінцевих зонах по обидва боки від розташування воріт. Кожна зі сторін точки для вкидання кінцевої зони має бути відповідно позначена подвійними L-подібними позначками.

6. Розташування точок для вкидання кінцевої зони має бути закріплено на умовній лінії, що паралельна лінії прокидання, та розташовуватися на відстані 6 метрів від неї. Точки для вкидання кінцевих зон розташовуються на відстані 7 метрів по обидва боки від умовної прямої лінії, проведеної від центра однієї лінії прокидання до іншої.

11. Розмітка льодової поверхні – воротарська та суддівська зони

1. На льодовій поверхні наносяться три півкола: по одному для кожного воротаря – перед воротами і одне для суддів – біля суддівського стола.

2. Суддівська зона наноситься на льодову поверхню лінією завширшки 5 сантиметрів у вигляді півкола радіусом 3 метри безпосередньо перед суддівським столом. Гравцям не дозволяється перебувати у цій зоні під час зупинок гри, коли судді консультуються один з одним або тоді, коли судді на льоду дають пояснення суддям за бортом.

3. Зона воротаря має наноситися на поверхню льоду перед обома воротами у вигляді півкола червоною лінією завширшки 5 сантиметрів. Площа зони воротаря має бути пофарбована у голубий колір, а ділянка всередині воріт, починаючи від лінії воріт до задньої частини сітки воріт, має залишатися білого кольору.

4. Зона воротаря представлена в тривимірному просторі і охоплює простір від льодової поверхні до верхівки поперечної планки воріт.

5. Зона воротаря – півколо радіусом 180 сантиметрів, окреслене лінією червоного кольору товщиною 5 сантиметрів з використанням центра лінії воріт, як центральної точки; червоні L-подібні лінії довжиною 15 сантиметрів кожна, мають бути нанесені на кожному передньому куті; розташування L-подібних ліній вимірюється нанесенням уявної лінії на відстані 122 сантиметрів від лінії воріт до краю півкола. Вимірювання розмірів суддівської зони та зон воротаря має проводитися від зовнішнього краю ліній, товщина самої лінії вважається частиною зони.

12. Ворота

1. На кожному з двох кінців майданчика мають бути встановлені ворота. Ворота складаються з каркасу воріт та сітки. Лицьовою стороною ворота мають бути повернуті до центру поля. Ворота мають розташовуватись в центрі лінії прокидання з обох кінців майданчика і мають бути встановлені так, щоб залишатися нерухомими під час гри. Отвори фіксаторів для воріт мають розташовуватися точно на лінії воріт.

2. Каркас воріт повинен мати висоту 122 сантиметри над поверхнею льодового покриття та ширину 183 сантиметри (внутрішні розміри). Бокові стійки воріт і перекладина, які формують трубчатий сталевий каркас воріт, мають бути визначеної конструкції із діаметром труби 5 сантиметрів. Бокові стійки та перекладина воріт мають бути пофарбовані у червоний колір, усі інші частини воріт мають бути білими. Конструкція воріт має містити білу раму, що розташовується вздовж льодового покриття і тягнеться від стійки до стійки та підтримує сітку. Найглибша точка воріт має бути від 60 до 120 сантиметрів.

3. Сітка з міцного білого нейлонового шнура має бути надійно закріплена по всій задній частині каркасу воріт так, щоб затримати шайбу у сітці воріт після її потрапляння у ворота і для запобігання виходу шайби з воріт у будь-якому іншому напрямку, крім лицьового боку воріт. Судді зобов'язані перевіряти сітку перед початком кожного періоду гри. Якщо вони знаходять будь-які пошкодження сітки, гра не може початися, поки не будуть усунуті виявлені проблеми.

4. Внутрішня частина каркасу воріт, крім бокових стійок та поперечної планки, має бути покрита білою пом'якшуючою оббивкою. Оббивка прикріплена до каркасу воріт має розпочатися на відстані не менше ніж 10 сантиметрів від стійки воріт і бути прикріплена так, щоб не заважати шайбі повністю перетнути лінію воріт.

III. Команди та гравці

1. Склад команди

1. Для того, щоб розпочати матч, команди повинні мати змогу виставити на лід не менше ніж п'ять польових гравців і одного воротаря на початку гри.

2. Потрібна кількість гравців для початку гри – 5 польових гравців та 1 воротар, якщо команда грає в повному складі, та 3 або 4 польових гравці та 1 воротар, якщо команда грає в меншості.

2. Технічна поразка

1. Команді, яка відмовляється почати гру необхідною кількістю гравців, зараховується технічна поразка у матчі. Команді зараховується технічна поразка, якщо вона не може випустити на майданчик необхідну кількість гравців у ході гри через штрафи та травми.

2. Якщо команда відмовляється від участі у післяматчевих кидках для визначення переможця гри, її супротивнику буде присуджена перемога.

3. Неправильно заявлений гравець у грі

1. Перш ніж брати участь у грі, гравець має відповідати всім критеріям допуску, визначеними організаторами змагання щодо громадянства, вікової категорії тощо, а також має перебувати у заявці на змагання, тур або матч та у протоколі матчу. Визначальним чинником для отримання права гравця на участь у матчі є його прізвище та ім'я (не номер на светрі), яке має бути правильно вказане у заявці на гру.

2. Шайбу не буде зараховано команді, якщо під час взяття воріт на льоду перебував один з її гравців, який не мав права брати участі у грі. Суддя повідомляє про це порушення перед подальшим вкиданням у центрі майданчика одразу після взяття воріт. У цьому разі попередні закинуті шайби

команди, у складі якої виступав неправильно заявлений гравець, залишаються зарахованими.

3. Якщо гравець отримує штраф і під час штрафу виявиться, що гравець не має права на участь у грі, його буде відсторонено, а тренером через капітана команди буде призначений новий гравець, який відбудуватиме призначений штраф.

4. Якщо гравець буде визнаний незаявленим або неправильно заявленим під час гри, він буде негайно відсторонений від гри без накладання штрафу. Про всі випадки, пов'язані з участю незаявлених гравців, потрібно повідомити організатора змагань.

4. Склади команд

1. За 60 хвилин до початку гри представники кожної команди мають надати секретарю гри заявку команди на гру (список прізвищ і відповідних номерів на светрах гравців), у тому числі вказавши капітана та його асистентів.

2. Не пізніше ніж за 2 хвилини до початку гри, представники кожної команди мають підтвердити склад своєї команди на гру, гравці можуть додаватися або видалятися зі списку до початкового вкидання. Одразу після початку гри не дозволяється ніяких змін або доповнень за винятком третього воротаря.

3. Кожна команда має право виставити на гру максимум 20 польових гравців та двох воротарів. Тільки гравці, що мають право змагатися, мають бути внесені до заявки і брати участь у змаганні.

4. Гравець має право грати лише у повній ігровій екіпіровці, яка складається з ключок, ковзанів, захисного обладнання та ігрової уніформи команди.

5. Гравці, які заявлені для участі у змаганні, але які не внесені до заявки команди на матч, допускаються до участі у розминці. Жодному гравцю не

дозволено розминатися на льоду після завершення періоду або під час будь-якої зупинки гри.

5. Персонал команди

1. Кожна команда повинна мати принаймні одну офіційну особу команди на лаві запасних як тренера і одного лікаря для лікування гравців у разі травмування.

2. Максимально дозволена кількість офіційних осіб команди на лаві для гравців – 8 осіб.

6. Представники команд та технічне оснащення

1. Офіційним представникам команди, які перебувають на лаві запасних або поблизу неї, під час гри дозволяється користуватися радіозв'язком з асистентом головного тренера в ложі преси.

2. Усі інші технологічні засоби дозволено використовувати у тренувальних цілях, а не для впливу на рішення суддів.

7. Гравці на льоду

1. Команді не дозволяється мати на льоду під час гри менше 4 (1 воротар і 3 польові гравці, у результаті накладених штрафів) або більше 6 гравців (1 воротар і 5 польових гравців; або 6 польових гравців без воротаря).

2. Гравці можуть вільно пересуватися в будь-якому порядку під час гри і грати на тих позиціях, на яких вони хочуть, але існує 6 стандартних позицій: воротар, лівий захисник, правий захисник, центральний нападаючий, лівий нападаючий та правий нападаючий.

3. Тільки один воротар команди має право перебувати на льоду в будь-який момент гри. Цей воротар може бути знятий та замінений польовим гравцем. Водночас гравець, що замінив воротаря, не може грати за правилами,

які має виконувати воротар, зокрема у питаннях ігрової амуніції, фіксування шайби і фізичного контакту з опонентами.

8. Капітан та асистент капітана

1. Кожна команда має призначити капітана і не більше ніж двох асистентів капітана з числа гравців, внесених до заявки команди на матч. Команда не може відмовитися від призначеного капітана і замість нього призначити 3 асистентів капітана.

2. Команда не може змінити свого капітана або асистентів капітана під час матчу. Якщо капітан видалений або не може грати через травму, один з асистентів капітана може приступити до виконання його обов'язків.

3. Капітан має носити літеру «С», а асистенти капітана мають носити літеру «А» на передній стороні светра на видному місці. Літера має бути 8 сантиметрів заввишки і мати контрастний колір відносно основного кольору светра.

4. Тільки ці призначені гравці, якщо на них не було накладено штраф, мають право обговорювати з арбітром будь-яке питання щодо тлумачення правил під час гри. Якщо капітан та асистент чи обидва асистенти капітана одночасно перебувають на льоду, тільки капітан має право розмовляти з головним суддею відносно тлумачення правил.

5. Якщо ні капітан, ні асистент капітана не перебувають на полі, вони не мають права залишати лаву запасних, щоб обговорити будь-яку ситуацію з арбітром, крім випадку, якщо про це попросить суддя. Якщо капітан чи асистент капітана залишив лаву запасних без запрошення, він буде відправлений назад. Суддя має попередити головного тренера, що друге подібне порушення призведе до накладання дисциплінарного штрафу. Неприпустимо оскаржувати доцільність штрафу, оскільки це не пов'язано з тлумаченням правил. Гравець, який сперечається з приводу накладеного штрафу, карається дисциплінарним штрафом.

IV. Екіпірування гравців

1. Екіпіровка

1. Ігрова екіпіровка польових гравців складається з ключок, ковзанів, захисного обладнання та ігрової уніформи команди. Усі засоби захисту, крім рукавиць, шоломів і ковзанів слід носити виключно під формою.

2. Екіпіровка повинна відповідати стандартам безпеки і використовуватися тільки для захисту гравців. Все екіпірування, у тому числі шоломи, необхідно надягати правильно в ході розминки перед грою.

2. Небезпечна екіпіровка

1. Недозволене екіпірування, яке не відповідає стандартам, що вказані у цих Правилах, вважається неприйнятним для гри і класифікується як небезпечне спорядження.

2. Суддя може попросити виміряти будь-який елемент екіпірування у будь-який момент гри. Якщо він вирішить, що спорядження не відповідає стандартам, викладеним нижче, екіпірування буде вважатися недозволеним і має бути вилученим.

3. Гравець, який використовує небезпечне екіпірування, має покинути майданчик, а його команда має отримати попередження від арбітра. Гравцю не буде дозволено брати участі в грі доти, доки недозволене екіпірування не буде замінено або видалено.

4. Небезпечним екіпіруванням вважається: використання незатвердженого екіпірування, використання небезпечних або недозволених ковзанів або ключок, неможливість носити екіпірування під формою (не враховуючи рукавиці, шолом та щитки воротаря), розріз однієї або обох рукавиць у ділянці долоні та неправильна позиція напівмаски візор (прозорий акриловий захист обличчя).

3. Налокітники

1. Налокітники повинні мати м'яке захисне зовнішнє покриття з губчастої гуми або подібного матеріалу.
2. Завтовшки налокітник має бути не менше ніж 1,27 сантиметра.

4. Засоби захисту зубів та обличчя

1. Допустимі три види захисту, які можуть бути прикріплені до передньої частини шолома гравця: повна захисна маска, повний візор та напівмаска візор.
2. Напівмаска візор кріпиться до шолома і має закривати очі і нижній край носа спереду та з боків.
3. Гравці чоловічої статі мають носити як мінімум напівмаску візор. Усі гравці жіночої статі мають носити шолом з маскою або повним візором. Гравцям не дозволяють носити кольоровий або тонований візор.
4. Всі гравці вікових груп до U18 включно зобов'язані носити маску, сконструйовану так, що ні шайба, ні ключка не зможуть проникнути всередину. Усі гравці вікових груп до U20 включно зобов'язані носити захисну капу для зубів.
5. Гравець, у якого візор або маска тріснули або зламалися, має одразу відправитися на лаву для гравців.

5. Флуоресцентний матеріал

Не допускається використання флуоресцентних матеріалів на будь-яких частинах обладнання, одязі або уніформі тих, хто перебуває на льоду.

6. Рукавиці

1. Рукавиці гравців мають бути цільними, покривати руку і зап'ястя та бути відповідного дизайну.

2. Задні частини рукавиць мають бути виготовлені з м'якого матеріалу і не повинні містити іншого матеріалу або об'єктів, крім вшитого в них наповнювача.

7. Шолом

1. У ході розминки перед грою і самої гри (основний час, додатковий час і кидки для визначення переможця гри) гравці мають носити сертифікований шолом, виготовлений спеціально для хокею з підборідним ременем, який має бути застібнутий.

2. Гравці мають носити шолом так, щоб нижній край шолома був розташований на відстані не більше ніж ширина одного пальця руки над рівнем брів. Крім того, там має бути достатньо місця між ременем шолома і підборіддям для проходження одного пальця руки.

3. Якщо шолом гравця відірвався під час гри, гравець має направитися безпосередньо до лави запасних. Гравець не має права торкатися шайби або брати участі у грі без шолома або надягати його під час гри. Гравцю заборонено навмисно збивати шолом з суперника, щоб змусити його сісти на лаву запасних або вивести його з гри.

4. Шоломи гравців не можуть мати ніякого дизайну або написів, крім номера, який відповідає номеру на светрі, також дозволено розміщення офіційно ліцензованої реклами на шоломі.

5. Гравці мають бути одягненими у шоломи, сидячи на лавці гравців або на штрафній лавці, за винятком, коли шолом очищається або ремонтується.

8. Засоби захисту горла та шиї

Усі гравці віком 18 років і молодші, незалежно від змагання, в якому вони беруть участь, мають носити засоби захисту горла та шиї.

9. Щитки

1. Щитки гравців мають бути такого розміру, щоб вони легко могли вміститися у стандартних ковзанах гравців.
2. Виступи або доповнення до щитків заборонені.

10. Ковзани польового гравця

1. Ковзани мають складатися тільки з чотирьох частин: черевика, леза, тримача леза та шнурків, а також відповідати розміру ноги гравця і не бути надмірно широкими або довгими чи мати якісь додаткові аксесуари.

2. Лезо має бути гладеньким від початку до кінця і зафіксованим. На лезі не повинно бути гострого кінця, як на ковзанах для фігурного катання. Передня і задня частини леза мають бути належно закриті тримачем леза так, щоб кінці не випиналися. Лезо не повинно випинатися перед носком або за п'ятку черевика, як у швидкісних ковзанах. Заборонено використовувати механічні з'єднання або будь-які інші пристрої, які можуть допомогти гравцю збільшувати швидкість або покращувати ковзання.

3. Шнурки можуть бути будь-якого нефлуоресцентного кольору і можуть бути зав'язані будь-яким способом, але вони не повинні звисати так, щоб торкатися льоду.

11. Ключка польового гравця

1. Ключки мають бути виготовлені з дерева чи композитного матеріалу. Вони не повинні мати жодних нерівностей та усі краї мають бути закруглені.

2. Загин ключки гравців не повинен перевищувати 1,5 сантиметра. Крива визначається проведенням перпендикулярної лінії, відміряної від прямої лінії, проведеної з будь-якої точки на задній частині до кінця пера. Ключка може мати тільки один загин і один крюк. Будь-яка подвійна кривизна ключки, яка вимірюється за допомогою шаблона, автоматично робить ключку

недозволеною. Палиця ключки має бути прямою, починаючи зверху до початку пера.

3. Кінець ключки має бути закритий захисним ковпачком. Якщо ковпачок верхньої частини металевої ключки був видалений або випав, така ключка буде вважатися небезпечним екіпіруванням. Забороняється вставляти будь-які матеріали в порожнину ключки, щоб змінити її вагу, суть або ціль її призначення.

4. Клейка нелюмінесцентна стрічка будь-якого кольору може бути нанесена навколо ключки в будь-якому місці. Люмінесцентний розпис ключки не допускається.

5. Не дозволяється грати зі зламанною ключкою. Якщо ключка польового гравця зламалася під час гри, він має негайно кинути її на лід. Не дозволено використовувати ключку воротаря. Не дозволяється використовувати більше однієї ключки. Гравцям забороняється використовувати ключку суперника, підіймати її з льоду або вихоплювати її з рук суперника.

6. Максимальна довжина палиці ключки становить 163 сантиметри з вершини палиці до її загину, максимальна ширина палиці – 3 сантиметри, максимальна товщина – 2,5 сантиметра. Максимально можлива довжина крюка ключки – 32 сантиметри від «п'ятки» до «носки», а висота – 7,5 сантиметра. Спеціальні винятки щодо довжини ключки будуть дозволені, якщо зріст гравця більше ніж два метри, висота палиці не повинна перевищувати 160 сантиметрів.

12. Стрічка

1. Стрічку дозволено використовувати для того, щоб закрити перо ключки.

2. Усі інші клейові стрічки заборонені.

13. Уніформа польового гравця

1. Усі гравці команди мають бути одягнені в однакові светри, труси, гамаші та шоломи.

2. Усі светри гравців команди мають бути одного дизайну, включаючи логотип на передній частині, номери і нашивку з прізвищем на спині. Гравці не мають права змінювати уніформу будь-яким способом, вкорочувати будь-які її частини, писати на ній або виділяти будь-які її частини.

3. Якщо на думку судді, кольори команд настільки схожі, що є можливість сплутати гравців, команда господарів має змінити форму. Домінуючий колір форми має складати приблизно 80 відсотків кольору светрів та гамаш, за винятком імен і номерів.

4. Светри необхідно носити зовні трусів. Светри мають повторювати контури тіла гравця і не бути надмірно мішкуватими. Светри не повинні повністю закривати труси, а рукави не повинні покривати пальці рукавиць.

5. Кожен гравець повинен мати індивідуальний номер, висота якого має становити від 25 до 30 сантиметрів на задній частині светра і 10 сантиметрів на обох рукавах. Номер може бути у діапазоні від 1 до 99 (без будь-яких часток або десяткових знаків). Двоє гравців однієї команди не можуть використовувати один і той самий номер в одному матчі.

6. Гравцям не дозволяється змінювати або обмінюватися светрами, коли гра вже почалася. Вони мають носити свій номер впродовж усього матчу. Єдиним винятком є випадок, коли светр гравця заплямований кров'ю або розірваний під час гри. У такому випадку суддя може дозволити гравцю залишити лід і змінити светр на інший, з іншим номером і нашивкою з іменем.

7. Якщо у гравця волосся достатньо довге та закриває нашивку з прізвищем або номер на задній частині светра, гравець має зав'язати волосся в хвостик або сховати волосся під шоломом.

8. Не дозволяється використовувати на уніформі графіті, узори, ілюстрації, малюнки чи гасла, які є образливими або непристойними і належать до певної культури, раси чи релігії.

9. Кожен гравець може носити на верхній задній частині светра своє прізвище, що наноситься заголовними друкованими літерами заввишки десять сантиметрів шрифтом, затвердженим до початку змагання.

10. Усі гравці команди мають носити ту саму уніформу і номери на светрах на розминці перед грою та під час гри.

11. Гравці, які використовують уніформу, що не відповідає зазначеним положенням, не допускаються до участі у грі.

14. Вимірювання екіпірування гравця

1. Суддя може провести вимірювання будь-якого елемента екіпірування. Якщо він вирішить, що екіпіровка не відповідає встановленим стандартам, вона буде вважатися незаконною і не може використовуватися під час гри, поки не буде приведена у відповідність до правил.

2. Гол не може бути відміненим у результаті використання недозволеного екіпірування.

3. Ключка гравця чи воротаря може бути виміряна у будь-який час гри, в додатковому періоді та під час штрафних кидків, або у будь-який час з початку гри і до її завершення. Гравець, чия ключка має бути виміряна, має тримати ключку в момент запиту. Він може бути на лаві або на льоду, але суддя повинен мати візуальне підтвердження, що ключка належить цьому гравцю.

4. Капітан або асистент капітана команди є єдиним гравцем, який може зробити запит щодо конкретних розмірів екіпіровки гравця команди суперника. Він може зробити це під час будь-якої зупинки гри або перед початком періоду. Суддя має негайно зробити необхідні вимірювання. Якщо запит не задоволено, команда-ініціатор перевірки отримає малий лавовий штраф. Якщо запит

задовольняється, то гравець, який порушив правила, отримає малий штраф, і недозволене екіпірування буде повернуте суддею на лаву для гравців.

5. Запит обмежується одним виміром і однією командою під час будь-якої зупинки гри, але капітан може робити стільки запитів на вимірювання, скільки він хоче, протягом гри.

6. Якщо капітан команди, що грає у меншості, маючи двох оштрафованих гравців, на останніх двох хвилинах гри або під час додаткового періоду буде вимагати замір спорядження суперника, яке виявиться у нормі, суддя має призначити штрафний кидок у ворота команди, що ініціювала замір спорядження. Якщо вимір виявить порушення, на гравця, який порушив правила, буде накладено малий штраф.

15. Вимірювання екіпірування гравця під час післяматчевих кидків

1. Капітан може вимагати виміряти ключку під час післяматчевих кидків для визначення переможця гри.

2. Якщо вимірювання вимагається перед виконанням гравцем післяматчевого кидка і ключка є законною, команді, яка вимагала вимірювання ключки, призначається малий лавовий штраф і гравець цієї команди має піти на лаву оштрафованих. З цього моменту він не матиме права брати участі у післяматчевих кидках. Гравець, чия ключка була виміряна може виконати кидок. Якщо ж вимірювання засвідчує, що ключка є незаконною, гравець, який збирався виконати кидок, має піти на лаву оштрафованих, з цього моменту він не матиме права виконувати післяматчеві кидки. Тоді буде призначений інший гравець, який зробить кидок.

3. Капітани можуть вимагати вимірювання ключки між будь-якими кидками з числа штрафних кидків, але не допускається більше одного вимірювання за «зупинку гри» (тобто час між кидками).

4. Якщо вимірювання відбувається після виконання гравцем післяматчевих кидків, і голи були забиті гравцем за допомогою використання незаконної ключки, то ці голи все одно будуть зараховані.

V. Загальні правила змагання

1. Загальне

1. Матч складається з трьох періодів по двадцять хвилин, плюс якщо необхідно, додаткового періоду (овертайму) та післяматчевих кидків для визначення переможця матчу.

2. Гравці контролюють шайбу своїми ключками і рухаючись по льоду, передають її один одному та виконують кидки. Дві команди змагаються, щоб забити якомога більше голів. Команда, яка забиває більше голів, оголошується переможцем. Щоб забити гол, команда має закинути шайбу у ворота суперника у правовий спосіб.

2. Тривалість гри

1. Регламентний час гри складається з трьох періодів по 20 хвилин із зупинками гри. У змаганнях спортсменів вікових груп U12 та молодше, тривалість одного періоду становить 15 хвилин.

2. Періоди розділяє п'ятнадцятихвилинна перерва. Команди міняються сторонами перед початком кожного періоду. Лід повинен зачищатися перед початком кожного періоду (за винятком п'яти та десяти хвилинних овертаймів).

3. Табло

1. Табло показує час гри і веде зворотний відлік часу тривалості періоду від 20:00 хвилин (10:00 або 5:00 хвилин) до 0:00.

2. Час гри на табло активується під час вкидання шайби суддею у полі та зупиняється після свистка судді у полі.

3. Судді можуть звернутися до системи відеогола і внести необхідні корективи у випадках, коли хід часу на табло був некоректний, особливо після помилкового вкидання або через повільну реакцію на свисток судді часу гри.

4. Свисток

1. Коли суддя дає свисток, щоб зупинити гру, гравці мають припинити контакт зі своїми суперниками і залишити шайбу.

2. Ігрові дії відбуваються доти, поки суддя не дасть свисток, щоб зупинити гру.

5. Шайба

1. Шайба має бути чорного кольору і виготовленою з вулканізованої гуми або іншого матеріалу, затвердженого Міжнародною федерацією хокею. Шайба має бути діаметром 7,62 сантиметра і завтовшки 2,54 сантиметра. Шайба має важити від 156 до 170 грамів.

2. Надрукований логотип, товарний знак чи реклама на шайбі не повинні перевищувати 35 відсотків від площі кожного боку шайби. Напис може бути наявний на обох боках шайби.

6. Розминка перед грою

1. Фізичний контакт між гравцями протилежних команд під час розминки не допускається, також протягом цього часу гравцям не дозволяється кататися за центральною червоною лінією.

2. Порухення цих правил фіксуватиметься резервним суддею, який обов'язково спостерігає за розминкою.

3. Будь-які порушення цих Правил, які відбуваються під час розминки, не можуть бути зафіксовані суддями, оскільки вони не перебувають на льоду.

7. Шайба у грі

1. Гра буде негайно зупинена, якщо шайба є меншою за дозволону (частково чи повністю ушкоджена). Якщо під час гри на льоду з'являється інша (незаконна) шайба, гра не буде зупинена до моменту заволодіння шайбою іншою командою, або якщо гравці випадково не почнуть грати незаконною шайбою.

2. Шайба має бути у русі і нею мають постійно грати. Якщо одна або обидві команди не в змозі грати шайбою, суддя має зупинити гру і подальше вкидання має відбуватися у найближчій точці вкидання до місця, де шайба була у момент зупинки гри.

8. Зміна сторін ігрового поля

1. Команди, починаючи гру, захищають ворота, ближчі до власної лави гравців.

2. Команди мають мінятися сторонами перед кожним наступним періодом. Команди не міняються сторонами, коли додатковий час обмежується п'ятьма або десятьма хвилинами, а також перед серією післяматчевих кидків.

3. Під час гри на відкритих майданчиках гра буде зупинена на позначці 10:00 третього періоду, щоб команди могли помінятися сторонами. У додаткові періоди команди не мінятимуться сторонами.

9. Початок гри

1. Гра завжди має починатися з вкидання, яке проводить суддя в полі. Кожен період починається з вкидання у центрі майданчика.

2. Кожне наступне продовження гри має починатися з вкидання в одній з дев'яти точок вкидання, позначених на льодовій поверхні.

10. Визначення місця вкидання шайби

1. Якщо зупинку гри спричинили два порушення однією командою (тобто гра високо піднятою ключкою та умисний офсайд), подальше вкидання відбудеться у точці вкидання, яка надає команді, що порушила правило, найменшу територіальну перевагу.

2. Якщо причиною зупинки гри було порушення цих Правил обома командами (тобто гра високо піднятою ключкою та умисний офсайд), подальше вкидання відбудеться у найближчій точці вкидання до місця, де була шайба, коли гра була зупинена.

3. Коли зупинка гри спричинена атакуючим гравцем у зоні атаки, подальше вкидання буде відбуватися у нейтральній зоні в найближчій точці вкидання, за винятком випадків, коли на команду, що захищалася, був накладений штраф.

4. Якщо гравець підіймає шайбу доволі високо і шайба влучає у табло або в будь-яку іншу перешкоду над льодовою поверхнею, гра буде зупинена і подальше вкидання буде відбуватися в найближчій точці вкидання до місця, звідки вилітала шайба.

5. Якщо гра була зупинена з якоїсь іншої причини, то подальше вкидання має відбуватися у точці вкидання у зоні, найближчій до тієї, де були останні ігрові дії з шайбою.

11. Визначення місця вкидання шайби – штрафи

1. Якщо на гравців накладаються штрафи та ці штрафи відображаються на табло, подальше вкидання відбудеться в одному з двох кіл зони захисту команди, яка гратиме в меншості, за винятком:

1) коли штраф накладається після зарахування гола, подальше вкидання відбудеться у центральному колі вкидання;

2) коли штраф накладається до початку або в кінці періоду, подальше вкидання відбудеться у центральному колі вкидання;

3) коли на команду, що захищається, має бути накладено штраф і гравець команди, що атакує, входить у зону атаки за межі зовнішнього краю кіл вкидання впродовж конфлікту, подальше вкидання відбудеться в одній із двох точок вкидання поза зоною атаки.

2. Якщо на гравця атакуючої команди накладається штраф під час вкидання в зоні атаки, то вкидання буде переміщене у зону захисту оштрафованої команди. Якщо гравець отримує дисциплінарний або дисциплінарний до кінця гри штраф, подальше вкидання буде відбуватися у зоні захисту його команди.

3. Якщо штрафи накладаються на обидві команди протягом зупинки гри, але в різних випадках і з різних причин, то вкидання буде відбуватися в зоні захисту команди, що була оштрафована останньою.

4. Коли обидві команди були оштрафовані, та ці штрафи відображено на табло, подальше вкидання відбудеться у найближчій точці вкидання до місця, де була зупинена гра.

12. Визначення місця вкидання шайби – травма

1. Коли гра зупиняється через травму гравця, подальше вкидання буде проведено відповідно до місця, де була шайба під час зупинки гри, та залежно від того, яка команда володіла шайбою під час свистка.

2. Якщо команда травмованого гравця володіє шайбою в зоні атаки, незалежно від того, де перебуває травмований гравець, подальше вкидання відбудеться в одній з точок вкидання нейтральної зони біля синьої лінії зони атаки. Якщо команда травмованого гравця володіє шайбою в нейтральній зоні, незалежно від того, де перебуває травмований гравець, подальше вкидання буде відбуватися між синіми лініями в точці вкидання, найближчій до місця, де

знаходилася шайба на момент зупинки гри. Якщо команда травмованого гравця володіє шайбою в зоні захисту, незалежно від того, де перебуває травмований гравець, подальше вкидання відбудеться в одній з точок зони захисту.

3. Якщо суддя отримав травму, гра буде негайно зупинена, якщо це не голівий момент, а подальше вкидання буде відбуватися у точці вкидання найближчій до місця, в якому була шайба на момент свистка.

13. Визначення місця вкидання шайби – зона захисту

1. Коли гравець команди, що захищається притискає шайбу вздовж бортів у своїй зоні захисту, подальше вкидання відбудеться у колі вкидання на стороні, де сталася зупинка гри.

2. Якщо атакуючий гравець кидає або передає шайбу по льоду і шайба відскакує від гравця захисту будь-яким способом в нейтральній зоні за межі майданчика, подальше вкидання буде відбуватися в нейтральній зоні у точці вкидання, найближчій до місця, звідки відскочила шайба.

3. Якщо атакуючий гравець кидає або передає шайбу по льоду і шайба відскакує від гравця захисту будь-яким способом в його зоні захисту за межі майданчика, подальше вкидання буде відбуватися в кінцевій точці вкидання, найближчій до місця, звідки відскочила шайба.

4. Якщо атакуюча команда робить навмисне положення поза грою, подальше вкидання буде відбуватися у зоні захисту команди, що порушила правило на стороні, де шайба входила у зону.

14. Визначення місця вкидання шайби – центральна точка вкидання

1. Вкидання відбудеться в центральній точці вкидання у таких випадках:

- 1) на початку періоду;
- 2) після взяття воріт;

3) після помилки судді у разі визначення прокидання;

4) якщо гравці обох команд притискають шайбу вздовж бортів біля центральної червоної лінії;

5) у випадку передчасної заміни воротаря після того, як винна команда оволодіває шайбою, але тільки якщо гра йде за центральною червоною лінією. Якщо гра зупинена до того, як шайба досягла червоної лінії, вкидання проводиться у точці вкидання тієї зони, де гра була зупинена.

2. Коли гра зупиняється в нейтральній зоні з будь-яких причин, які не можуть бути віднесені до жодної з команд, подальше вкидання буде відбуватися у найближчій точці вкидання між синіми лініями. Коли складно визначити, яка з п'яти точок у нейтральній зоні є найближчою, то для подальшого вкидання має бути вибрана точка, яка дає господарям найбільшу територіальну перевагу в нейтральній зоні.

15. Визначення місця вкидання шайби – зона атаки

1. Якщо гравець атакуючої команди утримує шайбу вздовж бортів у зоні атаки, суддя вважатиме такі дії явною спробою зупинити гру, подальше вкидання буде відбудеться поза синьою лінією зони атаки на стороні, де гра була зупинена.

2. Якщо гравець атакуючої команди викидає шайбу за захисне скло з зони атаки і якщо шайба не торкається суперника або ключки суперника, подальше вкидання буде відбуватися за межами синьої лінії в точці вкидання на стороні, звідки викидалася шайба.

3. Якщо гравець атакуючої команди викидає шайбу за захисне скло з зони атаки, але шайба торкається тіла суперника або ключки суперника, подальше вкидання буде відбуватися у колі вкидання в кінцевій зоні атаки на стороні, де шайба торкнулася гравця захисту.

4. Якщо гравець кидає шайбою по воротах з будь-якої точки поля і шайба без відхилень влучає в будь-яку частину рами воріт і виходить з гри, подальше вкидання буде відбуватися у зоні атаки в точці вкидання найближчій до місця, звідки виконувався кидок.

5. Коли гравець атакуючої команди забиває шайбу у ворота в результаті удару високо піднятою ключкою, рухом ногою або іншим методом, який суддя вважатиме нелегальним, або методом, який буде визнаний нелегальним за результатом перегляду моменту, подальше вкидання буде відбуватися в точці вкидання поза синьою лінією зони атаки.

6. Якщо шайба потрапляє у ворота, відскочивши безпосередньо від судді, подальше вкидання буде відбуватися в точці вкидання, найближчій до місця, звідки відскочила шайба.

7. Якщо атакуючий гравець натикається на ворота суперника та зрушує їх з місця і не робить ніяких спроб, щоб уникнути цього, наступне вкидання буде відбуватися в точці вкидання в нейтральній зоні, найближчій до зони атаки. Однак, якщо атакуючого гравця заштовхує у ворота гравець команди, що обороняється, подальше вкидання буде відбуватися в точці вкидання в зоні атаки.

8. Існує чотири випадки, коли свисток лунає всередині зони атаки, але подальше вкидання буде відбуватися за межами синьої лінії:

1) якщо один або обидва захисники, які на льоду, або гравець, який виходить з лави запасних атакуючої команди, входять за межі зовнішнього краю кола вкидання зони атаки під час конфлікту гравців;

2) якщо гравець атакуючої команди кидає або вибиває шайбу з гри та шайба не торкається сітки воріт або гравця команди, що захищається;

3) якщо гравець атакуючої команди торкається шайби високо піднятою ключкою в зоні атаки;

4) якщо атакуючий гравець займає позицію у воротарській зоні.

16. Процедура проведення вкидання

1. Суддя має вкинути шайбу в одній з дев'яти позначених точок вкидання. Тільки один гравець з кожної команди допускається до участі у вкиданні.

2. Два гравці, які беруть участь у вкиданні, мають бути розташовані прямо перед своїм суперником, приблизно на відстані довжини ключки один від одного, постійно торкаючись лопаткою ключки білої частини точки вкидання. Ковзани гравців під час вкидання у кінцевих зонах, мають знаходитися всередині подвійних L-подібних позначок. Гравцям заборонено займати будь-якою частиною свого тіла ділянку над точкою для вкидання. Якщо гравці, схиляються над точкою для вкидання, спричиняючи при цьому контакт шоломами, суддя має зупинити вкидання та замінити винного гравця на вкиданні. Якщо винного гравця визначити неможливо, суддя замінює на вкиданні обох гравців.

3. Суддя може вкинути шайбу, якщо тільки один гравець готовий до вкидання, а всі інші гравці, які не беруть участі у вкиданні, перебувають за межами кола вкидання у позиціях готовності.

4. Коли вкидання відбувається у зоні захисту, гравець команди, яка захищається, має поставити свою ключку на лід першим, одразу за ним має поставити ключку гравець атакуючої команди. Коли вкидання відбувається у центральному колі вкидання, гравець команди гостей має першим поставити свою ключку на лід.

5. Усі гравці, які не беруть участі у вкиданні, мають тримати свої ковзани поза колом (дозволяється торкатися лінії). Ключка гравця може бути всередині кола, якщо не існує ніяких контактів із суперником або ключкою суперника.

6. Гравець має тримати ковзани на своїй стороні розмітки (контакт з лінією дозволяється). Ключка гравця може бути всередині ділянки між двома мітками, але вона не повинна торкатися суперника або ключки суперника.

7. Усі інші гравці, що перебувають на льоду, мають бути на своїй стороні поля на відповідній відстані від гравців, які беруть участь у вкиданні між синіми лініями. Вони мають залишатися нерухомими і не можуть вільно кататися під час процедури вкидання, також вони не можуть впливати або втручатися у процедуру вкидання. Після того, як гравці зайняли позицію для вкидання, вони не можуть міняти позицію.

17. Неправильні вкидання

1. Якщо один або обидва гравці, що беруть участь у вкиданні, не займають правильну позицію одразу, суддя може замінити його або їх на вкиданні іншими гравцями команди, які перебувають на льоду.

2. Якщо один із гравців, який не бере участі у вкиданні, передчасно входить у коло вкидання, суддя має зупинити вкидання та замінити гравця на вкиданні.

3. Якщо один з гравців, який не бере участі у вкиданні, передчасно входить у коло для вкидання, а шайба вже була вкинута, гра зупиняється і вкидання проводять знову, за винятком випадків, коли протилежна команда оволодіває шайбою. Якщо гра зупиняється, гравець команди, який із порушеннями брав участь у вкиданні, має бути замінений.

4. Заміна гравців не допускається після помилкового вкидання до тих пір, доки вкидання не буде виконано належним чином і гра не почнеться, за винятком випадків, коли накладається штраф, що впливає на чисельну кількість гравців на льоду будь-якої команди.

5. Якщо гравець виграє вкидання ударом ноги по шайбі, передаючи шайбу партнеру по команді, гра зупиняється, і вкидання проводиться знову.

Гравець команди, який із порушеннями брав участь у вкиданні, має бути замінений.

6. Якщо вкидання було виграно рукою, гра зупиняється і вкидання проводять знову, а гравець команди-порушника, який виконав пас рукою має бути замінений. Якщо гравець під час вкидання піймав шайбу в рукавицю, і команда-суперник заволодіває шайбою, гра триває. Будь-який суддя на льоду може прийняти рішення щодо неправильного вкидання.

7. На будь-яку команду, яка вдруге порушує процедуру вкидання під час однієї зупинки гри, буде накладено малий лавовий штраф.

8. Вкидання не може бути виграно ударом по шайбі рукою, якщо шайба знаходиться у повітрі одразу, як вона була вкинута суддею.

9. Якщо гравець перетнув розмітку до того, як шайба була вкинута, такі дії будуть розцінені, як порушення процедури вкидання. Будь-який контакт з суперником або ключкою суперника до вкидання шайби буде вважатися порушенням процедури вкидання.

10. Якщо відлік часу гри стартував під час неправильного вкидання, втрачений час гри повертається на табло перед повторенням процедури вкидання шайби.

18. Комерційні перерви

1. Під час гри, що транслюється наживо по телебаченню, може бути дві комерційні перерви за один період. Ці комерційні перерви мають починатися на позначках секундоміра 14:00 і 8:00 услід за свистком.

2. Телевізійні комерційні перерви не можуть відбуватися:

1) після свистка під час прокидання;

2) під час гри у більшості;

- 3) після взяття воріт;
- 4) якщо гра зупиняється через призначення штрафного кидка.

3. У випадку, якщо комерційна перерва не відбулася протягом встановленого часу, то вона проводиться вслід за першим свистком під час наступного часового інтервалу, відведеного для комерційної перерви. Друга комерційна перерва проводиться після двох свистків після першої комерційної перерви в цьому часовому інтервалі. Якщо є ще один випадок, коли друга комерційна перерва була пропущена, ця процедура буде повторюватися, доки всі перерви не будуть виконані. Єдиним винятком є ситуація, коли призначається великий (п'ятихвилинний) штраф гравцю (не обопільний). У такому випадку комерційна перерва відбудуватиметься у призначений час.

4. Телевізійні комерційні перерви не проводять у додатковому періоді.

19. Командний тайм-аут

1. Кожна команда має право на один тридцятисекундний тайм-аут під час гри (шістдесят хвилин основного часу плюс додатковий час).

2. Гравець, призначений тренером, або сам тренер може попросити суддю про тайм-аут для команди під час зупинки гри.

3. Усім гравцям на льоду дозволяється підійти до своїх лав під час тайм-ауту.

4. Обидві команди можуть взяти тайм-аут в одну зупинку гри, але команда, яка бере тайм-аут другою, має повідомити про це суддю до кінця першого тайм-ауту.

5. Команда не може попросити тайм-аут:

- 1) під час серії післяматчевих кидків;
- 2) до початку періоду або після закінчення періоду;

- 3) після завершення заміни гравців;
- 4) після неправильного вкидання;
- 5) під час гри.

20. Додатковий період

1. У змаганні обов'язково має бути визначений переможець (тобто нічийний рахунок не дозволяється). Якщо основний час закінчився нічийним результатом, проводиться додатковий період тривалістю 5, 10, або 20 хвилин до першої закинutoї шайби.

2. Для п'яти- або десятихвилинного додаткового періоду буде трихвилинна перерва після закінчення основного часу. Зачищення льоду не буде проводитися і команди не міняються воротами для додаткового періоду.

3. У разі двадцятихвилинного овертайму команди мають піти до роздягальні для стандартної перерви, у цей час має пройти зачищення льоду, команди міняються сторонами від третього періоду.

21. Післяматчеві кидки для визначення переможця матчу

1. Якщо після закінчення додаткового періоду рахунок залишився нічийним, для визначення переможця матчу проводяться післяматчеві кидки.

2. До початку післяматчевих кидків у центральній частині поля між точками вкидання у кінцевих зонах має бути проведено сухе зачищення льодоприбиральною машиною.

3. Суддя має покликати двох капітанів у суддівську зону для проведення жеребкування. Переможець має право вибору виконувати кидки першими або другими.

4. Воротар захищатиме ті ж ворота, які захищав під час овертайму.

5. Воротар у кожній команді може бути змінений після кожного кидка, але якщо кидок має бути зроблений повторно з будь-яких причин, гравець і воротар мають залишатися незмінними, за винятком травмування когось із них.

6. П'ять різних гравців від кожної команди будуть виконувати кидки по черзі. Гравці не повинні бути визначені заздалегідь і можуть бути змінені в будь-який час до моменту, коли суддя дає свисток, що сигналізує про початок кидка.

7. Право на участь у післяматчевих кидках мають усі гравці обох команд, які включені до офіційного протоколу гри, окрім покараних гравців, штраф яких не закінчився до завершення додаткового періоду, а також гравці, які були покарані до кінця гри дисциплінарним штрафом або матч-штрафом. Ці гравці мають залишатися на лаві оштрафованих гравців або у роздягальні під час післяматчевих кидків.

8. Команда з найбільшою кількістю голів після перших десяти кидків, оголошується переможцем матчу. Якщо результат буде зрозумілим перш ніж будуть виконані всі десять кидків, решта кидків будуть скасовані. Якщо після завершення всіх десяти кидків зберігається нічийний результат, то кидки будуть продовжуватися до того моменту, поки один з пари гравців, що виконують кидки, кине шайбу у ворота, а його суперник – ні, тобто до першої закинutoї шайби.

9. Процедура додаткових післяматчевих кидків до першої закинutoї шайби допускає, що один і той самий гравець від кожної команди може виконати кидки для виявлення переможця. Будь-який польовий гравець, включно з тими, хто брав участь у першій стадії післяматчевих кидків, має право виконувати стільки «переможних» кидків, скільки буде потрібно.

10. Команда, яка виконувала першою кидок під час перших п'яти раундів післяматчевих штрафних кидків, почне виконувати додаткові кидки другою, виконуючи свій шостий і наступні кидки, поки не буде визначено переможця.

11. Якщо не дивлячись на наполягання головного судді, тренер не випускає гравця для виконання кидка або якщо гравець відмовляється виконувати кидок, то цей кидок буде оголошено завершеним і команда суперника буде виконувати наступний кидок. Якщо команда відмовляється брати участь у післяматчевих штрафних кидках, то їх супернику буде присуджено перемогу.

12. Головний суддя має право консультуватися з суддею системи відеогол, якщо має сумніви, чи перетнула шайба лінію воріт під час кидка. Усі інші випадки консультації з суддею системи відеогол не використовуються під час післяматчевих кидків.

VI. Зупинки гри

1. Втручання глядачів

1. Якщо глядачі кидають сторонні предмети на лід, судді зупиняють гру і виконують вкидання у найближчій точці для вкидань, біля якої була зупинена гра. У разі, якщо гравцю перешкоджає глядач, судді зупиняють гру.

2. Про будь-яке втручання глядачів у гру головний суддя має повідомити організатора змагання.

2. Гібридне прокидання шайби

1. Якщо гравець однієї з команд, що грає в рівних складах із суперником або з чисельною перевагою, направляє шайбу будь-яким способом (ключкою, рукавицею, ковзаном, тулубом) зі своєї половини майданчика і за лінію прокидання команди-суперника, і шайба при цьому не торкнулася жодного гравця на половині поля суперника, то така ситуація розцінюється як прокидання.

2. Існує дві умови, які має зафіксувати лінійний суддя відповідно до правила гібридного прокидання: він має визначити, що шайба прокидається гравцем з власної половини поля з-за центральної лінії та вона перетне лінію

воріт у зоні атаки; також він має визначити, хто перший може заволодіти шайбою – гравець команди, що захищається, чи гравець команди, що атакує. Це друге рішення має бути прийнято не пізніше моменту, коли перший з гравців, що біжить за шайбою, досягне точки вкидання у кінцевій зоні, хоча рішення може бути прийняте раніше. У цьому випадку, визначальним чинником є ковзани гравців.

3. Якщо шайба була вкинута або передана так, що вона пройшла вздовж бортів і повертається до центру майданчика, лінійний суддя визначатиме, хто з гравців першим може торкнутися шайби. В цьому випадку визначальним чинником є не точка вкидання, а сама шайба.

4. Якщо немає боротьби за шайбу, прокидання не буде фіксуватися, доки захисник не перетне синю лінію зони захисту, а шайба не перетне лінію воріт.

5. Якщо гравці рухаються за шайбою паралельно та неможливо визначити, хто з гравців має територіальну перевагу, судді фіксують прокидання.

6. У випадку фіксації прокидання, коли гра була зупинена, має бути суворе дотримання правил уникнення необов'язкового контакту (контакту, якого можна було уникнути). У ситуації прокидання, коли прокидання скасовано через те, що атакуючий гравець виграв позицію, необхідно стежити за тим, щоб гравці вели боротьбу в рамках правил, що стосуються фізичного контакту.

3. Гібридне прокидання шайби – ігрові особливості

1. Для визначення прокидання, центральна червона лінія є частиною зони атаки. Як тільки гравець досягає лінії, він може прокидати шайбу решту дистанції. Під поняттям «досягає лінії» мають на увазі, що гравець має торкнутися центральної червоної лінії шайбою на ключці (не ковзаном).

2. Лише у випадку, якщо команда грає в меншості (тобто має менше гравців на полі, ніж у суперника), їй дозволяється прокидати шайбу зі своєї половини поля за лінію воріт суперника і судді не фіксують прокидання. Кількість гравців на льоду визначається на момент, коли шайба відходить від ключки гравця. Якщо гравцю, який відбував штраф, відкрили двері зі штрафної лави після закінчення штрафу, але фізично він ще не ступив на лід, він буде розглядатися, як гравець на льоду під час визначення прокидання. Команда не вважається в меншості, якщо кількість гравців на льоду менша ніж дозволено, але це не є результатом штрафу.

3. Якщо шайба потрапляє у суддю, прокидання залишається в силі. Прокидання буде анульовано, якщо внаслідок попадання в суддю, шайба сповільнює свою швидкість і не перетинає лінії воріт.

4. Після фіксації прокидання подальше вкидання буде відбуватися у кінцевій зоні команди, що зробила прокидання в точці вкидання, найближчій до місця, де гравець востаннє торкнувся шайби.

5. Якщо суддя на льоду припустився помилки у призначенні прокидання, подальше вкидання буде відбуватися в центральній точці вкидання.

6. Прокидання не фіксується у таких випадках:

1) якщо шайба прокидається безпосередньо гравцем, який бере участь у вкиданні;

2) якщо гравець команди суперника, крім воротаря, мав можливість оволодіти шайбою, перш ніж вона перетне лінію воріт (у тому числі гравці, які уповільнюють рух для того, щоб дати можливість шайбі перетнути лінію воріт або гравці, які вдають, що рухаються швидше, але не роблять реальних спроб дістатися до шайби, перш ніж вона перетне лінію прокидання);

3) якщо гравець, прямуючи на лаву запасних для заміни, пропускає шайбу, щоб уникнути штрафу за порушення чисельного складу або з будь-яких інших причин;

4) якщо шайба торкається будь-якої частини тіла або будь-якої екіпіровки суперника з моменту кидка і до моменту перетину лінії прокидання;

5) якщо воротар залишає площу воріт під час прокидання або перебуває за межами площі воріт і рухається у напрямку шайби;

6) якщо шайба влучає у раму воріт і перетинає лінію прокидання.

4. Шайба поза грою

1. Якщо шайба викинута або відскочила за межі ігрового поля (у тому числі на лаву гравців) або влучила у будь-які інші перешкоди, окрім бортів чи захисного скла над поверхнею льоду, гра має зупинитися і подальше вкидання буде відбуватися у точці для вкидань, найближчій до місця, де шайба востаннє торкнулася гравця, якщо інше не зазначено в цих Правилах.

2. Якщо матч зупиняється через викидання гравцем шайби, яка влучила в партнера по команді, що перебував на лаві запасних і який перехилився над бортом чи його тіло було над поверхнею льоду, або коли шайба вилітає на лаву запасних своєї команди через відкриті двері, подальше вкидання буде відбуватися в зоні, звідки була викинута шайба в найближчій точці вкидання, що не надає територіальної переваги команді, що порушила правило.

3. Якщо матч зупиняється через викидання гравцем шайби, яка потрапляє в суперника на лаві запасних, який схилився над бортом або чиє тіло було над поверхнею льоду, чи коли шайба влучає в гравців команди-суперника на лаві запасних через відкриті двері, подальше вкидання буде відбуватися в нейтральній зоні, найближчій до лави гравців суперника, що не дає команді-порушнику територіальної переваги.

4. Якщо шайба виходить з гри прямо з процедури вкидання, то вкидання буде проводитися ще раз на тому ж місці та штраф не буде накладено на жодного з гравців.

5. Захисне скло, що закінчується на лаві гравців, кріпиться до стійки, до якої в свою чергу кріпиться вигнутий буфер (захисне скло перед лавою гравців). Якщо шайба потрапляє у стійку, вона вважається у грі, але якщо шайба потрапляє у вигнутий буфер, вона вважається поза грою.

6. Якщо шайба потрапляє на сітку зі зворотного боку воріт, вона вважається поза грою, і застосовуються звичайні правила для вкидання після того, як суддя зупинить гру.

5. Шайба на борті

1. Якщо шайба потрапляє на верхню торцеву частину борта у будь-якому місці під час матчу, вона буде вважатися у грі.

2. Гравці можуть заволодіти шайбою на борту у звичайний і допустимий спосіб.

6. Шайба на сітці воріт

1. Якщо шайба потрапляє на зовнішній бік сітки воріт (на задню або верхню її частину) і застрягає там, або якщо її притискає до зовнішнього боку сітки воріт гравець команди суперника, головний суддя зупиняє гру. Якщо зупинка була викликана діями гравця команди, що захищається, подальше вкидання відбудеться в найближчій точці вкидання кінцевої зони. Якщо зупинка викликана діями гравця, що атакує, подальше вкидання відбудеться в найближчій точці вкидання за межами синьої лінії.

2. Гра не буде зупинена, якщо гравець скидає шайбу з сітки воріт. У процесі скидання шайби з верхньої частини воріт діють звичайні правила для гри високо піднятою ключкою.

7. Шайба та захисна сітка

1. Якщо шайба була вкинута з зони атаки і потрапила в сітку за воротами безпосередньо від виконання кидка, подальше вкидання відбудеться поза синьою лінією зони атаки.

2. Якщо шайба викинута з зони атаки і потрапляє у сітку за воротами в результаті рикошету від гравця команди, що захищається, подальше вкидання відбувається у найближчій точці вкидання зони атаки, звідки виконувався кидок. Якщо кидок проведений з місця за межами зони атаки і шайба після нього потрапляє в захисну сітку безпосередньо в результаті такого кидка, то вкидання проводиться в точці вкидання, найближчій до місця, з якого був зроблений кидок, що позбавляє винну команду територіальної переваги. Якщо кидок проведений із середньої зони, то вкидання проводиться у найближчій точці вкидання до місця, з якого був зроблений кидок, що позбавляє винну команду територіальної переваги. Якщо кидок проведений із зони захисту, то вкидання проводиться в найближчій точці вкидання до місця, з якого був зроблений кидок у зоні захисту.

3. Якщо шайба, кинута із зони атаки, потрапляє в захисну сітку в результаті рикошету від гравця команди, що обороняється, то вкидання проводиться в найближчій точці вкидання до місця, де відбувся рикошет, що не дає винній команді територіальної переваги. Якщо подібним чином шайба була відбита в зоні захисту, подальше вкидання буде відбуватися в зоні захисту. Якщо подібним чином шайба була відбита в нейтральній зоні, то подальше вкидання буде відбуватися в нейтральній зоні в найближчій точці вкидання до місця, де було відбито шайбу, що не надає винній команді територіальної переваги.

4. Якщо шайба потрапляє у сітку, але свистка немає, гра продовжується, як у випадку, ніби шайба потрапила у захисне скло.

8. Шайба поза межами видимості

1. Як тільки суддя втрачає шайбу з поля зору, він має зупинити матч.
2. Наступне вкидання відбудеться в найближчій точці вкидання до місця зупинки матчу, якщо інше не вказано в цих Правилах.

9. Рикошет шайби від каркасу воріт

Якщо у результаті кидка атакуючого гравця шайба потрапляє у каркас або у сітку воріт (з зовнішньої боку) і виходить з гри, не торкнувшись суперника, то вкидання проводиться у зоні атаки. Якщо шайба зрикошетила до або після потрапляння у каркас чи у сітку воріт (із зовнішнього боку) від гравця команди, що обороняється, то вкидання проводиться у кінцевій точці вкидання, найближчій до місця кидка.

10. Шайба, що потрапила у суддю

1. Матч не зупиняють, якщо шайба потрапила в суддю на льоду під час гри, крім випадків, коли шайба потрапляє у сітку воріт у результаті такого контакту, коли шайба виходить з гри у результаті такого контакту чи суддя на льоду травмований.
2. Якщо атакуюча команда забила гол у результаті відскоку шайби від судді, взяття воріт не зараховується, а подальше вкидання відбувається у найближчій точці вкидання до місця, в якому шайба відскочила від судді.
3. Якщо шайба влучила в суддю на льоду, а потім потрапила у ворота законним способом, то гол зараховується.
4. Якщо шайба виходить за межі майданчика від судді, подальше вкидання відбувається у найближчій точці вкидання до місця, де шайба влучила в суддю.

11. Пас рукою

1. Пас рукою дозволений у зоні захисту за умови, що партнер отримав передачу всередині цієї зони захисту. Виконуючи такий пас, гравець може вдарити шайбу рукою чи рукавицею, не затримуючи її.

2. Якщо гравець зі своєї зони захисту навмисно спрямовує шайбу передпліччям або рукою партнерові, що дає змогу його команді отримати перевагу в будь-якій зоні, окрім зони захисту, гра буде зупинена і подальше вкидання відбудуватиметься в зоні захисту в найближчій точці вкидання до місця, де був виконаний пас рукою. Гравцю у нейтральній зоні не дозволяється робити пас рукою партнеру по команді, що перебуває у зоні захисту. У цьому випадку суддя зупиняє гру і подальше вкидання відбувається у найближчій точці вкидання у зоні захисту.

3. Якщо шайба потрапляє у сітку воріт у результаті руху рукою атакуючого гравця або влітає у ворота від будь-якого гравця будь-яким способом після удару рукою атакуючого гравця, гол зараховують, а подальше вкидання проводять за межами синьої лінії в найближчій точці вкидання до місця, де було зафіксовано порушення, що не надає винній команді територіальної переваги.

4. Якщо гравець команди, що обороняється, б'є по шайбі рукою або направляє шайбу рукою у свої ворота, то взяття воріт зараховують.

12. Гра високо піднятою ключкою – під час гри

1. Якщо гравець торкається шайби високо піднятою ключкою на висоті вище плеча і він або його партнер по команді буде наступним гравцем, хто заволодіє шайбою, гра зупиняється.

2. Якщо таке порушення відбувається у зоні атаки і партнер по команді згодом заволодіє шайбою у зоні атаки, подальше вкидання відбудеться за межами синьої лінії на стороні, де його партнер заволодів шайбою. Якщо таке

порушення відбулося у зоні атаки та партнер по команді згодом отримує контроль над шайбою у нейтральній зоні або у зоні захисту, подальше вкидання відбудеться у найближчій точці вкидання до місця, де шайбою заволодів партнер по команді, що забезпечує меншу територіальну перевагу винній команді. Якщо таке порушення буде відбуватися у нейтральній зоні, подальше вкидання буде відбуватися у зоні захисту на стороні, найближчій до місця, де партнер здобув контроль над шайбою. Якщо таке порушення відбулося в зоні захисту, подальше вкидання буде відбуватися в зоні захисту у найближчій точці вкидання до місця, де партнер заволодів шайбою.

3. Гра високо піднятою ключкою визначається положенням плечей гравця.

4. Якщо гравець торкається шайби ключкою, піднятою вище рівня плечей, а шайбою заволодіває суперник, гра продовжується.

5. Якщо гравець торкається шайби високою піднятою ключкою і забиває шайбу у власні ворота, то гол зараховують на користь протилежної команди.

6. Маневр типу «лакрос», під час якого гравець накриває шайбу крюком та заносить шайбу на крюку ключки у ворота, допускається за умови, що він не підіймає ключку (і відповідно шайбу) вище рівня плечей у будь-який момент такого руху. Якщо і ключка, і шайба – вище рівня плечей під час такого маневру, гра зупиняється.

7. Якщо гравець команди, яка володіє шайбою, вступає у контакт з шайбою високо піднятою ключкою під час відкладеного штрафу команди суперника, подальше вкидання відбудеться в одній з двох кінцевих точок вкидання зони команди, на яку накладається штраф.

13. Гра високо піднятою ключкою – біля воріт

1. Взяття воріт не зараховують, якщо атакуючий гравець спрямовує шайбу у ворота високо піднятою ключкою або шайба відскакує у ворота від

ключки, розташованої вище перекладки воріт, навіть якщо шайба після цього торкнеться будь-якого польового гравця, воротаря чи судді, або якщо вона відскакує від льоду і потрапляє у ворота.

2. Визначальним чинником є місце контакту шайби з ключкою гравця відносно перекладки воріт. Якщо та частина ключки, яка контактує з шайбою знаходиться – на рівні або нижче перекладки, гол зараховують.

14. Ушкодження захисного скла

Якщо будь-яку ділянку або частину захисного скла пошкоджують, гра зупиняється і не відновлюється доти, доки пошкодження не усунуть.

15. Положення поза грою або офсайд

1. Лінією фіксації офсайду чи положення поза грою є синя лінія зони атаки. Гравці атакуючої команди не можуть перетнути цю лінію, поки її не перетнула шайба.

2. Уся ширина синьої лінії вважається частиною зони, де знаходиться шайба. Якщо шайба – за межами зони атаки, то буде вважатися, що шайба у нейтральній зоні доти, доки вона повністю не перетне синю лінію. Якщо шайба розташована в зоні атаки, то вважається, що вона не вийшла за межі зони атаки доти, доки вона повністю не перетне синю лінію.

3. Якщо гравець атакуючої команди контролює шайбу і перебуває в зоні атаки в той час, коли шайба знаходиться в нейтральній зоні, то шайба не вважатиметься в зоні атаки, поки вона повністю не перетне синю лінію.

4. Офсайд визначається на синій лінії зони атаки положенням ковзанів гравців атакуючої команди відносно шайби. Атакуючі гравці знаходяться в офсайді, коли обидва ковзани повністю перетнули синю лінію зони атаки, перш ніж шайба повністю перетнула цю синю лінію. Це також охоплює тривимірну позицію шайби. Якщо шайба знаходиться у повітрі безпосередньо над синьою лінією перед будь-яким атакуючим гравцем, положення поза грою немає.

Положення ковзанів гравців інтерпретується тільки в двох вимірах. Ковзан, який знаходиться у повітрі, не інтерпретується, поки він не торкнеться льоду. Щоб бути у грі, гравець може торкатися одним ковзаном синьої лінії, тоді як іншим бути на чи поза синьою лінією.

16. Ситуації офсайду

1. Якщо атакуючий гравець вкидає або передає партнерові шайбу, що влучає в партнера, який в'їжджає в зону атаки перед шайбою, гра зупиняється і фіксується офсайд. Вкидання відбувається у найближчій точці для вкидань до місця, з якого було виконано передачу, що надає винній команді меншу територіальну перевагу. Якщо атакуючий гравець вкидає шайбу з-за меж зони атаки, а вона виходить з гри у зоні атаки, коли його партнер по команді вже перебував там, гра зупиняється і фіксується офсайд. Вкидання відбувається у найближчій точці вкидання до місця, з якого було виконано передачу, що надає винній команді меншу територіальну перевагу.

2. Якщо гравець команди, що захищається, зі своєї зони захисту викидає шайбу або віддає передачу та шайба влучає в суддю за синьою лінією і відскакує назад у зону, тоді як гравець атакуючої команди перебуває всередині зони атаки, фіксується відкладений офсайд.

3. Якщо гравець передає шайбу з-за меж своєї зони захисту партнерові по команді, який знаходиться обома ковзанами всередині зони атаки, фіксується офсайд і подальше вкидання відбувається у нейтральній зоні в найближчій точці вкидання до місця, з якого була зроблена передача, що надає винній команді меншу територіальну перевагу. Якщо гравець робить передачу зі своєї зони захисту партнерові по команді у зону атаки, то фіксується офсайд і подальше вкидання проходить у зоні захисту в найближчій точці вкидання до місця, звідки віддавалася передача.

4. Якщо атакуючий гравець, перебуваючи у зоні атаки, контролює шайбу за межами цієї зони – офсайд не фіксується, але якщо атакуючий гравець у

такій позиції повністю вводить шайбу у зону атаки, фіксується положення «поза грою» і подальше вкидання відбувається у нейтральній зоні в найближчій точці вкидання до місця, де знаходилася шайба на момент свистка.

17. Вкидання після положення поза грою

Якщо фіксується офсайд, гра зупиняється, а вкидання відбувається так:

у найближчій точці вкидання в нейтральній зоні, якщо шайба була завезена у зону атаки атакуючим гравцем тоді, коли його партнер знаходився у цій зоні;

у центральному колі вкидання, якщо передача або кидок були зроблені між центральною червоною лінією і синьою лінією атаки;

у нейтральній зоні на точках вкидання, біля зони захисту, якщо передача або кидок були зроблені між синьою лінією захисту і центральною червоною лінією;

у кінцевих точках вкидання зони захисту команди-порушника, якщо гравець робить навмисний офсайд;

у кінцевих точках вкидання зони захисту команди-порушника, якщо був кидок або передача атакуючого гравця зі своєї зони захисту;

у найближчій точці вкидання, звідки була виконана передача або кидок шайби, що призвів до відкладеного офсайду;

у точці вкидання в зоні захисту, якщо на команду, що захищається, було накладено штраф під час гри з відкладеним офсайдом.

18. Гравець, що не в офсайді

1. Якщо гравець зберігає контроль над шайбою та його ковзани перетнули синю лінію швидше ніж шайба, то гра не зупиняється за умов, що гравець

оволодів шайбою, знаходячись у нейтральній зоні і що він тримав шайбу на ключці, поки шайба повністю не перетнула синю лінію.

2. Якщо гравець отримує пас і його ключка і один ковзан знаходяться за синьою лінією, але один ковзан знаходиться в нейтральній зоні, гра продовжується.

3. Якщо гравець команди, що обороняється знаходиться у нейтральній зоні або у зоні нападу і переміщує шайбу у свою зону захисту (тримаючи шайбу ключкою, віддаючи пас або відбиваючи шайбу), а гравці атакуючої команди вже знаходяться в цій зоні, гра продовжується.

19. Відкладений офсайд

1. Якщо атакуючий гравець передує шайбі у зоні атаки, але не торкається її, лінійний суддя має підняти руку, щоб сигналізувати відкладений офсайд. Гра продовжується, якщо команда, яка обороняється, володіє шайбою, а атакуючий гравець не робить ніяких зусиль, щоб заволодіти нею або змусити захищати шайбу, а замість цього залишає зону атаки так, щоб принаймні одна нога торкнулася синьої лінії.

2. Відкладений офсайд скасовується, якщо усі гравці атакуючої команди залишили зону атаки або шайба повністю перетнула синю лінію, повернувшись до нейтральної зони чи далі. Після цього атакуюча команда може знову перейти до атакуючих дій або повторно ввести шайбу в зону атаки.

3. Якщо в результаті відкладеного офсайду гра зупиняється, подальше вкидання відбувається за межами синьої лінії зони захисту.

4. Якщо під час відкладеного офсайду команда, що захищається, не робить ніяких зусиль, щоб перемістити шайбу зі своєї зони, а команда, що атакує, не робить ніяких спроб, щоб залишити зону атаки, гра буде зупинена і буде зафіксовано офсайд. Вкидання пройде в нейтральній зоні у найближчій точці вкидання до місця, в якому шайба знаходилася в момент свистка. Якщо

під час, відкладеного офсайду команда, що захищається, забиває шайбу у власні ворота, гол зараховується.

5. Якщо шайба була вкинута в зону атаки в результаті відкладеного офсайду, внаслідок чого вона влучає у ворота команди, яка захищається (безпосередньо або після відскоку від воротаря, гравця чи судді або відскакує від захисного скла чи борта), гол не зараховується, оскільки кидок був виконаний в офсайді. Той факт, що команда, яка атакує, має звільнити зону атаки перед тим, як забивати шайбу у ворота, не має значення.

6. Якщо під час відкладеного офсайду гравець команди, що захищається, викидає шайбу за межі майданчика, до нього будуть застосовуватися відповідні правила і штрафи, що стосуються затримки гри. Якщо відбувається ситуація, описана вище, але шайба відскакує від скла або партнера по команді, та не перетинає синю лінію, штраф не буде накладатися, але подальше вкидання буде відбуватися у нейтральній зоні через відкладений офсайд. Якщо виникає ситуація, яка описана вище, але шайба відскакує від захисного скла чи партнера по команді та перетинає синю лінію, штраф не буде накладатися, але подальше вкидання буде відбуватися у зоні захисту на стороні, де було останнє торкання шайби. Якщо під час відкладеного офсайду атакуюча команда перекидає шайбу через синю лінію і шайба рикошетом від гравця команди, що захищається, виходить з гри, подальше вкидання відбудеться у найближчій точці вкидання в зоні, звідки виконувався кидок.

7. Правило відкладеного штрафу заміняє собою правило відкладеного офсайду. Якщо гра зупиняється у результаті відкладеного офсайду, а на команду, яка обороняється, накладається штраф, вкидання буде відбуватися у зоні захисту відповідно до звичайних правил вкидання після накладання штрафів.

20. Відкладений офсайд та гібридне прокидання

1. Якщо гравець, намагаючись уникнути прокидання, перетинає синю лінію атаки швидше ніж шайба, створюючи ситуацію відкладеного офсайду, правила гібридного прокидання залишаються в силі. Якщо лінійний суддя визначає, що гравець, перебуваючи в офсайді, торкнувся шайби, то буде зафіксовано офсайд.

2. Якщо гравець торкається шайби, як зазначено у пункті 1 цієї глави до того, як було зафіксовано прокидання, знаходячись у відкладеному офсайді, подальше вкидання буде відбуватися у найближчій точці вкидання до місця, звідки була викинута шайба.

21. Навмисний офсайд

1. Офсайд розцінюється як навмисний, коли атакуюча команда робить дії, щоб навмисно викликати зупинку гри. Наступне за цим вкидання проводиться у зоні захисту команди, яка зробила навмисний офсайд.

2. Офсайд розцінюється як навмисний, якщо:

1) виконується кидок у ворота або у бік воріт, гравцем атакуючої команди під час відкладеного офсайду, змушуючи воротаря захищати ворота;

2) атакуюча команда торкається шайби або намагається отримати контроль над шайбою чи вступає у боротьбу за шайбу під час відкладеного офсайду;

3) атакуюча команда забиває гол, кидком по воротах, під час відкладеного офсайду;

4) атакуюча команда не робить ніяких зусиль, щоб звільнити зону атаки для скасування відкладеного офсайду.

3. Якщо шайба була вкинута у зону атаки і в результаті цього було зафіксовано відкладений офсайд і шайба потрапила у ворота будь-яким

способом, гол не зараховується, окрім випадку, якщо він був забитий у результаті навмисних дій захисника. Наступне за цим вкидання пройде у зоні захисту команди, що зробила умисний офсайд.

4. Якщо атакуюча команда звільняє зону атаки і шайба випадково потрапляє у нападника в цій зоні, буде зафіксовано офсайд, але він не буде визнаний навмисним.

22. Травма гравця

1. Якщо очевидно, що гравець отримав серйозну травму, суддя на льоду зупиняє гру й одразу викликає на лід лікаря команди.

2. В усіх інших випадках, якщо гравець отримав травму і не може продовжувати гру або перейти на лаву гравців, гра продовжується, поки його команда не отримає контроль над шайбою.

3. Якщо гравець отримав травму і цей же час на нього накладається штраф, він має право піти в роздягальню, а його команда має негайно відправити на лаву оштрафованих іншого гравця для відбування штрафу у повному обсязі.

4. Якщо травмований оштрафований гравець може повернутися на лаву гравців до закінчення часу його покарання, він має перейти на лаву оштрафованих, щоб відбути залишок штрафу.

5. Коли гра зупиняється через травму гравця, він має покинути лід і не може повернутися доти, доки гра не відновиться.

23. Травма судді

1. У випадку, коли під час гри травмовано суддю на льоду, гра має бути негайно зупинена (якщо жодна з команд не має гострого голювого моменту), щоб оцінити серйозність травми й оглянути травмованого суддю. Якщо

проблема може бути вирішена негайно, травмований суддя має бути оглянутим медичним персоналом команди господаря.

2. Якщо головний суддя травмований і не може продовжувати роботу, один головний суддя (у системі чотирьох суддів) буде виконувати його обов'язки. При системі трьох суддів – один з лінійних суддів, визначений до початку гри, має приступити до виконання обов'язків травмованого судді. Якщо лінійний суддя отримав травму і не може продовжувати роботу відповідно до системи з чотирма чи трьома суддями, він буде замінений, якщо головний суддя вважатиме це за необхідне. Якщо на гру призначається запасний суддя, то він приступить до виконання обов'язків головного судді, коли одягне форму і буде готовий, але гра у цей час буде продовжуватися.

VII. Заміни гравців

1. Визначення на льоду чи поза льодом

Гравець, одна нога якого на льоду, а інша поза льодом на лаві запасних, вважається гравцем не на льоду, поки він не грає з шайбою і не бере участі у будь-яких діях із суперником або обидві його ноги не знаходяться на льоду.

2. Заміна гравців під час зупинки матчу

1. Заміна одного або декількох гравців вважається заміною гравців.

2. Господарі поля проводять заміну гравців після команди гостей. Це означає, що тренер команди гостей повинен виставити своїх гравців на лід першим, після чого тренер команди господарів повинен зробити це відповідно до процедури, викладеної нижче. Якщо команди не роблять заміну одразу, судді забороняють заміну.

3. Якщо кожна з команд відмовилася виконувати заміну або запізнилася виконати заміну чи навмисне допустила помилку в дотриманні цього правила, спочатку це призведе до попередження від головного судді, а потім буде накладено малий лавовий штраф за затримку часу гри.

4. Після того, як заміни гравців були зроблені, команді не дозволяється змінювати склад, поки гра не буде відновлена. Команди не можуть проводити заміну гравців після неправильного вкидання.

5. Якщо після проведення заміни гравців і перед проведенням правильного вкидання на одну або обидві команди накладаються штрафи, які пов'язані зі зміною чисельного складу гравців на майданчику, команди можуть провести додаткові заміни гравців. Після взяття воріт на лід можуть вийти тільки гравці для проведення заміни та у кількості не більше, ніж необхідно для продовження матчу.

3. Заміна гравців під час матчу

1. Зміна гравців може відбуватись у будь-який час матчу за умови, що гравець, якого будуть замінювати знаходиться на відстані півтора метри від борту лави гравців, і гравці, які замінюються, не беруть участі у грі.

2. Якщо гравець, який виходить на заміну, залишає відстань півтора метри і бере участь у грі до того, як замінений гравець хоча б однією ногою знаходиться за межами льоду біля лави гравців, на команду буде накладено штраф за порушення чисельного складу. Якщо під час заміни гравця під час гри гравець заходить на лід або виходить з льоду, а інший гравець грає з шайбою, вступає в контакт з суперником або бере участь в грі у той час, як обидва гравці знаходяться у півтораметровій зоні, на команду буде накладено штраф за порушення чисельного складу.

3. Якщо заміна гравця проводиться під час гри і гравець, якого змінюють, перебуває у півтораметровій зоні від своєї лави гравців, і гравці не беруть участі у ігрових діях, штраф за порушення чисельного складу не накладається.

4. Недозволений доступ до лави гравців суперника

Гравцю не дозволяється використовувати лаву гравців команди суперника під час гри, за винятком випадкової помилки.

5. Лави для гравців до синьої лінії і після неї

1. Якщо під час відкладеного офсайду атакуючий гравець в зоні атаки залишає лід і йде на свою лавку, проходячи через зону атаки, він вважатиметься не на льоду за умови, якщо його заміна проходить у нейтральній зоні.

2. Якщо його заміна проходить у зоні атаки і відкладений офсайд все ще в силі, гравець, який виходить на заміну, має звільнити зону атаки.

3. Якщо атакуючі гравці звільнили зону атаки і лінійний суддя скасував відкладений офсайд, гра буде продовжуватися.

6. Процедура заміни гравців під час зупинки гри

1. Для заміни гравців необхідно дотримуватися таких процедур:

- 1) одразу після зупинки гри суддя сигналізує тренеру команди гостей;
- 2) команда гостей має п'ять секунд, щоб зробити свої заміни;
- 3) головний суддя піднімає руку, сигналізуючи, що команда гостей не має більше часу на проведення заміни;
- 4) підняттям руки суддя сигналізує тренеру команди господарів поля, що вони можуть зробити свої заміни;
- 5) через п'ять секунд суддя опускає руку, щоб вказати, що команда господарів більше не може робити заміни;
- 6) коли головний суддя опустив руку, лінійний суддя дає свисток, щоб показати, що обидві команди не мають більше часу для проведення заміни і повинні стати для виконання процедури вкидання;
- 7) наприкінці п'яти секунд (або раніше, якщо гравці, які беруть участь у процедурі вкидання, вже готові) лінійний суддя вкидає шайбу.

2. Лінійний суддя має бути впевненим, що всі гравці зайняли правильні позиції для процедури вкидання, якщо ж команда буде намагатися зробити

заміну гравців після закінчення відведеного часу, то суддя відправить гравця (гравців) назад на лаву і зробить попередження тренеру. Будь-яке подальше порушення цієї процедури призведе до накладання малого лавового штрафу за затримку гри.

7. Заміна під час прокидання

1. Якщо команда зробила прокидання шайби, то їй забороняється проводити заміни гравців до наступного вкидання. Правило застосовується до тих гравців, які були на льоду у той момент, коли шайба відірвалася від ключки, якою було виконане прокидання.

2. Якщо команда намагається провести заміну гравців після прокидання шайби, суддя зробить попередження за перше порушення, а потім накладе малий лавовий штраф за затримку гри за наявності подальших порушень.

3. Якщо команда, яка виконала прокидання шайби, використала свій командний тайм-аут під час цієї зупинки гри, вона не має права проводити заміни гравців. Гравець, який зламав свою ключку під час гри, після прокидання має право під'їхати до лави гравців і взяти нову ключку.

4. Команда має право провести заміну гравця у випадках:

- 1) заміни воротаря, який був замінений польовим гравцем;
- 2) заміни травмованого гравця або воротаря;
- 3) якщо на будь-яку команду накладається штраф, який призводить до зміни чисельних складів команди, команда, яка зробила прокидання шайби, має право проводити заміни, але наступне вкидання пройде у зоні захисту команди, на яку було накладено штраф;
- 4) заміни гравця, у якого зламалася захисна маска, візор або лезо ковзана.

VIII. Гол – шайба, закинута у ворота

1. Забивання гола – взяття воріт

1. Гол вважається забитим, коли команда завозить або кидком спрямовує шайбу у сітку воріт виключно через площину лінії воріт поміж стійками воріт нижче перекладини і повністю перетинає лінію воріт під час гри і зараховується суддею.

2. Гол вважається забитим, коли шайба закинута, спрямована або завезена у ворота будь-яким чином гравцем, що захищається.

3. Гол вважається забитим, коли шайба потрапляє у сітку воріт внаслідок відскоку від будь-якої частини тіла гравця після кидка партнера по команді.

4. Шайба повинна повністю перетнути лінію воріт. Будь-яка шайба, закинута у ворота під час зупинки гри, не вважається голом.

5. Гол вважається офіційно зарахованим після того, як буде проведено вкидання шайби у центральному колі майданчика. Відеодокази того, що гол не може бути зарахованим, не приймаються після вкидання шайби.

6. Лише один гол може бути зарахований одній команді в одну зупинку гри. У випадку, коли гол забито, а гра не зупинена, а слідом забивається наступний гол будь-якою з команд, а відеоповтор підтверджує, що перший гол мав бути зарахований, то другий гол відміняється. Зараховується тільки перший гол, а відлік часу гри переводять на момент першого гола (час гри і час оштрафованих гравців, якщо він був) і гра продовжується з часу першого забитого гола. Якщо у ситуації, описаній вище, перший гол визнано не зарахованим, то зараховується другий гол і час на табло не переводиться. Будь-які штрафи, що накладаються протягом двох голів або після свистка після другого гола, будуть нараховані, за винятком першого малого штрафу команді, що пропустила (відповідно до правил про анулювання штрафів після забивання гола, за наявності відкладеного штрафу).

7. Маневр лакрос дозволяється за умови, що гравець не підніматиме ключки вище плечей у будь-який момент під час руху.

8. Якщо шайба потрапляє у ворота рикошетом від ключки або тіла атакуючого гравця, чиї ковзани перебували в цей момент у воротарській зоні, до того як шайба увійшла в ворота в тривимірному просторі цієї зони, взяття воріт не зараховується, а наступне вкидання буде проводитися у точці вкидання за межами зони атаки. Якщо ковзани гравця перебувають не у воротарській зоні, а ключка у ній, гол зараховують, якщо ключка гравця не заважає воротарю грати на своїй позиції. Якщо ключка заважає, то гол не зараховують наступне вкидання відбудуватиметься за межами синьої лінії.

9. Для зарахування гола шайба має перетнути лінію воріт до завершення періоду. Якщо табло не функціонує, судді на льоду можуть звернутися до судді системи відеогола. В усіх інших випадках остаточним є рішення головного судді.

10. Якщо суддя лави оштрафованих не встигає відкрити двері, щоб випустити оштрафованих після закінчення штрафного часу, тим самим затримуючи повернення гравців на лід, а в цей час команда суперника забиває гол, гол буде зарахований.

11. Якщо гол забито із сиреною про завершення періоду та судді приймають рішення зарахувати його, немає потреби проводити вкидання у центральному колі. Час взяття воріт записують на 19:59 в офіційний протокол матчу. Якщо команда закидає гол на останній хвилині матчу, час гола округлюють до найближчої секунди.

2. Відношення воротарської зони до зарахування гола

1. Якщо гравець команди, що захищається, тисне, штовхає або чіпляє гравця команди, що атакує, внаслідок чого останній опинився у воротарській зоні у момент, коли шайба потрапила у ворота, гол зараховується за винятком, якщо атакуючий гравець мав достатньо часу для того, щоб вийти з цієї зони.

2. Якщо шайба перебуває у воротарській зоні і потрапляє у ворота від ключки атакуючого гравця, гол зараховується.

3. Якщо атакуючий гравець перебуває у воротарській зоні в момент перетину шайбою лінії воріт і його положення ніяк не заважає воротарю захищати ворота, гол зараховується.

4. Якщо воротар перебуває за межами воротарської зони, а суперник заважає йому повернутися на своє місце або заважає воротарю грати у момент потрапляння шайби у ворота, то гол не зараховують, а гравець атаки отримає малий штраф за блокування.

5. Воратарська зона є тривимірною і всі її лінії відносяться не лише до льоду, а й до простору над ним на висоту поперечини воріт.

3. Гол ногою

1. Гол не зараховується, якщо шайба потрапила у ворота внаслідок помітного удару по шайбі ногою атакуючим гравцем. Помітним ударом ногою вважається рух ковзана по льоду або маятниковий рух як спосіб заштовхнути шайбу у ворота.

2. Гол буде зараховано, якщо атакуючий гравець б'є шайбу ногою, внаслідок чого вона влітає у ворота від чужого чи свого гравця після того, як воротар відбив шайбу. Гол не зараховується, якщо атакуючий гравець б'є шайбу ногою і вона відскакує у ворота від воротаря або його спорядження чи від гравця будь-якої команди.

3. Якщо атакуючий гравець будь-яким чином повертає свою ногу з метою спрямувати шайбу, а шайба потрапляє у ворота внаслідок цього спрямування, гол не зараховується.

4. Якщо атакуючий гравець намагається вдарити ногою шайбу від ковзана до ключки, але не встигає заволодіти нею за допомогою ключки, до того як шайба потрапляє у ворота, гол не зараховується, оскільки чітко помітний удар

ногою призвів до потрапляння шайби у ворота. Якщо атакуючий гравець веде шайбу на своїй ключці і підбиває її ногою з метою проштовхнути шайбу в ворота, гол не зараховується.

5. Якщо атакуючий гравець, змагаючись із суперником за позицію, б'є шайбу ногою, намагаючись втримати рівновагу, гол не зараховується. Помітність удару ногою є важливим критерієм навіть при штовханні з суперником.

4. Незарахований гол

1. Жоден гол не буде зараховано, якщо атакуючий гравець б'є шайбу ногою, кидає рукою, рукавичками або по-іншому направляє шайбу у ворота будь-якою частиною свого тіла, у будь-який спосіб, крім удару ключкою, і якщо навіть шайба відскочила від іншого гравця чи судді після первинного контакту.

2. Жоден гол не зараховується, якщо атакуючий гравець направляє, відбиває або б'є шайбу високо піднятою ключкою, піднявши перо ключки вище поперечини воріт, навіть якщо шайба відбивається від гравця, воротаря або від судді і влучає у ворота. Визначальним чинником є те, де здійснюється контакт шайби з ключкою відносно поперечини воріт. Якщо контакт шайби з ключкою був на рівні нижче поперечини воріт, гол зараховується.

3. Гол не зараховується, якщо шайба відскочила від судді, навіть якщо після цього шайба відбивається від ковзанів гравців будь-якої команди або воротаря. Якщо шайба влучає у суддю і внаслідок цього потрапляє у ворота у спосіб відповідно до цих Правил, гол зараховується.

4. Гол не зараховується, якщо шайба перетнула лінію воріт, знаходячись під гравцем оборони, якого заштовхнув у ворота гравець команди, що атакує.

5. Жоден гол не зараховується, якщо гравець виходить на лід зі своєї лави незаконно, а його команда в цей час забиває гол.

6. Якщо гравець залишає лаву оштрафованих раніше через власну помилку або через помилку судді штрафованих гравців, а його команда в цей час забиває гол, поки він на льоду чи проходить заміну, гол не зараховується і гравець має повернутися на лаву оштрафованих для відбуття штрафного часу, який залишився. Якщо інші штрафи накладаються у цей час, вони також мають відбутися.

7. Головний суддя має право порадитися з лінійними суддями з інциденту, що відбувся до забитого голу. Якщо лінійний суддя є свідком порушення, яке має призвести до накладання великого штрафу, дисциплінарного до кінця гри штрафу, матч-штрафу або штрафу за неспортивну поведінку, яке допущене атакуючим гравцем та яке залишилося непоміченим головним суддею безпосередньо перед голом. У такому випадку лінійний суддя може доповісти про інцидент, а головний суддя може прийняти рішення про те, що гол не зараховується та про накладання штрафів.

8. Гол не зараховується, якщо шайба повністю перетнула лінію воріт після закінчення періоду. Гол не зараховується, якщо головний суддя зупинив гру до того, як шайба перетнула лінію воріт. Такий випадок не підлягає розгляду суддею системи відеогола.

5. Гол і зсунуті ворота

1. Якщо гравець команди, що захищається, переміщує власні ворота, а команда суперника забиває гол, гол буде зараховано за таких умов:

- 1) суперник був у процесі кидка перед тим, як ворота були зсунуті;
- 2) головний суддя визнає, що шайба потрапила б у ворота, якби вони були у нормальному положенні.

2. Ворота вважаються зсунутими (переміщеними), якщо:

- 1) один або обидва еластичні фіксатори воріт вийшли зі своїх отворів;

2) одна або обидві стійки воріт зіскакують з еластичних фіксаторів воріт.

3. Якщо одна або обидві стійки нещільно прилягають до льоду, але контактують з еластичними фіксаторами воріт, що не вийшли зі своїх отворів, гол зараховується.

4. Для воріт, які не мають еластичних фіксаторів, стійки мають щільно прилягати до льоду та бути на лінії воріт, коли шайба потрапляє у ворота.

5. Якщо позиція воріт була будь-яким чином змінена протягом гри, гра буде зупинена, поки ворота не будуть встановлені правильно. Коли ворота встановлять правильно, гра продовжиться.

6. Гол не зараховується, якщо ворота зсуваються до того, як шайба перетне лінію воріт, за винятком випадків, передбачених пунктом 1 цієї глави.

6. Використання системи відеогола

1. Суддя системи відеогола може консультиватися з головним суддею на вимогу головного судді або з власної ініціативи. Ця консультація проводиться для встановлення легітимності гола. Якщо гол забитий або видався забитим, то головний суддя має відразу показати своє рішення (гол або немає гола), а потім за потреби звернутися до судді системи відеогола. Консультація з ним може тривати, доки суддя не прийме остаточне рішення. Якщо перегляд відео не підтвердив правильності попереднього рішення головного судді, він може його спростувати.

2. Якщо суддя системи відеогола вимагає консультації з головним суддею матчу щодо можливого гола, який не був поміченим жодним із суддів на майданчику, рішення судді системи відеогола є вирішальним. Якщо ні судді на майданчику, ні суддя системи відеогола не ініціюють перегляд імовірного гола під час найближчої зупинки матчу, після вкидання шайби перегляд моменту не допускається. Якщо головний суддя або суддя системи відеогола не ініціюють

перегляд сумнівного моменту після завершення періоду, перегляд не може проводитися після того, як команди залишать лід та підуть на перерву.

3. Перегляд моменту суддею відеогола можливий у разі виникнення сумнівів з приводу:

- 1) чи перетнула шайба лінію воріт;
- 2) чи потрапила шайба у ворота до того, як вони були зміщені;
- 3) чи потрапила шайба у ворота до чи після закінчення періоду;

4) чи була шайба закинута високо піднятою ключкою;

5) чи була шайба закинута ногою або рукою або навмисно спрямована чи відбита будь-якою частиною тіла атакуючого гравця у ворота;

6) чи була шайба закинута після того, як атакуючий гравець блокував воротаря;

7) чи потрапила шайба у ворота, відскочивши від судді на майданчику.

4. Суддя системи відеогола не може консультувати суддів на льоду у разі виникнення сумнівів з приводу:

1) чи перетнула шайба лінію воріт до чи після свистка судді;

2) чи були зміщені ворота під час процедури виконання штрафного кидка або під час серії післяматчевих кидків;

3) чи було добивання під час процедури виконання штрафного кидка.

ІХ. Класифікація та тривалість ігрових штрафів

1. Накладання штрафів

1. Штрафи можуть накладатися у будь-який час матчу. Цей проміжок часу включає 60 хвилин основного часу, овертайм, процедуру виконання

післяматчевих кидків для визначення переможця, зупинки гри, а також час виходу команд з льоду до роздягалень.

2. Судді на льодовому майданчику мають найпильніше спостерігати за будь-якими порушеннями, і якщо ситуація відповідає правилам накладення штрафу, відповідний штраф накладають, а відмітку про це заносять до протоколу матчу. Це стосується всіх випадків, що можуть статися до початку, під час та після закінчення матчу. Поняття «до початку матчу» – це час до стартового вкидання, коли польові судді та команди вже знаходяться на льоду, але гра ще не почалася. Будь-які порушення правил, здійснені протягом розминки перед матчем або у підтрибунних приміщеннях, не можуть бути покарані накладенням штрафів, оскільки ці події не були під контролем льодових суддів. Ці порушення мають бути зазначені у протоколі гри та мають розглядатися організаторами змагання.

3. Жоден гравець або представник команди не мають права заходити до роздягальні суддів під час гри та після її закінчення. Про будь-яке порушення цього правила арбітри повідомляють організатора змагання.

2. Відбування штрафів

1. У разі обслуговування матчів за системою «два головних судді», гравець не може бути покараний обома рефері за одне і те саме порушення, але один і той же гравець може бути покараний обома рефері за два різних порушення.

2. Якщо команда, що має бути покарана штрафом, володіє шайбою, гра зупиняється. Якщо шайбою володіє протилежна команда, гра продовжується, поки команда, що порушила правила, не заволодіє шайбою.

3. Якщо протягом відкладеного штрафу команда, яка володіє шайбою, закидає шайбу у ворота суперника, перший малий штраф скасовується. Якщо ж мав бути накладений подвійний малий штраф, то один малий штраф скасовується, а другий накладається. Якщо мали бути накладені великий

штраф, дисциплінарний або матч-штраф, то вони мають бути накладені, навіть якщо гол був забитий.

4. Якщо протягом відкладеного штрафу два або більше порушення правил, які вимагають накладення малого штрафу, були здійснені більше ніж одним гравцем, і при цьому забивається гол, головний суддя має спитати капітана оштрафованої команди, який саме штраф треба скасувати. Другий та наступні штрафи мають бути накладені. У цьому разі порядок черговості порушень правил не має братися до уваги.

5. Якщо проти гравця, що атакує, виходячи віч-на-віч, суперник порушує правила так, що необхідно накладати великий штраф плюс автоматично дисциплінарний штраф до кінця гри, цей штраф має бути накладений незалежно від того, чи результативним буде виконання штрафного кидка чи ні.

6. Будучи оштрафованим, гравець має пройти безпосередньо на лаву оштрафованих або в роздягальню, якщо суддя не вказав інше. Порушення цього правила призведе до накладання малого лавового штрафу.

7. Якщо одна команда отримує більше ніж один штраф одночасно, що призводить до нерівних складів, капітан має проінформувати суддю про порядок відбування штрафів, якщо подальше накладення штрафів може призвести до ситуації, коли один з оштрафованих гравців може вийти на лід раніше за інших.

8. Якщо гравець покараний дисциплінарним штрафом та не може взяти участі в овертаймі та серії післяматчевих кидків для визначення переможця, він має піти до роздягальні.

3. Штрафи на табло

1. Штрафи вважаються такими, що закінчилися, у момент, коли на табло горить час, що відповідає часу в момент накладання штрафу плюс тривалість штрафу. Наприклад, якщо малий штраф накладається у 4:58, він закінчується у

2:58. Якщо накладається великий штраф у 13:05, він закінчується у 8:05, незалежно від того, чи гравець ступив на лід саме в цей момент. Для штрафів, що складаються з малого та дисциплінарного штрафів, гравцю дозволяється повернутися на лід під час першої зупинки гри після закінчення його штрафного часу.

2. Тільки штрафи, відображені на табло, дають змогу команді задіяти додаткових гравців під час гри після закінчення штрафів. До штрафів, які не відображаються на табло, належать збіжні: малі, великі, дисциплінарні, дисциплінарні до кінця гри та матч-штрафи.

3. На табло відображаються малі штрафи, подвійні малі штрафи, великі штрафи та матч-штрафи.

4. Штрафи з відкладеним початком відображаються на табло лише з моменту початку їх дії.

5. У випадку покарання дисциплінарним штрафом гравець має право повернутися на лід лише під час першої зупинки гри, яка буде після закінчення його штрафного часу.

6. У випадку, якщо команда отримала більше одного штрафу, гравцю дозволяється повертатися на лід після закінчення дії його власного штрафу. Гравець, який повертається на лід після припинення дії штрафу іншого оштрафованого гравця (не свого штрафу), буде покараний наступним штрафом.

4. Гра у меншості

1. Команда вважається такою, що грає у меншості, якщо вона має меншу кількість гравців на льоду, ніж у суперника у результаті отримання одного і більше штрафів під час гри.

2. Якщо суперник закидає шайбу у ворота, коли команда грає в меншості, оштрафований гравець може одразу вийти на лід, за умови якщо він був покараний малим або малим лавовим штрафом.

5. Тривалість штрафів

1. Малий/малий лавовий штраф = 2 хвилини на табло (2 хвилини штрафу).

2. Великий штраф = 5 хвилин на табло + автоматично дисциплінарний до кінця гри штраф, час на табло не відображається (25 хвилин штрафу).

3. Малий + великий штраф = 5 хвилин на табло, потім 2 хвилини на табло + автоматично дисциплінарний до кінця гри штраф, час на табло не відображається (27 хвилин штрафу).

4. Дисциплінарний штраф = час на табло не відображається (10 хвилин штрафу).

5. Малий + дисциплінарний штраф = 2 хвилини на табло + 10 хвилин, час на табло не відображається (12 хвилин штрафу).

6. Малий + дисциплінарний до кінця гри штраф = 2 хвилини на табло + гравець вилучається до кінця гри, час на табло не відображається (22 хвилини штрафу).

7. Дисциплінарний до кінця гри штраф = гравець вилучається до кінця гри, час на табло не відображається (20 хвилин штрафу).

8. Матч-штраф = 5 хвилин на табло + гравець вилучається до кінця гри, час на табло не відображається (25 хвилин штрафу) + автоматична дискваліфікація на один матч.

6. Малий і малий лавовий штрафи

1. Малий штраф – це 2 хвилини ігрового часу і має відбуватися покараним гравцем у повному обсязі. Заміна цього гравця, що впливає на кількість гравців команди на льоду, не дозволяється.

2. Якщо протягом гри у більшості суперник закидає шайбу у ворота покараної команди, перший малий штраф закінчується, і гравець може вийти на лід. Якщо команда, що грає у більшості, закидає шайбу в результаті виконання штрафного кидка, покараний гравець на лід не повертається.

7. Великий штраф

1. Великий штраф – це 5 хвилин ігрового часу і застосовується разом з автоматично дисциплінарним до кінця гри штрафом.

2. Протягом 5 хвилин ігрового часу заміна цього гравця не дозволяється. Покараний гравець має піти у роздягальню, а його товариш по команді, призначений тренером через капітана команди повністю відбуває покарання, незалежно від того, скільки шайб кине суперник. Після того, як 5 хвилин закінчилися, команда може замінити гравця.

8. Малий та великий штрафи

1. Якщо гравець отримав малий та великий штрафи (та автоматично дисциплінарний до кінця гри штраф) одночасно, великий штраф відбувається першим, після чого починає відбуватися малий штраф. Оштрафований гравець має піти до роздягальні, а інший гравець, призначений тренером через капітана команди, відбуває призначене покарання.

2. Якщо двоє гравців однієї команди покарані малим та великим штрафами одночасно, коли команда вже грає в меншості, малий штраф відбувається першим, а великий штраф починає діяти лише після того, як закінчився перший штраф. Гравець, покараний великим штрафом, прямує до роздягальні, а гравець, призначений тренером через капітана команди, відбуває призначені штрафи.

9. Дисциплінарний штраф

1. Дисциплінарний штраф - це 10 хвилин ігрового часу, але негайна заміна гравця на льоду дозволяється. Гравець повністю відбуває покарання,

окрім випадку, коли він травмований, у такому випадку товариш по команді призначений тренером через капітана команди, займає його місце на лаві оштрафованих. Гравцю не дозволяється залишати лаву оштрафованих до першої зупинки гри після того, як спливли 10 хвилин ігрового часу.

2. Якщо гравець отримує другий дисциплінарний штраф у будь-який час гри, він автоматично змінюється на дисциплінарний до кінця гри штраф. Гравець має попрямувати до роздягальні, але може бути негайно замінений на льоду, і товариш по команді не повинен відбувати це покарання.

3. Якщо дисциплінарний штраф накладається на воротаря, то штраф повинен відбувати гравець, призначений тренером через капітана команди, вибраний з тих, хто знаходився на льоду на момент зупинки гри.

10. Малий та дисциплінарний штраф

1. Якщо гравець отримує малий та дисциплінарний штрафи одночасно, оштрафована команда має негайно відправити додаткового гравця на лаву оштрафованих для відбуття малого штрафу. Заміна цього гравця на льодовому майданчику не дозволяється.

2. Після закінчення штрафного часу додатковий гравець може залишити штрафну лаву, але гравець, який вчинив порушення, має залишатися на лаві оштрафованих для відбуття дисциплінарного штрафу. Незважаючи на те, що додатковий гравець відбуває малий штраф, час дисциплінарного штрафу не починається, доки не закінчиться дія менших штрафів.

11. Дисциплінарний до кінця гри штраф

1. Дисциплінарний до кінця гри штраф вимагає від оштрафованого гравця чи офіційного представника команди попрямувати до роздягальні, але негайна заміна гравця на льоду на іншого дозволяється.

2. Гравець, який отримує два дисциплінарних до кінця гри штрафи в одній або різних іграх змагання, автоматично відсторонюється від однієї наступної гри.

12. Матч-штраф

1. Матч-штраф передбачає негайне видалення гравця або офіційного представника команди з гри і відбування п'ятихвилинного штрафу додатковим гравцем, призначеним тренером через капітана.

2. Матч-штраф передбачає автоматичний пропуск щонайменше одного наступного матчу.

13. Штрафні ситуації

1. Лише штрафи, які висвітлюються на табло, впливають на кількість гравців на льоду (за винятком штрафів із відкладеним початком).

2. Покараний гравець після взяття воріт суперником може вийти на лід за умови, якщо його команда грала у меншості внаслідок малого чи малого лавового штрафу під час взяття воріт (не враховуючи штрафів із відкладеним початком).

3. Якщо покарано більше ніж одного гравця, перший малий або малий лавовий штраф закінчується (якщо це не були збіжні малий або малий лавовий штрафи з гравцем суперника, у такому випадку наступний малий або малий лавовий штрафи будуть скасовані).

4. Якщо команда грає у меншості внаслідок великого штрафу чи матч-штрафу, і фіксується відкладений штраф, і команда суперника закидає шайбу до моменту зупинки гри та накладення зафіксованого штрафу, цей штраф скасовується внаслідок взяття воріт.

5. Якщо відкладений штраф передбачає накладення малого, великого та автоматично дисциплінарного до кінця гри штрафу або матч-штрафу, а

суперник закидає шайбу під час відкладеного штрафу, малий штраф скасовується, але великий штраф чи матч-штраф накладаються. Покараний гравець прямує до роздягальні, а інший гравець, призначений тренером через капітана команди, відбуває великий штраф чи матч-штраф.

6. Якщо команда отримує два або більше штрафи однакової тривалості в одну зупинку гри, капітан команди повідомляє головного суддю до поновлення гри, який гравець першим покине лаву оштрафованих (або після гола протилежної команди в більшості або після закінчення штрафів, коли гравці покидають лаву штрафників). Суддя інформує секретаря матчу відповідно.

14. Збіжні штрафи

1. Якщо однакова кількість малих, великих штрафів та матч-штрафів однакової тривалості в одну зупинку гри накладається на обидві команди, такі штрафи вважаються збіжними.

2. Коли штрафи накладаються на обидві команди в одну зупинку гри, головний суддя скорочує якомога більшу кількість однакових штрафів однакової тривалості (малий, малий лавовий, подвійний малий, великий та автоматично дисциплінарний до кінця гри штраф, матч-штраф) для кожної з команд.

3. Коли команди грають 5 на 5, і на кожну команду накладається тільки по одному малому чи малому лавовому штрафу, гра продовжується у форматі 4 на 4. По одному гравцю кожної з команд відправляються на лаву оштрафованих без заміни і можуть повернутися на лід лише після закінчення дії їх штрафів. Якщо один або обидва гравці на додаток до малого штрафу отримали дисциплінарний штраф, команди гратимуть у форматі 4 на 4, а додатковий гравець відправляється на лаву оштрафованих для відбування малого штрафу, покараний гравець перебуватиме на лаві оштрафованих повні 12 хвилин. Гравець, що відбуває малий штраф може повернутися на лід після закінчення дії цього штрафу.

4. Якщо накладаються штрафи, як зазначено у пункті 1 цієї глави, коли одна з команд грає у меншості, дозволяється заміна гравців для однакової кількості збіжних штрафів однакової тривалості для кожної з команд, і це не повинно призводити до відкладеного початку штрафів.

5. Якщо команди грають не у складах 5 на 5, то подальше скорочення кількості гравців внаслідок штрафів однакової тривалості та кількості, які можуть скасувати один одного, не здійснюється.

6. Якщо рівна кількість малих, великих (та автоматично дисциплінарних до кінця гри штрафів) і матч-штрафів накладається на обидві команди в одну зупинку матчу, ці штрафи скорочуються згідно з правилом збіжних штрафів. Будь-які відмінності у часі штрафів відображаються на табло, і гравці мають відбувати ці штрафи відповідно. Гравці можуть вийти на лід лише після першої зупинки матчу, що буде після закінчення їх штрафного часу.

7. Гравці, що покарані збіжними великими штрафами або матч-штрафами, прямують до роздягальні, та інші гравці не повинні відбувати штрафи за них, за винятком ситуації, коли один із штрафів відображається на табло. Стосовно збіжних штрафів малі та малі лавові штрафи вважаються ідентичними.

15. Відкладений початок відліку штрафів

1. Жодна команда не може мати на майданчику менше, ніж три гравці у будь-який момент ігрового часу. Гравці завжди мають повертатися на лід у порядку закінчення їх штрафного часу.

2. Якщо третій або кожний наступний гравець однієї з команд отримує штраф та прямує на лаву оштрафованих у той час, коли вже двоє гравців його команди відбuvають штрафний час, то дія штрафу третього та кожного наступного гравця не починається, поки не закінчиться дія штрафу одного з перших двох оштрафованих гравців. Третій та кожний наступний оштрафовані

гравці прямують на лаву оштрафованих одразу після накладення штрафів, але вони можуть бути замінені гравцями на льоду, поки не почався час їх штрафів.

3. Після закінчення штрафного часу першого з трьох або більше гравців гравець не може повернутися на лід до першої зупинки гри або закінчення часу свого штрафу.

16. Відкладений штраф

1. Для більшості покарань гравець винної команди має контролювати шайбу для того, щоб гра була зупинена та штраф був накладений. Дотик до шайби або швидкоплинний контакт ключки та шайби не є контролем шайби за винятком, якщо він призводить до взяття воріт командою, що має бути покараною.

2. Якщо команда-порушник не контролює шайбу, головний суддя підіймає руку, сигналізуючи намір накладення штрафу, але він не повинен зупиняти гру, поки:

- 1) винна у порушенні команда не отримує контроль над шайбою;
- 2) рух шайби не припиняється;
- 3) шайба не виходить з гри;
- 4) команда, що контролює шайбу, не порушує правила;
- 5) одна з команд не здійснює прокидання шайби;
- 6) з інших причин, передбачених цими Правилами.

3. Якщо команда, що контролює шайбу, під час відкладеного штрафу закидає шайбу у свої ворота, то цей гол зараховується, але штраф має бути накладений. Команда, яка має бути покарана, протягом відкладеного штрафу не може забивати гол самостійно.

4. Якщо після того, як головний суддя підняв руку, команда, яка контролює шайбу, закидає гол, гол зараховується, а перший малий штраф – якщо більше ніж один штраф має бути накладений – скасовується. Додаткові штрафи мають бути накладені.

5. Якщо оштрафована команда вже грає в меншості та її суперник забиває гол у момент відкладеного штрафу, попередній малий штраф, який відбувається, автоматично припиняється, всі інші штрафи мають бути накладені. Якщо команда вже грає у меншості через великий або матч-штраф та у ситуації відкладеного малого чи малого лавового штрафу для цієї команди суперник закидає шайбу, відкладений штраф буде скасовано, але великий чи матч-штраф залишатимуться на табло.

6. Якщо команда отримує штраф і забиває гол одночасно і так швидко, що головний суддя не встигає зупинити гру до того, як шайба потрапляє у ворота, то він все одно має право анулювати гол та накласти штраф після зупинки гри.

17. Штрафи під час овертайму

1. В овертаймі гру мають продовжувати три гравці і один воротар у кожній команді, якщо немає штрафів, що продовжуються з основного часу гри або накладені до початку додаткового часу гри і впливають на чисельний склад обох команд.

2. Якщо команда в овертаймі отримує малий штраф, команди грають у форматі 4 на 3. Збіжні штрафи в овертаймі не впливають на кількість гравців на льоду.

3. Якщо команда в результаті порушення правил отримує перевагу у два гравці, то оштрафована команда залишає на льоду трьох гравців, а протилежна команда випускає п'ятого гравця. У першу зупинку гри після того, як перевага у два гравці закінчується, чисельний склад команд приводиться до формату 4 на 3 або 3 на 3.

4. Якщо основний час гри закінчується з перевагою у чисельності 5 на 4 або 4 на 3, овертайм починається в форматі 4 на 3. Якщо основний час гри закінчується 5 на 3, овертайм починається в форматі 5 на 3. У процесі закінчення дії штрафів чисельний склад команд може змінюватися на 5 на 4 або 5 на 5. У першу зупинку гри чисельний склад команд приводиться до формату 4 на 3 або 3 на 3. Якщо основний час гри закінчується у форматі 4 на 4, і гравці перебувають на лаві оштрафованих, гра в додатковий час починається у форматі 3 на 3, з виходом на майданчик оштрафованих гравців формат гри змінюється на 4 на 3 та 3 на 3. У першій зупинці гри склад команд приводиться до формату 4 на 3 або 3 на 3. Якщо основний час гри закінчується у форматі 3 на 3, гра у додатковий час починається 3 на 3. В першу зупинку гри після того, як кількість гравців на льоду досягає 5 на 4 або 5 на 5, чисельний склад команд приводиться до формату 4 на 3 або 3 на 3.

5. Якщо основний час гри закінчується у форматі 4 на 4, і гравці відбувають збіжні штрафи, гра у додатковий час починається у форматі 3 на 3, штрафи прибирають з табло, а покарані гравці повертаються на лід під час першої зупинки гри, після завершення їх штрафів.

Х. Формулювання штрафів

1. Втручання у дії суддів

1. Втручання у дії суддів – це спроба гравця або офіційного представника команди вплинути на прийняття рішень, принизити гідність, дискредитувати, ставити під сумнів рішення, чесність або професійність суддів на майданчику або фізичне протистояння з суддями.

2. Малий штраф накладається, якщо:

1) гравець б'є по борту чи по захисному склу ключкою або іншим предметом, виражаючи свій протест проти рішення судді;

2) гравець або офіційний представник команди використовує непристойні, лайливі або образливі слова, дискредитує, оскаржує, ставить під сумнів рішення, чесність та професійність суддів або використовує ім'я судді разом з гучними висловлюваннями.

3. Малий лавовий штраф накладається, якщо:

1) невстановлений гравець або офіційний представник команди використовує непристойні, лайливі або образливі слова, дискредитує, ставить під сумнів рішення, чесність та професійність суддів або використовує ім'я судді разом з гучними висловлюваннями;

2) покараний гравець на вимогу польового судді не відправляється одразу до лави оштрафованих або до роздягальні;

3) офіційний представник команди б'є по борту чи по захисному склу ключкою або іншим предметом, виражаючи свій протест проти рішення судді;

4) офіційний представник команди використовує технологічні відеопристрої для оскарження рішення суддів.

4. Дисциплінарний штраф накладається, якщо:

1) гравець оскаржує, сперечається або ставить під сумнів рішення, чесність або професійність суддів;

2) гравець навмисно відкидає шайбу від судді, який підбирає її;

3) гравець заїжджає або залишається у суддівській зоні у той час, як судді консультуються між собою або спілкуються із суддівською бригадою;

4) капітан або асистент капітана, на майданчику або поза ним, скаржиться судді на майданчику щодо того, як він проводить або контролює гру;

5) гравець б'є по борту чи по захисному склу ключкою або іншим предметом, виражаючи свій протест проти рішення судді, за який він вже був покараний малим або малим лавовим штрафом;

6) покараний гравець не відправляється на вимогу судді одразу до лави оштрафованих або до роздягальні після бійки або сутички гравців;

7) гравець використовує технологічні відеопристрої для оскарження рішення суддів.

5. Дисциплінарний штраф до кінця гри накладається, якщо:

1) гравець або офіційний представник команди використовує непристойні, лайливі або образливі слова, дискредитує, ставить під сумнів рішення, чесність або професійність суддів, за які він вже отримувал малий або малий лавовий штраф. Дисциплінарний до кінця гри штраф може накладатися без необхідності попереднього накладення малого чи малого лавового штрафів;

2) гравець або офіційний представник команди кидає в суддю будь-який предмет або бризкає на суддю водою;

3) гравець або офіційний представник команди контактує з суддею неповажним чином або намагається використати проти суддів фізичний вплив;

4) гравець продовжує будь-яку дію, за яку йому раніше вже призначався дисциплінарний штраф.

6. Матч-штраф накладається, якщо:

1) гравець або офіційний представник команди застосовує до суддів фізичний вплив або травмує їх;

2) гравець замахується або кидає ключкою у суддю;

3) гравець кидає шайбу у суддю;

4) гравець чи офіційний представник команди погрожує, робить непристойні або образливі жести, робить расові або етнічні натяки, плюється, розмазує кров чи використовує вислови сексуального характеру стосовно суддів, на льоду чи на арені до, під час, а також після гри.

2. Малий лавовий штраф

1. Малий лавовий штраф накладається у разі перешкоджання проведенню гри або порушення правил з лави запасних встановленими або невстановленими гравцями або офіційними представниками команди.

2. Порушення правил з лави запасних карається малим лавовим штрафом.

3. Будь-яка дія на майданчику, яка передбачає накладання дисциплінарного або дисциплінарного до кінця гри штрафу, карається однаково, якщо вона здійснена встановленим гравцем або офіційним представником команди з лави запасних.

4. Малий лавовий штраф може відбуватися будь-яким гравцем, який перебуває на льоду в момент зупинки гри.

5. Якщо головний тренер покараної команди відмовляється від призначення гравця для відбуття малого лавового штрафу або штрафу воротаря, то суддя сам визначає гравця на свій розсуд.

3. Укус

Гравець, який кусає суперника, карається матч-штрафом.

4. Поштовх суперника на борт

1. Поштовх суперника на борт – це протиправна дія (силовий прийом, підніжка, удар ліктем чи неправильна атака), внаслідок якої суперник з силою вдаряється об борт.

2. Поштовх суперника на борт карається малим та дисциплінарним штрафом.

3. Гравець, який наражає на небезпеку здоров'я суперника, штовхаючи його на борт, карається великим та дисциплінарним до кінця гри штрафом або матч-штрафом.

4. «Протаскування» по борту суперника, який контролює шайбу та намагається протиснутися вздовж борту, не вважається поштовхом на борт.

5. Нелегальна ключка – гра та заміна

1. Ключка, яка частково ушкоджена, має зламаній крюк або ручку, вважається зламанною і, як наслідок, нелегальною.

2. Гравець має кинути зламану ключку негайно. Гравець може продовжувати гру без ключки. Якщо він бере участь у грі зі зламанною ключкою, він карається малим штрафом.

3. Гравець, який використовує ключку воротаря під час гри, карається малим штрафом.

4. Гравцю, чия ключка ламається, заборонено отримувати ключку, кинуту з лави запасних або з трибуни для глядачів, але він може отримати ключку зі своєї лави для гравців із рук у руки. Товариш по команді, який кидає, відкидає, штовхає по льоду або запускає ключку гравцю, карається малим штрафом. Якщо неможливо встановити, хто кидає, відкидає, штовхає по льоду або запускає ключку гравцю, його команда карається малим лавовим штрафом. На гравця, який отримав ключку, штраф не накладається.

5. Гравцю, чия ключка ламається, заборонено отримувати ключку, кинуту з лави запасних або з трибуни для глядачів, але він може отримати ключку від товариша по команді на льоду без необхідності прямувати до лави запасних за новою ключкою. Цей обмін має виконуватися із рук у руки. Товариш по команді, який кидає, відкидає, штовхає по льоду або запускає ключку гравцю,

карається малим штрафом. Також цей пункт охоплює ситуації, коли гравець втрачає цілу ключку, а товариш по команді намагається передати її партнерові.

6. Гравцю в жодному разі не дозволяється забирати ключку:

1) у суперника на льоду, який тримає її або впустив її на лід;

2) у суперника, який сидить на лаві запасних;

3) з підставки для ключок на лаві запасних суперника. Будь-яке порушення цього правила карається малим штрафом.

7. Гравець, який міняючи ключку іншому гравцю або воротарю, бере участь у грі, карається малим штрафом.

8. Якщо гравець під час гри отримує ключку від товариша по команді, який перебуває на лаві оштрафованих, гравець, який отримав ключку, карається малим штрафом.

6. Удар кінцем ключки

1. Удар кінцем ключки буде зафіксовано, коли гравець через верхню руку висуває держак ключки ковзним рухом, створюючи небезпечне подовження, яким він завдає удар супернику.

2. Спроба удару кінцем ключки карається подвійним малим та дисциплінарним штрафом.

3. На гравця, який б'є суперника кінцем ключки, накладається або великий та дисциплінарний до кінця гри штраф або матч-штраф.

4. На гравця, який наражає на небезпеку здоров'я суперника у результаті удару кінцем ключки, накладається матч-штраф.

7. Неправильна атака суперника

1. Неправильна атака суперника фіксується, коли гравець, виконуючи силовий прийом, налітає, настрибує чи штовхає суперника з надмірною силою.

2. Гравець, який штовхає суперника з надмірною силою, набігає або настрибує на нього, отримує малий штраф.

3. На гравця, який здійснює фізичний контакт з суперником після свистка, але мав достатньо часу, щоб уникнути цього контакту, накладається малий штраф за неправильну атаку.

4. Воратар, який вийшов з площі воріт, не є порушником правил «чесної гри» тільки тому, що він залишив площу воріт. Суперник, який блокує його або насакає на нього, чи натикається на нього, карається малим штрафом за неправильну атаку або за атаку гравця, який не володіє шайбою.

5. На гравця, який у результаті неправильної атаки наражає на небезпеку здоров'я суперника, накладається великий та дисциплінарний до кінця гри штраф або матч-штраф.

8. Атака суперника ззаду

1. Атака суперника ззаду – це силовий прийом проти суперника, який не очікує удару, знаходиться у вразливому положенні, та не має можливості захистити себе від такого удару. Точкою контакту є спина (задня частина тіла).

2. Гравець, який б'є суперника ззаду, наштовхуючи при цьому його на борт, на рамку воріт, або на відкритому льоду будь-яким способом, карається малим та дисциплінарним штрафом.

3. Гравець, який наражає на небезпеку здоров'я суперника у результаті атаки ззаду, карається великим та дисциплінарним до кінця гри штрафом або матч-штрафом.

4. Якщо гравець у момент атаки суперником повертається до нього спиною, тим самим роблячи себе вразливим для удару ззаду, то це не буде розцінюватися як атака ззаду (хоча можуть бути накладені інші штрафи).

9. Атака в ділянку голови або шиї

1. Атака в ділянку голови або шиї – це будь-який вид удару будь-якою частиною свого тіла або спорядження, у голову або в ділянку шиї суперника, або поштовх голови суперника в борт або у захисне скло. Будь-який прямий удар в голову або шию суперника розцінюється як удар в голову. Це правило замінює собою всі аналогічні штрафи за винятком тих, що стосуються бійок.

2. На гравця, що спрямовує удар в шию або голову суперника, накладається один із штрафів:

- 1) малий плюс дисциплінарний штраф;
- 2) великий плюс дисциплінарний до кінця гри штраф;
- 3) матч-штраф.

3. Штраф за атаку в ділянку голови або шиї накладається у разі таких дій під час виконання силового прийому:

- 1) гравець спрямовує удар будь-якою частиною свого тіла або спорядження в голову чи шию суперника;
- 2) гравець спрямовує або з силою штовхає голову суперника на захисне скло чи огорожу будь-якою частиною свого тіла або спорядження;
- 3) гравець замахується та спрямовує будь-яку частину свого тіла, щоб здійснити контакт із головою чи шиєю суперника;
- 4) гравець спрямовує своє тіло вбік чи вгору з метою дістати будь-якою частиною свого тіла голову чи шию суперника;

5) гравець стрибає (відриває ковзани від льоду) з метою нанести удар у голову або шию суперника.

4. Якщо гравець біжить з піднятою головою, очікуючи удар, суперник не має права наносити удар в голову або шию.

5. Якщо первинна сила удару спочатку була в ділянку тулуба, а потім зіскочила в ділянку голови або шиї, то в цьому випадку штраф за атаку в ділянку голови або шиї не накладається.

6. Гравець, який застосовує силовий прийом проти суперника, що веде шайбу з опущеною головою у напрямку даного гравця і не використовує у цьому разі енергію випрямлення тіла під час прямого контакту із суперником, то така ситуація не буде розцінюватися як атака в голову або шию.

10. Відсікання

1. Відсікання – це рух гравця, спрямований на зниження положення свого тіла з метою нанесення удару супернику в ділянку колін.

2. На гравця, який наносить удар у вигляді відсікання або занижує власне тіло з метою нанесення ним удару в ділянку колін суперника, накладається малий штраф.

3. Гравець, який підсідає біля борту, щоб уникнути силового прийому, і в результаті спричиняє падіння суперника через нього, буде покараний малим штрафом.

4. Гравець, який наражає на небезпеку здоров'я суперника відсіканням, карається великим та дисциплінарним до кінця гри штрафом або матч-штрафом.

11. Затримка шайби рукою

1. Хоча гравець і може вдарити шайбу рукою чи своєю рукавицею або піймати її й одразу кинути на лід, але тоді йому не дозволяється опускати її на

лід із затримкою, їхати, тримаючи шайбу у своїй рукавиці, тримати її в руках довше, ніж необхідно для того, щоб кинути її на лід.

2. На гравця, який ловить шайбу і тримає її стоячи на місці або рухаючись з нею у своїй рукавиці чи обходить суперника утримуючи її, накладається малий штраф за затримку шайби рукою.

3. Польовий гравець, який підбирає шайбу з льоду рукавицею або рукою поза межами своєї площі воріт у ході гри, карається малим штрафом. На гравця, який прикриває шайбу на льоду своєю рукавицею поза межами площі своїх воріт під час гри, накладається малий штраф.

4. Якщо польовий гравець підбирає шайбу з льоду рукавицею (ховає, вкриваючи її на льоду в тривимірному просторі площі своїх воріт, коли його воротар знаходиться на льоду), призначається штрафний кидок на користь протилежної команди.

5. Якщо польовий гравець підбирає шайбу з льоду рукавицею (ховає, вкриваючи її на льоду в тривимірному просторі площі своїх воріт, коли його воротар замінений польовим гравцем), зараховується гол на користь протилежної команди.

12. Поштовх суперника ключкою

1. Поштовх суперника ключкою буде зафіксовано, коли гравець наносить удар по тілу суперника ключкою, тримаючи її двома руками, але не торкаючись нею льоду.

2. На гравця, який штовхає суперника ключкою, накладається малий штраф.

3. Гравець, який поштовхом ключки наражає на небезпеку здоров'я суперника, карається великим та дисциплінарним до кінця гри штрафом або матч-штрафом.

13. Небезпечне спорядження

1. Щитки та захисна екіпіровка, що виготовлена з матеріалу, який може призвести до травмування, вважаються небезпечним спорядженням і їх використання або використання не за призначенням заборонено.

2. Головний суддя може заборонити використовувати будь-яке ігрове спорядження, якщо він вважає його травмонебезпечним.

3. Команда гравця, який бере участь в грі, маючи нестандартне або небезпечне спорядження, спочатку отримує попередження від головного судді. Ігнорування попередження судді про заміну або приведення у порядок небезпечного елемента спорядження означає, що гравець порушує правила безпеки спорядження і на нього накладається дисциплінарний штраф.

4. Якщо суддя вважатиме, що ключка гравця є небезпечною, то ключка має бути видалена з гри без накладання штрафу. Якщо гравець продовжує використовувати цю ключку, його буде покарано дисциплінарним штрафом.

5. Головний суддя має право вимагати від гравця видалити будь-який елемент його особистих аксесуарів, які потенційно небезпечні. Якщо такі особисті аксесуари видалити важко, то гравець має або заклеїти їх стрічкою, або прибрати під ігровий светр так, щоб вони більше не становили небезпеки. У цьому випадку гравцеві пропонують зробити це, покинувши лід, а його команді роблять попередження. Ігнорування попередження головного судді означає, що будь-який гравець даної команди відповідно порушує правила безпечних особистих аксесуарів і карається дисциплінарним штрафом.

6. До небезпечного спорядження входить тріснутий або пошкоджений візор чи лицьова маска. Гравцю, у якого візор чи лицьова маска зламалися, потрібно негайно залишити лід. Недотримання цього правила тягне за собою попередження команді про все небезпечне спорядження головним суддею. Ігнорування попередження головного судді означає, що будь-який гравець

даної команди відповідно порушує правила безпечних особистих аксесуарів і карається дисциплінарним штрафом.

7. Гравцю, який впустив свою ключку під час гри, заборонено отримувати ключку, кинуту будь-яким чином його товаришем по команді, але він може отримати ключку від товариша по команді, за допомогою обміну із рук у руки. Товариш по команді, який кидає, відкидає, штовхає по льоду або запускає ключку гравцю, карається малим штрафом.

14. Затримка гри – підгонка спорядження

1. Гравець, який зупиняє гру або затримує її ремонтом або підгонкою свого спорядження, буде покараний малим штрафом.

2. Светри необхідно носити зовні трусів. Якщо гравець після попередження судді не виправив положення свого светра, його буде покарано малим штрафом.

3. Усі засоби захисту, крім рукавиць, шоломів, і ковзанів, треба носити виключно під формою. Якщо гравець після попередження судді не виправив положення свого светра, його буде покарано малим штрафом.

15. Затримка гри – зміщення воріт

1. На гравця, який навмисно зсуває ворота з їх нормального положення, накладається малий штраф. Якщо гравець навмисно зсуває власні ворота з їх нормального положення на останніх двох хвилинах основного часу або у будь-який час овертайму – суддя призначає штрафний кидок на користь протилежної команди.

2. Якщо гравець навмисне зсуває ворота з їх нормального положення, коли гравець команди суперника володіє шайбою і між ним і воротарем немає жодного гравця, за нормальної можливості закинути шайбу або зберегти контроль шайби поза межами своєї зони захисту, суддя призначає штрафний кидок на користь протилежної команди.

3. Якщо воротар замінений польовим гравцем, а його партнер по команді зсуває власні ворота, коли атакуючий гравець перебуває за межами його зони захисту та має реальну можливість закинути шайбу, головний суддя зараховує взяття воріт на користь атакуючої команди.

4. Якщо ворота зсунуті у ході гри в результаті певних дій атакуючої команди, а команда, що захищається перехоплює шайбу і заволодіває нею з явною можливістю почати атаку, у цьому випадку суддя не дає свисток до зміни володіння шайбою. Якщо команда, що захищалася організовує атаку і закидає шайбу, взяття воріт зараховується. Якщо перехват шайби проходить у межах зони захисту команди, що оборонялася, то наступне вкидання проводиться в одній з точок вкидання в середній зоні, найближчій до синьої лінії команди, що оборонялася. Якщо перехват шайби трапляється в межах середньої зони або в зоні атаки команди, що оборонялася, то наступне вкидання буде проводитися у точці вкидання, найближчій до місця зупинки гри.

16. Затримка гри – падіння на шайбу

1. Гравець, який падає на шайбу, або закриває її своїм тілом чи спорядженням, тим самим зупиняючи гру, карається малим штрафом. Але якщо шайба потрапляє у ковзани гравця або його екіпіровку, внаслідок виставлення блоку, гра зупиняється без накладання штрафу.

2. Гравець, який використовує руки, щоб приховати шайбу у своїй долоні або спорядженні, щоб зупинити гру, карається малим штрафом.

17. Затримка гри – притискання шайби

Гравець, який затримує шайбу ключкою, ковзанами або тулубом, притискаючи її до борта, при цьому не зустрічає пресингу з боку протилежної команди чи на відкритому льоду, карається малим штрафом.

18. Затримка гри – святкування гола

1. Для святкування гола з лави запасних можуть виходити на лід тільки гравці, які виходять на заміну і лише в кількості, необхідній для цієї заміни.

2. Порухення цього правила спочатку призведе до попередження головним суддею обох команд, а після наступного порушення накладається малий лавовий штраф.

19. Затримка гри – запізнення зі складом команди

1. Тренер, який не виставляє необхідну кількість гравців вчасно для початку періоду, включаючи додатковий період, карається малим лавовим штрафом.

2. Таке покарання застосовується, якщо кількість гравців до початку гри – менше ніж 5 польових гравців та 1 воротар, якщо команда грає в повному складі, та менше ніж 3 або 4 польових гравці та 1 воротар, якщо команда грає в меншості.

20. Затримка гри – кидок або виліт шайби за межі майданчика

1. На гравця, який вибиває шайбу, викидає її або б'є по ній з льоту, безпосередньо виводячи її з гри зі своєї зони захисту в будь-якому місці льодового майданчика (за винятком випадку відсутності захисного скла) у ході гри і без будь-якого рикошету, накладається малий штраф. Визначальним чинником є положення шайби у момент дії.

2. Штраф не накладається в тих випадках, коли гравець вибиває шайбу з гри через борт на лавку гравців, але не через захисне скло позаду лавок.

3. На гравця, який навмисне вибив шайбу з гри одним з вищевказаних способів в будь-якому місці льодового майданчика як в ході гри, так і після зупинки, накладається малий штраф.

4. На гравця, який викидає шайбу з зони захисту і потрапляє нею у табло або у стелю над ігровою частиною майданчика, зупиняючи цим гру, штраф накладатися не буде.

21. Затримка гри – заміна після прокидання

1. Команда, що зробила прокидання, не має права проводити зміну за винятком таких випадків:

- 1) заміна воротаря на польового гравця;
- 2) заміна травмованого гравця або воротаря.

2. Якщо одна з команд покарана штрафом, що змінює чисельний склад, то команді, що здійснює прокидання, дозволяється проводити зміну гравців, але наступне вкидання проводиться у зоні захисту команди, що зробила дане порушення.

3. Тренер, який намагається провести незаконну заміну гравців після фіксації прокидання і тим самим затулює матч, отримує попередження за перше порушення. Тренер, який вдруге намагається провести заміну з метою затримки матчу, карається малим лавовим штрафом.

4. Команда, будь-який гравець якої після прокидання навмисно порушує процедуру вкидання і тим самим затулює матч, отримує попередження за перше порушення. У разі повторного порушення у тому ж матчі процедури вкидання після прокидання, команда карається малим лавовим штрафом.

22. Затримка гри – порушення процедури вкидання

1. Якщо польовий гравець, який не бере участі у розіграві вкидання, в'їжджає у коло вкидання до моменту вкидання шайби, гравець його команди, що бере участь у вкиданні, замінюється на іншого із числа тих, хто перебуває на льоду. За повторне порушення будь-яким гравцем даної команди у тому ж вкиданні винна команда карається малим лавовим штрафом.

2. Якщо польовий гравець, який бере участь у вкиданні, відсторонений від вкидання суддею, а гравець, що замінив його, не поспішає прийняти відповідне положення після попередження, винна команда карається малим лавовим штрафом. Гравець, який стає у положення для вкидання неправильно і після попередження суддею не займає правильну позицію, карається малим штрафом.

23. Симуляція

Гравець, який перебільшує значення чи симулює падіння або травму, маючи за мету заробити вилучення суперника, карається малим штрафом.

24. Удар ліктем

1. Гравець, який б'є суперника ліктем, карається малим штрафом.

2. Гравця, який ударом ліктя наражає на небезпеку здоров'я суперника, карається великим плюс дисциплінарним до кінця гри штрафом або матч-штрафом.

25. Контакт з глядачем

Гравець або офіційний представник команди, який застосовує фізичний вплив на глядача протягом гри, в зупинках гри чи під час перерви, карається матч-штрафом.

26. Бійка

1. Бійка - це порушення, коли гравець б'є суперника в обличчя, голову або тіло в ході гри, після свистка або в будь-який інший момент під час тривалого конфлікту гравців.

2. Гравці, що беруть участь у бійці, караються матч-штрафом. Гравець, який у будь-який спосіб відповідає на дії у бійці, карається малим штрафом.

3. Гравці, які для участі в бійці знімають свої рукавиці або шолом, караються дисциплінарним штрафом на додаток до інших штрафів.

4. Ініціатор бійки буде додатково покараний за це малим штрафом на додаток до інших штрафів.

5. Гравець, що перебуває на льоду і втрутився у сутичку, яка вже триває (третя сторона сутички) між двома суперниками, карається дисциплінарним до кінця гри штрафом на додаток до інших штрафів, які він отримав у ході інциденту. Ступінь втручання є критерієм для тлумачення штрафів.

6. Гравець, який намагається почати або продовжити бійку після того, як головний суддя наказав припинити її, або чинить опір лінійному судді, який намагається припинити бійку, карається подвійним малим штрафом та автоматичним дисциплінарним до кінця гри штрафом або матч-штрафом.

7. Представник команди, який бере участь у бійці на льоду або поза льодом, отримує дисциплінарний до кінця гри штраф або матч-штраф.

8. Перший гравець будь-якої команди, який залишив лаву гравців або лаву оштрафованих під час конфлікту, карається подвійним малим та дисциплінарним до кінця гри штрафом. Надалі інші гравці, які залишили лаву гравців під час конфлікту, отримують дисциплінарний штраф. Будь-які інші гравці, які залишають лаву оштрафованих протягом конфлікту, отримують малий та дисциплінарний до кінця гри штраф. Ці штрафи почнуть діяти після закінчення всіх попередніх штрафів. Фактом порушення цього правила є те, що гравець залишив лаву гравців чи лаву оштрафованих, навіть якщо гравці не втручаються у бійку, як тільки опиняються на льоду. Заміна гравців (заміна складів граючих п'ятірок), здійснена перед початком конфлікту, зараховується, але будь-який гравець, який потім стає втягнутим в конфлікт, буде оштрафований, якщо залишить лаву гравців чи лаву оштрафованих для участі в цьому конфлікті. Якщо гравці обох команд залишають свої місця на лавах

одночасно або якщо гравці однієї команди залишають свою лаву після того, як побачили, що гравці іншої команди чинять так само, у такому випадку перший впізнаний гравець кожної з команд карається штрафом, згідно з цим правилом. Відповідно до цього правила максимум п'ять дисциплінарних та/або дисциплінарних до кінця гри штрафів можна призначати кожній команді.

9. На гравця за продовження бійки одночасно не може бути накладено дисциплінарний до кінця гри штраф та матч-штраф.

27. Удар головою

На гравця, який намагається вдарити суперника головою або робить це, накладається матч-штраф.

28. Контакт високо піднятою ключкою

1. Гравець, який тримає ключку чи її частину вище своїх плечей і б'є суперника будь-якою її частиною, карається штрафом за контакт високо піднятою ключкою.

2. Гравець, який здійснює контакт з суперником високо піднятою ключкою, отримає малий штраф. Гравець, який випадково заподіяв мінімальної шкоди супернику високо піднятою ключкою, отримає подвійний малий штраф.

3. Гравець, який наражає на небезпеку здоров'я суперника високо піднятою ключкою, отримує великий та дисциплінарний до кінця гри штраф або матч-штраф.

4. До гравця, який здійснює контакт з будь-якою верхньою частиною тіла суперника під час замахування для кидка або завершення кидка або передачі шайби застосовуються всі штрафи за контакт високо піднятою ключкою.

29. Затримка руками

1. Затримка руками – це перешкоджання руху суперника однією чи двома руками, передпліччям, ногою чи в будь-який інший спосіб з метою обмеження його вільного переміщення.

2. Гравець, який затримує суперника руками, отримає малий штраф.

3. Загальні способи затримки руками:

1) гравець, який затримує суперника однією або двома руками з метою обмежити його вільне пересування з шайбою або без неї;

2) гравець, який використовує борти для притиснення суперника, використовуючи при цьому свої руки, нижню чи верхню частину тіла для обмеження руху опонента від бортів, при цьому не намагаючись заволодіти шайбою;

3) гравець, який хапає светр суперника з метою обмеження вільного його пересування або повалення на лід.

30. Затримка ключки суперника

Гравець, який хапає ключку суперника однією або двома руками, щоб не дозволити йому рухатися, розігравати шайбу чи будь-яким іншим чином вільно продовжувати гру, карається малим штрафом.

31. Затримка суперника ключкою

1. Гравець, який затримує суперника ключкою, карається принаймні малим штрафом.

2. Існує чотири способи затримки ключкою:

1) гравець чіпляє за руку, кисть чи рукавицю суперника, який збирається робити пас або виконати кидок;

2) гравець, який вступає в контакт з будь-якою частиною тіла суперника, використовуючи свою ключку у єдиноборстві за шайбу;

3) гравець, який використовує ключку проти тіла суперника для того, щоб не дозволити йому заволодіти шайбою;

4) гравець, який використовує свою ключку, щоб не дозволити супернику вільно пересуватися.

3. Гравець, який наражає на небезпеку здоров'я суперника внаслідок затримки ключкою, карається великим плюс дисциплінарним до кінця гри штрафом або матч-штрафом.

32. Заборонена ключка – вимірювання ключки

1. Гравці зобов'язанні використовувати ключки, що відповідають стандартам Міжнародної федерації хокею.

2. Капітан команди може вимагати вимірювання ключки під час будь-якої зупинки гри. Якщо вимірювання визначить ключку як заборонену, на порушника накладається малий штраф, а суддя поверне ключку на лаву гравців. Гравець, чию ключку будуть вимірювати, повинен мати її при собі на момент такого запиту. Він може знаходитися на лаві чи на льоду, проте суддя має підтвердити візуально, що ключка належить саме цьому гравцю. У випадку, якщо вимірювана ключка виявиться дозволеною, команда, що наполягала на вимірюванні, отримує малий лавовий штраф за затримку часу гри. Штраф відбуває будь-який гравець, який був на льоду під час вимірювання ключки.

3. Обмежень щодо кількості запитів про вимірювання ключки, що може надходити від команди протягом гри, немає, проте дозволяється лише одне вимірювання протягом зупинки гри і лише однією командою.

4. Якщо гравець, коли його про це просить суддя, відмовляється надати для вимірювання свою ключку чи ламає її або будь-яку іншу частину свого

спорядження, то спорядження буде визнано забороненим, а гравцю призначається малий та дисциплінарний штрафи.

5. Запит на вимірювання ключки може бути зроблено після гола в основний час гри, але якщо ключка виявилася забороненою, гол все одно зараховується. Це саме правило застосовується для додаткового часу та кидків для визначення переможця гри.

33. Травмований гравець відмовляється залишити майданчик

1. Гравець, який отримав травму та потребує медичної допомоги на льоду, має залишити лід, принаймні до наступного продовження гри. Гравець, який відмовляється від цього, отримує малий штраф. Якщо після цього він все одно відмовляється залишити лід, йому призначають додатковий дисциплінарний штраф.

2. Гравцю з кровотечею заборонено повертатись у гру, до припинення кровотечі та покращення стану його здоров'я. Якщо спорядження гравця залишаються не очищеним від плям крові, гравцю призначається малий штраф.

3. Гравцю, який лежить на льоду і симулює травму чи відмовляється піднятися з льоду, призначається малий штраф.

34. Блокування – атака гравця, що не володіє шайбою

1. Гравець, який заважає або не дозволяє супернику, що не володіє шайбою, отримати пас, вільно рухатися чи пересуватись по льоду, карається малим штрафом. Гравцю, який стримує суперника, що не володіє шайбою, призначають малий штраф за блокування.

2. Ситуації, що класифікуються як блокування:

1) гравець заважає супернику рухатися по льоду;

2) гравець блокує суперника в зоні атаки, особливо у випадку, коли він змушує суперника оминати його виставлене стегно;

3) гравець перешкоджає супернику, відгороджуючи гравця своєї команди, що володіє шайбою, або який стає на шляху у суперника, блокуючи його;

4) гравець, який блокує суперника, не дозволяючи йому зайняти позицію, щоб прийняти пас;

5) гравець, який виграє вкидання шайби, але заважає супернику просуватися до неї (блокуванні під час вкидання);

6) гравець, який, знаходячись на лаві гравців або лаві оштрафованих, у ході гри за допомогою ключки чи частини тіла, заважає рухатися шайбі або супернику;

7) гравець, який рухається збоку суперника аби завадити його подальшому руху, не встановивши до цього позицію свого тіла;

8) гравець, який заважає супернику підняти елемент спорядження з льоду (ключку, рукавицю, шолом), відштовхуючи її від суперника.

3. Гравці у боротьбі за позицію перед воротами отримують відносну свободу щодо таких дій, як блокування, поштовх суперника ключкою, затримка ключкою чи руками, що триватиме, доки це буде спробою зайняти позицію спереду чи видалити гравця з передньої позиції, і доки такі дії не перейдуть межу чесної територіальної боротьби. Порушення у такому випадку включають:

1) збивання з ніг суперника, що не володіє шайбою;

2) шарпання суперника за светр;

3) встановлення ключки між ногами суперника та застосування маневру штопор;

4) сильний поштовх суперника ключкою;

5) удари по задній поверхні ніг суперника.

4. Ситуації, що не класифікуються як блокування:

1) гравець має право займати свій простір на льоду так довго, поки він підтримує його швидкість пересування і положення тіла між суперником і вільною шайбою. Якщо він сповільнюється, ризикує завадити гравцю протилежної команди;

2) гравець має право стояти на своєму місці і може не рухатися, якщо суперник бажає рухатися повз цю ділянку льоду;

3) гравець може блокувати суперника, поки він знаходиться перед ним та рухається в тому ж напрямку;

4) гравець може використовувати положення тіла, щоб змусити суперника обрати непрямий шлях до шайби, якщо він у цей час не використовує руку, щоб заблокувати чи схопити суперника.

5. Два гравці, які влаштовують позиційну боротьбу під час просування до вільної шайби, мають на це право, проте якщо хтось із них використовує ключку, руку чи ковзан, щоб завадити супернику дістатися до шайби, то йому призначають малий штраф за блокування.

6. Поняття «на льоду» означає, що обидва ковзани гравця мають бути на льоду. Якщо гравець одним ковзаном стоїть на льоду, а іншим на бортику чи на лаві гравців чи лаві оштрафованих, він вважається поза льодом. Відповідно, якщо гравець, згідно з цим визначенням, знаходиться поза льодом, йому заборонено розігравати шайбу, контактувати із суперником чи будь-яким іншим чином брати участь у грі. Гравець, який знаходячись поза льодом, розіграє шайбу, контактує із суперником чи будь-яким іншим чином бере участь у грі, карається малим штрафом.

7. Гравець, який наражає на небезпеку здоров'я суперника блокуванням, карається великим плюс дисциплінарним до кінця гри штрафом або матч-штрафом.

35. Атака на воротаря – блокування голкіпера

1. На гравця, який за допомогою ключки чи свого тіла блокує або не дозволяє рухатися воротарю, який знаходиться у своїй воротарській зоні, або заважає воротарю грати на своїй позиції, накладається малий штраф.

2. Якщо атакуючий гравець з шайбою, рухаючись вперед чи назад, вступає у контакт з воротарем у воротарській зоні та шайба влучає у сітку, гол не зараховується, а атакуючому гравцю призначається принаймні малий штраф. Це саме правило застосовується для додаткового часу та серії післяматчевих кидків.

3. Атакуючий гравець, який займає позицію навпроти воротаря протилежної команди та розмахує руками чи ключкою перед обличчям воротаря з метою відволікти його увагу, незалежно від того, знаходиться атакуючий гравець у воротарській зоні чи поза нею, отримає малий штраф.

4. Супернику, який блокує воротаря чи заважає повернутися йому до воротарської зони, або з надмірною силою б'є воротаря, поки той з шайбою знаходиться за воротами, призначають малий штраф.

5. Протягом гри атакуючий гравець може проїжджати через воротарську зону, якщо він не вступає у контакт з воротарем. Якщо він все ж вступає у контакт або якщо воротар вступає у контакт, повертаючись до воротарської зони, атакуючий гравець отримує малий штраф.

36. Удар ногою

Гравець, який здійснює маятниковий рух ногою, націлений на будь-яку частину тіла суперника, або намагається здійснити такий удар, карається матч-штрафом.

37. Удар коліном

1. Гравець, який виставляє коліно, щоб вступити у контакт із суперником, карається малим штрафом.

2. Гравцю, який наражає на небезпеку здоров'я суперника, здійснюючи удар коліном, призначають великий плюс дисциплінарний до кінця гри штраф або матч-штраф.

38. Пізній удар

1. Пізній удар – це протиправний силовий прийом проти гравця, який не очікує удару та знаходиться у вразливому положенні, оскільки вже не контролює та не володіє шайбою. Пізній удар може бути виконаний проти гравця, який очікує або не очікує такого удару.

2. Якщо гравець, не знаходячись у безпосередній близькості від суперника, що контролює шайбу, використовує пізній удар проти суперника, який готовий до нього, такому гравцю призначають малий штраф.

3. Гравцю, який здійснює пізній удар проти суперника, який не очікує удару, призначають великий плюс дисциплінарний до кінця гри штраф.

4. Гравцю, який наражає на небезпеку здоров'я суперника, здійснюючи пізній удар, призначають матч-штраф.

39. Передчасний чи неправильний вихід з лави оштрафованих гравців

1. Лише суддя при оштрафованих гравцях має право відкривати та закривати двері, що ведуть до лави протягом гри. Гравцю дозволено залишати лаву оштрафованих лише у кінці періоду або коли час його штрафу закінчився.

2. Оштрафований гравець, який помилково, самостійно та передчасно залишає лаву оштрафованих, отримує малий штраф, а також повинен відбутися залишок вже існуючого штрафу.

3. Гравцю, який передчасно залишає лаву штрафників через помилку судді, штраф не призначається, проте він повинен повернутися на лаву оштрафованих гравців та відбути час, що залишився.

4. На гравця, який залишає лаву оштрафованих передчасно з метою оскарження дій суддів, буде призначено малий та дисциплінарний до кінця гри штраф. Гравець, який залишає лаву оштрафованих до закінчення його штрафу для того, щоб взяти участь у конфлікті чи сутичці, буде покараний подвійним малим та дисциплінарним до кінця гри штрафом (для першого гравця), або малим та дисциплінарним до кінця гри штрафом (кожному наступному гравцю).

5. Гравець, який використовує іншу частину арени, відмінну від льодової поверхні, щоб зайти чи вийти з лави оштрафованих гравців, карається малим штрафом.

40. Гра без шолома

1. Гравець, який бере участь у грі без шолома, що захищає його голову, отримає малий штраф.

2. Гравцю, у якого розстібнувся ремінець, що тримає шолом, дозволено закінчити зміну, але він повинен відремонтувати або замінити його, перш ніж вийти на лід знову.

41. Затримка за волосся, шолом або маску

На гравця, який хапає, тягне або утримує маску, волосся чи шолом суперника, накладається малий або великий та дисциплінарний до кінця гри штраф.

42. Відмова розпочинати гру

1. Жодній команді не дозволяється ігнорувати сигнал головного судді розпочати гру.

2. Якщо обидві команди знаходяться на льоду, але одна команда відмовляється розпочинати гру з будь-якої причини, то суддя попереджає капітана цієї команди та дає їм не більше 30 секунд для того, щоб розпочати гру. Якщо команда все одно відмовляється грати, суддя призначає їй малий лавовий штраф. Якщо такий випадок повторюється, суддя зупиняє гру та повідомляє про цей випадок організаторів змагання, які мають повноваження зарахувати перемогу протилежній команді.

3. Якщо команда знаходиться не на льоду та не виходить на лід для того, щоб розпочати гру, коли надходить команда від судді через капітана, менеджера чи тренера, суддя дає цій команді 2 хвилини на те, щоб розпочати гру. Якщо команда поновлює гру протягом цих двох хвилин, то їй призначається малий лавовий штраф. Якщо команда відмовляється виходити на лід, суддя зупиняє гру та повідомляє про цей випадок організаторів змагання, які мають повноваження зарахувати перемогу протилежній команді.

43. Грубість

1. Гравець, який б'є або штовхає суперника протягом гри, карається штрафом за грубість.

2. Гравцю, який бере участь у конфлікті, призначають малий чи подвійний малий, чи великий та дисциплінарний до кінця гри штраф.

3. Гравцю, який навмисне скидає з голови суперника шолом, щоб змусити його вийти з гри, призначають малий штраф.

4. Гравець, який продовжує брати участь у конфлікті, карається згідно з правилом про бійку.

44. Удар суперника ключкою

1. Удар суперника ключкою – це порушення, коли гравець замахується ключкою, тримаючи її однією або двома руками, на будь-яку частину тіла чи спорядження суперника. Контакт із суперником не є обов'язковим для

призначення штрафу. Натискання на ключку суперника з шайбою не вважається ударом ключкою, якщо воно обмежується позбавленням суперника шайби. Силовий контакт, особливо у результаті якого ламається ключка суперника або ключка самого гравця, вважається ударом суперника ключкою.

2. Гравцю, який б'є суперника ключкою, призначається малий штраф. Гравцю, який з надмірною агресією замахується на шайбу, що знаходиться на льоду або у повітрі з метою налякати суперника, призначається малий штраф.

3. Гравцю, який наражає на небезпеку здоров'я суперника ударом ключки, призначається великий та дисциплінарний до кінця гри штраф або ж матч-штраф.

4. Гравцю, який під час конфлікту замахується ключкою на іншого гравця, призначають великий та дисциплінарний до кінця гри штраф або ж матч-штраф.

5. Гравець, який піднімає ключку між ногами суперника з метою контакту з пахом, карається великим та дисциплінарним до кінця гри штрафом або матч-штрафом.

45. Підсічка

1. Гравець, який небезпечно б'є по ногах чи ковзанах суперника ззаду або тягне його назад, одночасно збиваючи з ніг, карається великим та дисциплінарним до кінця гри штрафом.

2. Гравець, який наражає на небезпеку здоров'я суперника підсічкою, карається матч-штрафом.

46. Колючий удар

1. Колючий удар – це порушення, коли гравець ткне або намагається ткнути суперника краєм пера ключки, незалежно від того, однією чи двома

руками він тримає ключку. Контакт із суперником не є обов'язковим для призначення штрафу.

2. Гравцю, який намагається ткнути суперника ключкою, призначається подвійний малий та дисциплінарний штраф.

3. Гравцю, який ткне суперника ключкою, призначається великий та дисциплінарний до кінця гри штраф або матч-штраф.

4. Гравцю, який безрозсудно наражає на небезпеку здоров'я суперника, використовуючи колючий удар, призначають матч-штраф.

47. Плювання

1. Гравцю чи офіційному представнику команди, який плює у суперника чи будь-кого іншого протягом гри, призначають матч-штраф.

2. Гравцю, у якого йде кров і який навмисне витирає кров об суперника чи будь-кого іншого, призначають матч-штраф за плювання.

48. Провокація

Гравець, який, святкуючи гол, насміхається над суперником, або проїжджаючи повз лаву гравців протилежної команди, робить переможні, образливі або насмішкуваті жести або вигукує провокаційні слова з метою спровокувати чи розізлити суперників, карається дисциплінарним штрафом.

49. Вихід представника команди на лід

1. Офіційному представнику команди заборонено виходити на лід у будь-який момент гри без дозволу судді.

2. Якщо травмовано гравця і є зупинка гри, то командний лікар (чи інший медик) може без очікування дозволу судді вийти на лід для допомоги травмованому гравцю.

3. Представник команди, який виходить на лід у будь-який час між початком періоду та його завершенням без дозволу судді, отримує дисциплінарний до кінця гри штраф.

50. Кидок ключки або іншого предмета

1. Гравцю, який кидає ключку або її частину чи будь-який інший предмет за межі ігрової зони, призначають дисциплінарний до кінця гри штраф.

2. Гравець на льоду може відсунути по льоду ключку чи направляти її або будь-яку її частину або будь-який інший предмет в сторону від себе, якщо такі його дії не перешкоджають супернику.

3. Гравцю на льоду, який кидає чи направляє ключку чи будь-яку її частину, або інший об'єкт на шайбу чи гравця, який володіє шайбою в нейтральній чи зоні атаки, відносно гравця, який порушує правило, призначається малий штраф. Якщо гравця команди визначити неможливо, команді призначається малий лавовий штраф.

4. Гравцю на льоду, який кидає чи направляє ключку чи будь-яку її частину або інший об'єкт на шайбу чи гравця, який володіє шайбою у зоні захисту, відносно гравця, який порушує правило, суддя призначає штрафний кидок у ворота команди, що порушила правило. Якщо гравець на льоду кидає ключку чи будь-яку її частину або інший об'єкт в атакуючого гравця, який вийшов один на один, суддя призначає штрафний кидок.

5. Гравцю чи офіційному представнику команди на лаві гравців чи лаві оштрафованих, який кидає чи направляє ключку чи будь-яку її частину або інший об'єкт на шайбу чи гравця, який володіє шайбою в нейтральній чи зоні атаки, відносно гравця, який порушує правило, призначається малий або малий лавовий та дисциплінарний до кінця гри штраф. Якщо гравця чи офіційного представника команди визначити неможливо, команді призначається малий лавовий штраф.

6. Гравцю чи офіційному представнику команди на лаві гравців чи лаві оштрафованих, який кидає чи направляє ключку чи будь-яку її частину або інший об'єкт у шайбу чи гравця, який володіє шайбою у зоні захисту, відносно гравця, який порушує правило, суддя призначає дисциплінарний до кінця гри штраф та штрафний кидок у ворота команди, що порушила правило. Якщо гравець або представник команди на лаві гравців чи лаві оштрафованих, кидає ключку чи будь-яку її частину або інший об'єкт в атакуючого гравця, який вийшов один на один, суддя призначає штрафний кидок у ворота команди, що порушила правило, а порушник карається дисциплінарним до кінця гри штрафом.

7. Положення шайби чи гравця, який її веде на момент кидка, є вирішальним чинником у призначенні малого штрафу, малого лавового штрафу чи штрафного кидка.

8. Якщо воротар змінився на шостого польового гравця, залишивши ворота своєї команди порожніми, а гравець чи представник його команди кидає ключку чи будь-яку її частину або інший об'єкт на шайбу чи гравця, який її веде у нейтральній зоні чи зоні захисту, відносно гравця, який порушує правило, з порожніми воротами, тим самим не дозволяючи гравцю, який веде шайбу, здійснити чіткий кидок, то гол зараховується атакуючій команді. Воротар вважається поза льодом, коли гравець, що його заміняє, одним ковзаном стоїть на льоду.

51. Порушення чисельного складу

1. Команді дозволяється мати максимум одного воротаря та п'ять польових гравців або шість польових гравців на льоду. Тому малий лавовий штраф за порушення чисельного складу призначається, якщо команда має на льоду перевагу на одного чи більше гравців, ніж дозволено.

2. На льоду означає, що обидва ковзани повинні бути на льоду. Якщо гравець одним ковзаном стоїть на льоду, а іншим на бортику чи на лаві гравців

чи лаві оштрафованих, він вважається поза льодом. Відповідно, якщо гравець згідно з цим визначенням, знаходиться поза льодом, йому заборонено розігравати шайбу, контактувати із суперником чи будь-яким іншим чином брати участь у грі.

3. Гравець, виходячи на лід, повинен дочекатися, поки партнер, якого він міняє, буде на відстані півтора метра від лави гравців.

4. Заміни гравців під час гри та зупинок гри мають відбуватися лише через лаву гравців. Заміна гравців, що знаходяться на льоду, через будь-який інший вхід чи вихід вважається забороненою та за це призначається малий лавовий штраф за порушення чисельного складу.

5. Команда, яка на льоду має більше гравців, ніж дозволена кількість протягом гри, отримує малий лавовий штраф за порушення чисельного складу.

6. Якщо протягом заміни під час гри гравець, який виходить на лід або з льоду, розіграє шайбу, контактує із суперником чи бере участь у грі іншим чином, поки партнери, яких вони міняють, знаходяться на льоду навіть у межах півтораметрової зони, то призначається малий лавовий штраф за порушення чисельного складу.

7. Якщо заміни гравців відбуваються протягом гри, та гравці знаходяться у межах півтораметрової зони від бортів по ширині своєї лави гравців, та гравці, що міняються, жодним чином не беруть участі в ході гри, то штраф за порушення чисельного складу не призначається.

8. Малий лавовий штраф за порушення чисельного складу має відбувати гравець, який знаходився на льоду у момент свистка.

52. Підніжка

1. Гравець, який будь-яким способом ставить супернику підніжку, отримує малий штраф.

2. Якщо гравець, переслідуючи суперника, який володіє шайбою, вибиває у нього шайбу ключкою, потрапляючи ключкою і по ногах суперника, внаслідок чого суперник падає, штраф призначається, але не може бути призначений штрафний кидок.

3. Гравець, який наражає на небезпеку здоров'я суперника внаслідок підніжки, карається великим та дисциплінарним до кінця гри штрафом або матч-штрафом.

53. Неспортивна поведінка

1. Гравець чи представник команди, який порушує правила, що стосуються спортивної поведінки, чесної гри та поваги, карається штрафом за неспортивну поведінку.

2. Малий штраф призначається у разі:

1) порушення гравцем правил спортивної поведінки, чесної гри та поваги;

2) використання гравцем непристойних, брудних, образливих слів, спрямованих до будь-якої особи на льоду чи будь-де на арені;

3) святкування чи вітання гравцем члена своєї команди після травмування суперника;

4) гальмування зі снігом атакуючого гравця на воротаря, що блокує шайбу.

3. Малий лавовий штраф призначається, якщо:

1) невизначений гравець чи представник команди порушує правила спортивної поведінки, чесної гри та поваги;

2) невизначений гравець або представник команди святкує чи вітає члена своєї команди після травмування суперника;

3) невизначений гравець чи представник команди використовує непристойні, брудні, образливі слова, що спрямовані до будь-якої особи на льоду чи будь-де на арені;

4) невизначений гравець чи представник команди знаходиться поза льодом та кидає на лід ключку чи будь-який інший предмет, не погоджуючись з рішенням судді.

4. Дисциплінарний штраф призначається, якщо:

1) гравець кидає шайбу після свистка чи закінчення періоду;

2) порушення безпрецедентне чи гравець продовжує виявляти неспортивну поведінку;

3) гравець, який продовжує використовувати непристойні, брудні, образливі слова, спрямовані до будь-якої особи на льоду чи будь-де на арені, за що йому вже раніше призначали малий чи малий лавовий штраф;

4) оштрафований гравець одразу не прямує на лаву оштрафованих, продовжуючи бійку чи конфлікт;

5) гравець продовжує провокувати суперника на отримання штрафу;

6) гравець заходить на лаву гравців суперника з іншої причини, аніж випадково, на додаток до інших штрафів, які він може отримати у такому випадку.

5. Дисциплінарний до кінця гри штраф призначається, якщо:

1) представник команди продовжує будь-яку дію, за яку раніше вже призначався малий, малий лавовий або дисциплінарний штраф;

2) гравець чи тренер використовують непристойні, брудні, образливі слова, спрямовані до будь-якої особи на льоду чи будь-де на арені, за які раніше призначалися малий або малий лавовий штраф. Дисциплінарний до кінця гри

штраф може бути призначено без попереднього призначення малого чи малого лавового штрафу.

6. Малий чи малий лавовий штраф та дисциплінарний до кінця гри штраф призначається, якщо визначений гравець чи представник команди знаходиться поза межами льоду та кидає ключку чи інший об'єкт на лід, не погоджуючись з рішенням судді.

7. Матч-штраф призначається, якщо:

1) гравець чи представник команди погрожує, робить расові або етнічні натяки, плюється, розмазує кров чи вигукує нецензурні фрази стосовно будь-якої особи;

2) гравець чи представник команди показує непристойні жести стосовно будь-кого на льоду чи на арені до, під час, а також після гри;

3) гравець замахується ключкою на глядача чи будь-кого іншого, окрім суперника.

54. Заборонений удар

1. В іграх команд вікової групи U13 і молодші та команд жінок (дівчат) забороняється застосовувати до суперника силові прийоми. До забороненого удару відноситься будь-який поштовх гравця іншим гравцем власним тілом (тулубом). За застосування забороненого удару може бути призначено:

1) малий штраф;

2) великий та дисциплінарний до кінця гри штраф;

3) матч-штраф.

2. Гравцю, який наражає на небезпеку здоров'я суперника, виконуючи заборонений удар, призначають великий та дисциплінарний до кінця гри штраф або матч-штраф.

3. Якщо два гравці переслідують шайбу, то їм буде дозволено боротися за позицію та нахилитися один до одного за умови, що вони конкурують за шайбу.

4. Якщо два чи більше гравців виборюють шайбу, то їм не дозволяється використовувати борти для здійснення контакту із суперником з метою виводу його з гри, також заборонено штовхати суперника на борт. Усі ці дії вказують на відсутність інтересу заволодіти шайбою.

5. Гравець, який знаходиться у нерухомому стані, має право на цю частину льоду. Суперник має уникнути контакту з таким гравцем. Якщо гравець стоїть нерухомо між суперником та шайбою, то суперник зобов'язаний об'їхати нерухомого гравця. Якщо гравець із шайбою рухається просто на суперника, який стоїть нерухомо, то гравець, який веде шайбу, зобов'язаний уникнути контакту тулубом. Але, якщо гравець, який веде шайбу намагається уникнути контакту, а суперник рухається просто на нього, то гра суперника буде розцінюватися як заборонений удар.

XI. Штрафні кидки та зарахування голів

1. Штрафний кидок та серія післяматчевих кидків як частина матчу

1. Штрафні кидки та серія післяматчевих кидків вважаються частиною матчу. Будь-який штраф, який може бути призначено гравцям протягом матчу, може також бути призначений під час штрафного кидка або серії післяматчевих кидків.

2. У ситуаціях, коли гравець команди, що захищається, використовує заборонені засоби, щоб не допустити пропущеного гола, якщо воротар знаходиться на льоду, суддя має право призначити супернику штрафний кидок. У ситуаціях, коли гравець команди, що захищається, використовує заборонені засоби, щоб не допустити пропущеного гола, коли воротар знаходиться не на льоду, суддя має право зарахувати супернику гол. Намір цих правил полягає у тому, щоб відновити реальну можливість закинути шайбу, що була втрачена

через порушення правил суперником, що знаходився ззаду чи пряме порушення правил, яке призвело до втрати реальної можливості забити гол.

2. Призначення штрафного кидка – вихід віч-на-віч

1. Якщо атакуючий гравець виходить віч-на-віч та проти нього порушує правила воротар чи суперник, який наздоганяє його ззаду, призначається штрафний кидок.

2. Якщо гравець втрачає контроль над шайбою чи втрачає її після порушення правил проти нього, суддя зупиняє гру та призначає штрафний кидок. Якщо проти гравця порушують правила, але він все ж утримує шайбу, то суддя відкладає штрафний кидок та дозволяє гравцю завершити дію.

3. Якщо гравець, проти якого порушуються правила, зміг закинути гол, то штрафний кидок скасовується. Якщо призначений штраф – це малий штраф, то його також буде скасовано голом, але якщо призначений штраф дисциплінарний, великий та дисциплінарний до кінця гри або матч-штраф, то ці штрафи все одно призначаються.

4. Якщо суддя фіксує порушення зі штрафним кидком та перед тим, як прозвучить свисток зупинки гри, ще одне порушення буде у тій самій команді, то додатковий штраф призначається незалежно від того, чи заб'є гравець гол під час гри чи штрафним кидком.

5. Якщо порушення виникає близько до завершення будь-якого періоду (основного чи додаткового часу) і до того, як суддя призначає штрафний кидок, на табло закінчується час, кидок все одно виконується.

3. Призначення штрафного кидка – перешкоджання чи кидання предметів

1. Якщо гравець на льоду кидає чи направляє ключку чи її частину чи будь-який інший предмет у своїй зоні захисту в шайбу або суперника, який її контролює, одразу призначається штрафний кидок. Якщо гравець чи представник команди на лаві гравців чи лаві оштрафованих гравців кидає чи

направляє ключку або її частину чи будь-який інший предмет у своїй зоні захисту в шайбу чи гравця, який її контролює, одразу призначається штрафний кидок.

2. Якщо гравець чи представник команди недозволено вступає у гру з лави гравців чи іншої частини арени та заважає гравцю атаки, який виходить один в один, то призначається штрафний кидок.

3. Якщо гравець чи представник команди кидає (чи направляє будь-якою частиною тіла) ключку чи інший предмет, в напрямку шайби чи гравця, який її веде та виходить один в один, то призначається штрафний кидок.

4. Призначення штрафного кидка – в останні дві хвилини основного часу та в овертаймі

1. Якщо гравець навмисне зміщує ворота протягом останніх двох хвилин основного часу чи будь-якого моменту додаткового часу, то у ворота його команди призначається штрафний кидок.

2. Якщо протягом останніх двох хвилин основного часу або будь-коли протягом додаткового часу команда робить навмисні заборонені заміни для порушення чисельного складу, то у ворота його команди призначається штрафний кидок. Навмисна заборонена заміна трапляється, коли команда навмисно направляє додаткових гравців на лід протягом гри з метою отримати перевагу, спричинити зупинку гри або запобігти голу. Порушення чисельного складу протягом гри не розцінюється як навмисна заборонена заміна, команді за порушення чисельного складу призначають малий лавовий штраф, якщо тільки це не стане командною тактикою.

3. Якщо капітан команди, яка грає з чисельною меншістю у два гравці в останні дві хвилини основного часу чи в будь-який момент додаткового часу, вимагатиме вимірювання спорядження і це вимірювання не підтверджується, то суддя зараховує штрафний кидок проти команди, що вимагала вимірювання.

5. Призначення штрафного кидка – зсунення воріт гравцем

Якщо гравець навмисне зсуває ворота з їх нормальної позиції, коли атакуючий гравець виходить один в один, то призначається штрафний кидок.

6. Призначення штрафного кидка – падіння гравця на шайбу

1. Якщо гравець падає на шайбу, тримає її або притискає до себе, бере її руками або підіймає шайбу з поверхні льоду у зоні захисту у воротарській зоні, то призначається штрафний кидок.

2. У такому випадку визначальною є позиція шайби, а не позиція гравця.

7. Виконання штрафного кидка – загальні відомості

1. Якщо команда заробляє штрафний кидок, то тренер команди, що повинна виконати штрафний кидок, може призначити для цього будь-якого польового гравця, якого не оштрафовано.

2. Тренер команди, яка захищається, може змінювати воротарів до штрафного кидка, але новому воротарю не дозволяється розминка.

3. Якщо на одну команду накладається два штрафних кидки протягом однієї зупинки гри (за два окремих порушення), то може зарахуватися лише один гол. Якщо перший штрафний кидок закінчується голом, то другий штрафний кидок скасовується автоматично, проте відповідний штраф за друге порушення призначається. Якщо перший кидок виявиться неуспішним, то здійснюється другий. Порядок штрафних кидків визначається порядком порушень.

4. Лише воротар чи запасний воротар може грати у воротах під час штрафного кидка чи серії післяматчевих кидків. Гравцю дозволяється бути воротарем під час штрафного кидка чи серії післяматчевих кидків лише у випадку, якщо і безпосередній воротар, і запасний воротар мають травми або відбувають штрафи.

8. Процедура виконання штрафного кидка

1. Гравці обох команд мають повністю залишити льодову поверхню та знаходитися на своїх лавах запасних, де й залишатимуться протягом штрафного кидка. На льоду мають залишитися тільки два воротарі протилежних команд, які захищають ворота, гравець, який виконує кидок, та судді.

2. Суддя ставить шайбу на центральну точку вкидання.

3. Гравець, який здійснює кидок, до початку штрафного кидка має зайняти своє місце на льоду.

4. Воротар має залишатися у воротарській зоні, поки гравець не торкнувся шайби. Якщо воротар виходить із зони до того, як це станеться, суддя підіймає руку та дозволяє закінчити штрафний кидок. Якщо гравець забиває, гол зараховується, якщо він не забиває, йому дозволяється ще раз виконати штрафний кидок, а воротар отримує попередження. Якщо воротар знову залишає воротарську зону раніше, ніж гравець торкнувся шайби, то йому призначається дисциплінарний штраф за неспортивну поведінку, а призначений тренером гравець повинен піти на лаву оштрафованих. Якщо гравець не забиває, гравцю дозволяється ще раз виконати кидок. За третє порушення гол зараховується гравцю, який виконував штрафний кидок.

5. Якщо під час штрафного кидка воротар здійснює порушення проти гравця, а гол не забивається, то воротарю призначається відповідний штраф, а призначений тренером через капітана гравець повинен піти на лаву оштрафованих. Гравцю дозволяється ще раз здійснити кидок. Якщо воротар знову порушує правила проти цього гравця, коли він виконує кидок, то суддя призначає йому штраф за порушення та дисциплінарний штраф за неспортивну поведінку, а інший, призначений тренером через капітана гравець, іде на лаву оштрафованих. Гравець ще раз виконує кидок. На третє порушення зараховується гол. Якщо під час штрафного кидка воротар здійснює порушення проти гравця, а гол не забивається і воротарю призначається до кінця гри

великий та дисциплінарний або матч-штраф, тоді призначений тренером через капітана гравець має піти на лаву оштрафованих. Воротар має відправитися до роздягальні, а гравцю дозволяється ще раз здійснити кидок.

6. Штрафний кидок офіційно починається, коли суддя дає свисток, щоб гравець починав виконувати кидок. Почувши свисток, гравець має протягом раціонального часу розіграти шайбу, прослідувати до воріт суперника та спробувати забити гол. Якщо гравець не влучає чи не торкається шайби, проїхавши її, він може повернутися та продовжити штрафний кидок. Щойно гравець будь-яким чином торкнувся шайби, штрафний кидок вважається розпочатим.

7. Щойно шайба залишила ключку гравця та рух удару чи спроба його здійснити завершилася, штрафний кидок вважається закінченим. За будь-яким другим кидком гол не зараховується.

8. Гравцю дозволяється використовувати усю ширину льоду поки він здійснює постійний спрямований рух шайби в напрямку воріт.

9. Штрафний кидок вважається завершеним, коли:

- 1) шайба залишає ключку гравця у результаті кидка;
- 2) воротар відбив шайбу;
- 3) гравець не тримав шайбу у постійному спрямованому русі;
- 4) шайба торкається бортів будь-де між центральною червоною лінією та лінією прокидання, але не проходить безпосередньо у сітку воріт;
- 5) шайба перетинає лінію воріт, за винятком ділянки між стійками воріт, з будь-якої причини будь-яким способом;
- 6) гол зараховано.

10. Якщо гравець втрачає шайбу чи падає, проте шайба продовжує спрямований рух, гравець може наздогнати її, відновити контроль та продовжити кидок у звичній манері.

11. Якщо гол зараховується під час штрафного кидка, наступне вкидання шайби відбувається у центральному колі вкидання. Якщо гол не зараховано, наступне вкидання шайби відбувається у кінцевій зоні, куди виконувався штрафний кидок.

9. Особливі ситуації під час виконання штрафного кидка

1. Якщо гравець або представник протилежної команди атакує чи заважає гравцю виконувати штрафний кидок з льоду чи з лави гравців, і кидок не вдається з цієї причини, то суддя дозволяє гравцю повторити кидок та призначає порушнику дисциплінарний до кінця гри штраф за неспортивну поведінку.

2. Рух «спін-о-рама», під час якого гравець, досягаючи воріт, робить оберт на триста шістдесят градусів, заборонено. Маневр «лакрос», під час якого гравець підіймає шайбу на крюк ключки і так їде з нею, не дозволяється.

3. Коли гравця та воротаря було обрано їх тренерами для здійснення кидка та захисту воріт, жодного з них не можна переобрати, якщо кидок потрібно виконати повторно через порушення правил, здійснене воротарем. Винятком є травма одного чи обох. У цьому випадку тренер може призначити іншого гравця здійснити штрафний кидок чи замінити воротаря для захисту воріт.

4. У ході виконання штрафного кидка чи післяматчевих кидків, коли шайба входить у сітку воріт та ворота зсуваються з місця або знаходяться у неправильній позиції через намагання воротаря спіймати шайбу, гол зараховується без необхідності використання суддею системи відеогол. У ході виконання штрафного кидка чи післяматчевих кидків, якщо ворота зсуваються

з місця чи знаходяться у неправильній позиції в результаті намагання воротаря спіймати шайбу, а шайба не входить у ворота, то і гол не зараховується.

5. Будь-які методи, що їх використовує гравець під час штрафного кидка чи післяматчевих кидків, щоб відволікти воротаря, призведуть до визнання кидка завершеним, гол при цьому не зараховують.

6. Якщо глядач заважає виконанню штрафного кидка так, що гравець не може належним чином здійснити кидок, чи воротар не може грати на своїй позиції належним чином, то суддя призначить повторне виконання кидка.

7. Якщо штрафний кидок був призначений під час гри у більшості та був реалізований, то оштрафованому гравцю не дозволять повернутися на лід.

8. Штрафний кидок виконується під час зупиненого часу на табло. Час не відраховується під час виконання штрафного кидка.

9. Якщо команда грає без воротаря, а в її ворота призначається штрафний кидок, тренер команди має обрати гравця, який буде виконувати роль воротаря під час процедури виконання штрафного кидка. Цей гравець може не одягати все воротарське спорядження, але він зобов'язаний виконувати усі правила процедури виконання штрафного кидка, які стосуються воротарів. Після завершення процедури виконання штрафного кидка, такий гравець знову стає звичайним польовим гравцем. Це правило використовується лише у ситуації виконання штрафного кидка.

10. Зарахування голів, викликане порушенням правил

1. Гол може бути зарахований, навіть якщо шайба не перетнула лінію воріт за умов, що воротар був замінений на польового гравця до виникнення інциденту.

2. Гол зараховується, якщо воротаря було замінено на польового гравця, та шайба знаходиться у тривимірній воротарській зоні і гравець команди, що

захищається, падає на шайбу, тримає чи притискає шайбу до себе чи бере або накриває шайбу руками.

3. Гол зараховується, якщо воротар змінився на польового гравця та проти атакуючого гравця, який виходить віч-на-віч з пустими воротами для недопущення можливості забити гол, порушують правила ззаду.

4. Гол зараховується, якщо воротаря змінено на польового гравця, а гравець його команди зсуває каркас воріт своєї команди з нормального положення, коли атакуючий гравець виходить віч-на-віч.

5. Гол зараховується, якщо воротар змінився на польового гравця, а гравець чи представник його команди забороненим чином входить у гру з лави гравців чи іншої частини арени та заважає атакуючому гравцю, який виходить віч-на-віч.

6. Гол зараховується, якщо воротар змінився на польового гравця, а гравець чи представник команди з лави гравців чи лави оштрафованих гравців, за допомогою ключки чи іншого об'єкта або частини свого тіла перешкоджає рухові шайби поза межами синьої лінії зони захисту суперника.

7. Гол зараховується, якщо гравець залишає будь-який предмет перед своїми воротами і шайба потрапляє у цей предмет, що не дає змоги шайбі увійти у ворота, поки воротар знаходиться не на льоду.

8. Гол зараховується, якщо воротар залишає свою ключку або інше спорядження чи згрібає сніг або інші предмети перед воротами до того, як покинути лід і бути заміненим гравцем, і це стає причиною непопадання шайби у ворота.

9. Гол зараховується, якщо у процесі виконання штрафного кидка воротар знімає маску.

10. Гол зараховується, якщо у процесі виконання штрафного кидка воротар кидає ключку у напрямку шайби або у гравця, що контролює шайбу.

ХІІ. Правила для воротарів

1. Розминка воротаря

1. Коли гра розпочалася і шайба була вкинута, резервному воротарю, який розпочинає гру, не дозволяється робити розминку.

2. Термін «воротар» стосується воротаря, який розпочинає гру, воротаря, який виходить на заміну або повертається у гру, третього воротаря або гравця, який змушений переодягатися у форму воротаря і грати на його позиції, але він може використати час, що залишився після переодягання у форму воротаря, на розминку.

2. Воратар у ролі капітана чи асистента капітана

Воратар не може бути капітаном чи асистентом капітана своєї команди.

3. Захист воротаря

1. Контакт гравця та воротаря протилежної команди неприпустимий за жодних умов. А тому воротар не може відповідати за застосування силових прийомів.

2. Штраф призначається в усіх випадках, коли гравець вступає в необов'язковий контакт із воротарем суперника. Випадковий контакт припустимий, якщо воротар у процесі гри із шайбою знаходиться за межами своєї площі воріт за умови, що атакуючий гравець намагається мінімізувати чи повністю уникнути контакту.

3. Якщо атакуючого гравця штовхнули на воротаря, щоб змусити його вступити в контакт із воротарем, то такий контакт не вважається спричиненим атакуючим гравцем за умови, що атакуючий гравець намагався уникнути контакту.

4. Атакуючому гравцю заборонено штовхати, ляскати та бити по рукавиці воротаря, коли той зловив шайбу, незалежно від того, чи знаходиться вона на льоду чи у повітрі.

5. Атакуючому гравцю заборонено вибивати ключку воротаря з його рук будь-яким способом. Якщо воротар грає на своїй позиції, його ключка є частиною воротарського спорядження, а тому гравцю заборонено будь-яким способом чіпляти, бити або піднімати ключку воротаря. Але якщо воротар розіграє шайбу як польовий гравець, контакт з його ключкою можливий.

6. За межами воротарської зони воротарю заборонено заважати атакуючому гравцю, який намагається розіграти шайбу чи блокувати суперника.

4. Воротар та воротарська зона

1. Гра воротаря на своїй позиції базується на можливості вільного пересування у воротарській зоні. Незважаючи на те, що атакуючому гравцю дозволено перетинати її, роблячи так, він ризикує отримати штраф або скасування гола. До того ж будь-який контакт атакуючого гравця з воротарем, безпосередньо чи штовхнувши суперника на воротаря, також тягне за собою ризик отримати штраф чи такі дії можуть призвести до анулювання гола.

2. Якщо атакуючий гравець займає позицію у воротарській зоні, то гра зупиняється і наступне вкидання відбувається у найближчій точці вкидання шайби в нейтральній зоні.

3. Атакуючий гравець, який здійснює порушення щодо воротаря, незалежно від місця порушення, отримає принаймні малий штраф.

4. Якщо воротар знаходиться поза межами воротарської зони, а атакуючий гравець заважає йому повернутися у неї чи належним чином грати на своїй позиції в той час, коли забивається гол, то гол не зараховується, а

атакуючому гравцю призначають малий штраф за атаку гравця, який не володіє шайбою.

5. Якщо атакуючий гравець знаходиться у воротарській зоні та ініціює випадковий контакт з воротарем, що заважає воротарю грати на його позиції, коли шайба влітає у ворота, то гол не зараховується, не буде також призначено штраф.

5. Воратарська зона – зарахований гол

1. Гол зараховується, якщо атакуючий гравець знаходиться у воротарській зоні на момент, коли шайба перетинає лінію воріт, та жодним чином не перешкоджає воротарю захищати ворота або грати на своїй позиції належним чином.

2. Якщо гравця атакуючої команди штовхає гравець протилежної команди, змусивши його потрапити у воротарську зону, коли шайба потрапила в сітку воріт, то гол зараховується за умови, що атакуючий гравець не мав достатньо часу, щоб вийти з воротарської зони.

3. Атакуючий гравець, який випадково вступає в контакт з воротарем поза межами воротарської зони, коли вони обоє намагаються заволодіти шайбою, не отримує штрафу. Якщо в цей час забито гол, то його зараховують.

4. Якщо атакуючий гравець займає позицію за межами воротарської зони, але навпроти воротаря, заважаючи його огляду, але не вступаючи з ним у контакт, і гол забито, то його зараховують, якщо немає порушення правил, яке визначено у пункті 3 глави 36 розділу X цих Правил.

6. Воратарська зона – незархований гол

1. Якщо атакуючий гравець вступає у контакт з воротарем у межах воротарської зони протягом гри, то йому призначається малий штраф. Якщо в цей час було забито гол, він не зараховується.

2. Атакуючий гравець, який навмисне вступає у контакт з воротарем протягом гри, отримає малий штраф за атаку гравця, який не володіє шайбою. Якщо в цей час забито гол, він не зараховується.

3. Якщо атакуючий гравець штовхає суперника в будь-який час протягом гри і змушує суперника увійти в контакт з його воротарем, то у разі забиття гола він не зараховується.

4. Якщо атакуючий гравець займає позицію у воротарській зоні, заважаючи огляду воротаря, але не вступаючи з ним в контакт, то у разі забиття гола такий гол не зараховується.

5. Атакуючий гравець, який навмисне вступає в контакт з воротарем поза межами його воротарської зони під час гри, отримає малий штраф за атаку гравця, який не володіє шайбою. Якщо в цей час забито гол, він не зараховується.

7. Спорядження воротаря – загальне

1. Вимірювання та габарити усього спорядження воротаря визначаються Міжнародною федерацією хокею.

2. Усе захисне спорядження має повністю одягатися під уніформу, окрім рукавиць, маски та щитків.

3. Запит на вимірювання спорядження воротаря, за винятком ключки, може надійти лише одразу після закінчення першого чи другого періодів або після третього періоду, якщо у матчі буде зіграно овертайм.

4. За винятком ковзанів та ключки, конструкція спорядження воротаря має служити винятково для захисту його голови та тіла та не повинна містити додаткового одягу, який надає надмірні можливості для захисту воріт чи «робить воротаря більшим». Захисний фартух на животі, що виходить за межі передньої частини стегна зі штанів, заборонений.

5. На будь-якому спорядженні заборонено використовувати графіті, схеми, малюнки або слогани, що ображають чи принижують культуру, расу чи релігію.

6. Суддя може попросити воротаря прибрати будь-які особисті аксесуари, якщо вони вважаються небезпечними. Якщо ці особисті аксесуари важко прибрати, то воротар має приліпити їх стрічкою або надійно сховати під светром так, щоб вони більше не становили небезпеки. У цьому випадку воротар має покинути лід на потрібний для цього час, а його команді буде винесено попередження. За друге подібне порушення суддя призначить воротарю дисциплінарний штраф.

8. Спорядження воротаря – блокер

1. Блокер повинен мати форму прямокутника. Частина блокера, яка захищає великий палець та зап'ястя, має пристібатися до нього та повторювати контури великого пальця та зап'ястя.

2. На блокері заборонені ребра у будь-якій кількості.

9. Спорядження воротаря - захист тулуба та рук

1. На передніх краях чи боках щитків, внутрішній чи зовнішній стороні рук та на плечах не дозволяються додаткові ребра.

2. Налокітники дозволяються для захисту, а не для додавання додаткової площі для зупинки шайби.

3. Захист плечей має повторювати контур плечей, а не ставати додатковим захистом воріт.

4. З кожного боку захист ключиці не повинен виступати над плечем чи поза ним, а також виходити за межі пахв. Не дозволяється підкладати щось між захистом ключиці та нагрудником, що може спричинити підняття захисту ключиці.

5. Якщо плече або захист плеча піднімається вище контуру плеча, коли воротар присідає, такі нагрудники вважаються забороненими.

10. Спорядження воротаря – маска

1. Воротар має носити маску протягом усієї гри. Маска повинна мати таку конструкцію, за якої шайба не може проникнути крізь отвори.

2. Усі воротарі віком 18 років і молодші мають носити маску такої конструкції, яка не дає змоги ні шайбі, ні гаку ключки проникнути в отвори.

3. Воротарю дозволяється носити маску іншого кольору чи конструкції, ніж у членів його команди.

4. Резервному воротарю не обов'язково одягати шолом та маску, коли він прямує через майданчик до лави гравців після завершення перерви.

11. Спорядження воротаря – захист колін

1. Захист колін має пристібатися та підходити до стегнового щитка на штанах.

2. Клапани, причеплені до внутрішнього боку щитків воротаря над коліном, та які не носяться під стегною накладкою штанів, заборонені.

3. Щиток на коліно, який пристібається, – це накладка, яка відділяє внутрішню сторону коліна від льоду.

4. Захист колін має щільно пристібатися, щоб не затуляти відстань між ногами воротаря. Накладка між застібкою колінного щитка та внутрішньою частиною коліна не підлягає цьому стандарту. Серединні ролики заборонені.

12. Спорядження воротаря – захист шиї та горла

1. Усі воротарі віком 18 років і молодші, незалежно від того, у якій грі чи турнірі вони беруть участь, мають носити захист шиї та горла.

2. Воротарю дозволено приєднувати спеціальний захист горла до підборіддя маски. Він має бути виконаний з матеріалу, який не спричинить травми.

13. Спорядження воротаря – щитки

1. Частина будь-якого матеріалу, що покриває відстань між льодом та нижньою частиною щитків воротаря спереду ковзанів, заборонена. Додатки на щитках із загорнутих у фольгу пластикових шайб заборонені.

2. Графіті, схеми, малюнки або слогани, що ображають чи принижують культуру, расу чи релігію, заборонені. Щитки можуть бути будь-якого не флуоресцентного кольору.

14. Спорядження воротаря – труси

1. Змінювати конфігурацію трусів воротаря можна лише з дозволу Міжнародної федерації хокею.

2. На штанинах чи поясі трусів не дозволяється використовувати додаткові щитки для захисту, не може бути внутрішніх чи зовнішніх крайок.

3. Якщо панцир штанів занадто великий та дає змогу закривати відкритий проміжок між ногами воротаря, коли він у положенні присівши, то такий панцир вважатиметься забороненим.

4. Стегновий захист всередині штанів має повторювати контур ніг. Квадратний стегновий захист вважається забороненим.

15. Спорядження воротаря – ковзани

1. Ковзани воротаря повинні мати захист у передній частині кожного черевика. Воротарю дозволяється носити ковзани та рукавиці відмінного кольору від інших членів команди.

2. Леза ковзана мають бути рівними та не довшими ніж черевик. Будь-які леза, виступи або «обманки», додані до черевика для додаткового зчеплення воротаря з поверхнею льоду, заборонені.

16. Спорядження воротаря – ключка

1. Ключка воротаря має бути виготовлена з матеріалу, схваленого Міжнародною федерацією хокею. На ній не повинно бути виступів, краї мають бути закруглені. Руків'я від кінця до лопатки має бути прямим. Кінець ключки воротаря повинен мати захисний ковпачок. Якщо ковпачок на кінці металеві ключки відірвано або він відпав, така ключка вважається небезпечним спорядженням.

2. Заборонено вставляти будь-який матеріал у порожнину руків'я ключки для зміни її ваги чи наповнення. Ключка може бути обмотана липкою та не флуоресцентною стрічкою у будь-якому місці. Фарбування ключки флуоресцентною фарбою заборонено.

3. Максимальна довжина руків'я ключки воротаря становить – 163 сантиметри від верхньої частини руків'я до кінця. Максимальна ширина – 3 сантиметри, а максимальна товщина становить 2,54 сантиметра. Руків'я складається з двох частин. Нижня секція вниз до кінця не може перевищувати 71 сантиметр завдовжки та бути не більше ніж 9 сантиметрів завширшки. Обидві частини руків'я мають бути прямими. Максимальна довжина лопатки становить 39 сантиметрів до краю від підйому до нижнього кінця. Максимальна висота 9 сантиметрів, окрім місця підйому, що може становити 11,5 сантиметрів. Максимальний загин лопатки становить 1,5 сантиметри.

17. Спорядження воротаря – светр

1. Змінювати конфігурацію светра воротаря можна лише з дозволу Міжнародної федерації хокею.

2. Не можна прив'язувати светр на зап'ясті, якщо це створює напруження і сприяє виникненню ефекту натяжки в зоні пахв. Для створення цього ефекту заборонено використовувати інші зв'язки чи додавання.

3. Светр вважається забороненим, якщо його довжина дозволяє закривати будь-яку ділянку між ногами воротаря. Рукави мають бути коротшими, ніж довжина пальців рукавиць для ловіння та блокування.

18. Воротар – шайба потрапляє у маску

1. Якщо воротарю влучили у маску під час гри, суддя може зупинити гру, якщо немає реальної можливості забити гол.

2. Якщо маска воротаря злітає під час гри, коли його команда володіє шайбою, суддя негайно зупиняє гру. Наступне вкидання шайби відбудеться в найближчій точці вкидання, де була шайба на момент зупинки гри. Якщо маска воротаря злазить під час гри, коли протилежна команда володіє шайбою, суддя зупиняє гру, якщо в той момент немає реальної можливості забити гол. Наступне вкидання шайби відбувається в одній з точок вкидання в зоні команди, яка захищається.

3. Якщо маска воротаря злітає протягом гри і шайба влітає у ворота до того, як суддя зупинив гру, гол зараховується. Якщо шайба влучає у маску воротаря та влітає у ворота, гол зараховується.

19. Воротар – кидок шайби вперед

1. Якщо шайба знаходиться у воротаря у будь-якій рукавиці і він кладе її на лід перед собою та штовхає шайбу ключкою, ковзаном або іншою частиною тіла, штраф не признається.

2. Якщо воротар кидає шайбу вперед будь-яким чином, окрім як ключкою та її першим розіграє член його команди, то суддя зупиняє гру та наступне вкидання відбудеться в кінцевій зоні команди-порушника у найближчій точці

вкидання. Якщо воротар кидає шайбу вперед і шайбою оволодіває суперник, гра продовжується.

20. Заміна воротаря

1. Якщо воротар їде на свою лаву запасних протягом зупинки гри з будь-якої причини, він має бути замінений, окрім випадків, коли зупинка відбувається через тайм-аут чи комерційну перерву. Воротар не має права затримувати гру для налагодження, ремонту чи заміни спорядження. Під час тайм-ауту чи комерційної перерви воротарю дозволено приїжджати до своєї лави запасних.

2. Якщо ключку воротаря зламано чи він хоче замінити її з будь-яких причин, він має залишатись у воротарській зоні та попросити члена своєї команди виконати заміну ключки.

3. Якщо заміна воротаря здійснена протягом зупинки гри або тайм-ауту, воротар, який залишив гру, не може повернутися до відновлення гри.

4. Основний та запасний воротарі можуть мінятися протягом гри так само, як гравці, проте вони підпорядковуються тим самим правилам заміни під час гри, що й польові гравці.

5. Якщо воротар отримує травму чи погано почувається, то він має бути готовим продовжити гру одразу після отримання необхідної допомоги лікаря безпосередньо на льоду. Якщо травма призводить до затримки гри, то травмований воротар має залишити гру та бути заміненим, хоча у будь-який момент він може повернутися назад.

6. Якщо протягом гри обидва воротарі команди не можуть грати, команді дозволяється одягнути одного з польових гравців у форму воротаря, і він гратиме як воротар. Йому надається десять хвилин для того, щоб одягнутися та приготуватися до гри, але якщо він це зробить за коротший термін, то залишковий час дозволяється використати для розминки на льоду. Якщо

відбувається подібна ситуація, то жодному із основних воротарів не дозволяється повернутись у гру.

21. Недозволена заміна воротаря

1. Гравець, який виходить на лід для заміни воротаря, має чекати, поки воротар буде знаходитися на відстані 1,5 метра від своєї лави гравців.

2. Якщо воротар попрямує до своєї лави гравців з метою заміни, але заміну виконали передчасно, суддя зупиняє гру, коли команда-порушник заволодіває шайбою.

3. Якщо гра зупинена в зоні атаки, то наступне вкидання відбудуватиметься у центральній точці вкидання. Якщо гра зупинена у зоні захисту, то наступне вкидання відбудуватиметься у зоні, де гра була зупинена у найближчій точці вкидання, яка не надає винній команді територіальної переваги.

22. Вкидання – воротар

Воротар не може брати участі у вкиданні.

23. Прокидання та гра воротаря

1. Якщо воротар залишає воротарську зону або знаходиться за її межами у момент, коли суддя сигналізує прокидання, і він рухається в напрямку шайби, то прокидання буде скасовано, навіть якщо він повернеться у воротарську зону. Якщо воротар знаходився поза межами воротарської зони, коли шайба виходила на прокидання, то прокидання буде анульовано, якщо воротар негайно не повертається у воротарську зону.

2. Якщо воротар знаходився поза межами воротарської зони, коли шайба виходила на прокидання, то прокидання фіксується, якщо воротар негайно повернеться у воротарську зону.

3. Якщо воротар їде до своєї лави гравців у ході гри, а в цей момент відбувається прокидання, то прокидання фіксується, якщо тільки воротар не

намагатиметься торкатися шайби або продовжує рух до лави гравців, або повертається безпосередньо в свою воротарську зону, не намагаючись торкнутися шайби. Якщо воротар їде до своєї лави гравців у ході гри, а в цей момент відбувається прокидання, то прокидання відміняється, якщо воротар торкається або намагається торкнутися шайби.

24. Штрафи воротаря

1. Воротар є суб'єктом усіх штрафів, передбачених цими Правилами. Також є спеціальні вимоги, що розглядаються нижче, які стосуються даного ігрового амплуа, його екіпірування та ролі у грі.

2. Якщо воротар здійснює порушення проти атакуючого гравця, він карається принаймні малим штрафом.

3. Воротар ніколи не відбуває штраф чи штрафи, накладені на нього чи на його команду, які вимагають перебування на лаві оштрафованих.

4. Будь-які додаткові штрафи, накладені на воротаря в тій самій зупинці гри, застосовуються і відбуваються польовим гравцем його команди за умови, що сам польовий гравець не був оштрафований. Гравець, який відбуває штраф замість воротаря, має бути на льоду у момент фіксації штрафу.

5. Після першого дисциплінарного штрафу воротарю він продовжує грати. Цей штраф відбуває гравець його команди, який був на льоду у момент зупинки матчу, за умови, що сам гравець не оштрафований. Воротар, якому призначено другий дисциплінарний штраф у матчі, результатом якого стає автоматичний дисциплінарний до кінця гри штраф, має залишити гру та бути замінений запасним воротарем.

6. У разі накладення на воротаря великого, дисциплінарного до кінця гри і матч-штрафу сам воротар підлягає вилученню з гри.

7. У випадку застосування великого дисциплінарного до кінця гри чи матч-штрафу, призначеного воротарю, гравець його команди, який був на льоду

під час зупинки гри, має відбути п'ятихвилинний штраф на лаві оштрафованих, за умови, що сам гравець не оштрафований.

8. У будь-якому випадку, коли воротар покараний до кінця гри, першим має замінити його запасний воротар і лише потім – польовий гравець, одягнутий у форму воротаря.

9. Коли воротарю призначено більше одного малого чи великого штрафу під час однієї зупинки гри, один з гравців його команди, який був на льоду під час зупинки гри, призначений тренером через капітана, має відбути ці штрафи за умови, що гравець сам не є оштрафованим.

10. Якщо воротар покараний одночасно малим штрафом та дисциплінарним штрафом, то один гравець, який був на льоду під час зупинки гри, має відбути за нього малий штраф, а другий гравець, який був на льоду під час зупинки гри, має відбути повні дванадцять хвилин. Обидва гравці призначаються тренером через капітана.

25. Штрафи воротаря – гра за червоною лінією

1. Воротарю не дозволяється брати участь у грі за центральною червоною лінією, за таке порушення воротарю призначається малий штраф.

2. Для призначення штрафу обидва ковзани мають бути за центральною червоною лінією.

3. Воротарю, який бере участь в командному святкуванні гола на половині поля команди-суперника, призначається малий штраф.

4. Це правило заміняють правила, що стосуються бійки, якщо воротар заїжджає за центральну червону лінію, щоб взяти участь у конфлікті.

26. Штрафи воротаря – зламана ключка

1. Ключка, яка не повністю ціла, має зламане руків'я чи лопатку і не є цільною, вважається зламаною, та є забороненою.

2. Воротар має негайно кинути на лід зламану ключку. Якщо він бере участь у грі зі зламанною ключкою, йому буде призначено малий штраф.

3. Воротарю, чия ключка зламана, заборонено отримувати кинуту на лід ключку з лави гравців чи від глядачів. Він може отримати її від гравця своєї команди, який знаходиться на льоду, а отже йому немає потреби прямувати до лави гравців за новою ключкою. Такий обмін треба робити із рук у руки.

4. Воротар, який під час зупинки гри їде до лави гравців для заміни ключки, отримує малий штраф. Однак, якщо його замінили до відновлення гри, штрафу призначено не буде. Воротарю дозволено підїхати до лави гравців та замінити ключку під час гри.

5. За жодних умов воротарю не дозволяється хапати ключку:

- 1) у суперника на льоду, який тримає або ж впустив ключку на лід;
- 2) у суперника, який сидить на лаві гравців;
- 3) з підставки для ключок на лаві суперника. Будь-яке порушення цього правила призведе до накладання малого штрафу.

6. Якщо воротар, чия ключка зламана, отримує ключку від члена своєї команди, який знаходиться на лаві оштрафованих, то воротар отримає малий штраф.

7. Воротар може використовувати ключку гравця.

8. Воротар не може використовувати більше однієї ключки одночасно.

27. Штрафи воротаря – небезпечне спорядження

1. Спорядження воротаря має відповідати вимогам безпеки, бути прийнятною якості, у робочому стані та носитися під уніформою, окрім рукавиць, маски та щитків. Команда воротаря, який бере участь в грі у нестандартному спорядженні, спочатку отримує попередження від головного

судді. Ігнорування попередження про виправлення, заміну або закріплення будь-якого елемента спорядження відповідно до конкретних вказівок головного судді означає, що будь-який гравець даної команди порушує правила безпечного екіпірування і карається дисциплінарним штрафом.

2. Якщо під час вимірювання воротарського спорядження між періодами виявляється, що спорядження не відповідає стандартам Міжнародної федерації хокею, воротар отримує малий штраф, який відбуває польовий гравець його команди за умови, що сам польовий гравець не був оштрафований.

28. Штрафи воротаря – підгонка екіпіровки

Воротарю, який зупиняє хід гри чи затримує початок гри, щоб полагодити чи привести у порядок екіпірування, буде призначено малий штраф.

29. Штрафи воротаря – зсування воріт

1. Воротар, який навмисно зсуває ворота з їх нормального положення, отримує малий штраф.

2. Якщо воротар зсуває ворота з їх нормального положення в останні дві хвилини основного чи у будь-який момент додаткового часу, то буде призначено штрафний кидок на користь протилежної команди.

3. Якщо воротар зсуває ворота з їх нормального положення під час штрафного кидка, то гол зараховується на користь протилежної команди, окрім випадків, які описані у пункті 4 глави 9 розділу XI цих Правил.

30. Штрафи воротаря – затримка шайби у своїй зоні вздовж бортів

Воротар, який затримує чи грає у шайбу ключкою, ковзанами чи тілом вздовж бортів так, щоб спричинити зупинку гри, отримає малий штраф, навіть якщо його атакує суперник.

31. Штрафи воротаря – воротар їде до лави гравців під час зупинки

Воротар, який їде на лаву гравців під час зупинки гри, що не є командним тайм-аутом або комерційною перервою і не для заміни, карається малим штрафом.

32. Штрафи воротаря – знімання маски

Воротар, який навмисне знімає маску під час гри для її зупинки, отримує малий штраф.

33. Штрафи воротаря – кидок шайби за межі ігрової поверхні

1. Воротар, який кидком, ударом або ударом з льоту посилає шайбу безпосередньо через захисне скло, зі своєї зони захисту, без рикошету від гравця суперника або від захисного скла, карається малим штрафом.

2. Штраф на воротаря не накладається, якщо він відбиває шайбу, внаслідок чого вона прямує через захисне скло, але якщо він, відбивши шайбу, посилає її в тому ж русі ударом по ній з льоту або іншим способом, то він карається малим штрафом.

3. Воротар, який навмисне викидає шайбу за межі майданчика в будь-якому місці на льоду під час гри чи її зупинки, карається малим штрафом.

34. Штрафи воротаря – воротар кладе шайбу на сітку воріт

1. Воротар, який навмисне кладе шайбу на сітку воріт зверху чи ззаду, аби спричинити зупинку гри, карається малим штрафом.

2. Якщо шайба потрапляє на сітку воріт, то воротарю дозволяється накрити її рукавицею, щоб не дати супернику розіграти шайбу.

35. Штрафи воротаря – бійка

1. Воротар, який починає бійку або використовує блокер для удару суперника у голову, шию чи обличчя, отримує матч-штраф.

2. Воротар, який знімає пастку та блокер для участі у бійці із суперником, отримує дисциплінарний штраф додатково до будь-якого іншого штрафу.

36. Штрафи воротаря – затримка шайби у воротарській зоні

1. Після відбивання шайби воротар має право притиснути шайбу у воротарській зоні, якщо на нього чинить тиск суперник. Якщо ж тиску на воротаря немає і у нього є час безпечно відіграти шайбу партнеру, він має ввести шайбу в гру.

2. Якщо на воротаря не тисне суперник, але він затримує шайбу довше трьох секунд, то він буде покараний малим штрафом.

3. Воротар, який не відчуває тиску з боку суперника, але навмисне притискає шайбу тілом, щитками, чи іншим спорядження, щоб зупинити гру, карається малим штрафом.

37. Штрафи воротаря – затримка шайби поза воротарською зоною

1. Воротар, що знаходиться повністю за межами воротарської зони, падає на шайбу або підбирає шайбу, коли шайба знаходиться за лінією прокидання або за позначками зовнішньої сторони кругів вкидання, притискає шайбу до будь-якої частини воріт або до бортів, буде покараний малим штрафом, незалежно від того, чи був він під пресингом суперника.

2. Воротар, який падає на шайбу або притискає її тілом, перебуваючи між лінією воріт і позначками зовнішньої сторони кіл вкидання кінцевої зони, карається малим штрафом за винятком випадків, коли на нього чинить тиск як мінімум один суперник.

38. Штрафи воротаря – блокування воріт чи збирання снігу

1. Воротарю не дозволяється залишати ключку чи інше спорядження або збирати сніг чи інші об'єкти перед воротами, що може перешкодити

потраплянню шайби у ворота. Утримання воротарської зони, вільної від сторонніх предметів чи інших перешкод, входить у відповідальність воротаря.

2. Воротарю призначається малий штраф, якщо він залишає ключку або інше спорядження або складає сніг чи інші об'єкти перед воротами та це перешкоджає потраплянню шайби у ворота.

3. Гол зараховується, якщо воротар залишає свою ключку або інше спорядження, або згрібає сніг або інші предмети перед воротами до того, як покинути лід і бути заміненим гравцем, і це стає причиною непопадання шайби у ворота.

39. Штрафи воротаря – вихід за межі воротарської зони під час конфлікту гравців

1. Воротар, який залишає воротарську зону для участі у конфлікті, карається малим штрафом.

2. Якщо воротар, який знаходився за межами своєї воротарської зони (вів гру за воротами або прямував до своєї лави запасних) і внаслідок чого потрапляє у конфлікт гравців, то на нього не накладається штраф за залишення своєї площі воріт, але на нього поширюються усі інші штрафи залежно від його дій у конфлікті.

3. Якщо конфлікт польових гравців відбувається у його воротарській зоні, то воротар має право покинути її без накладення штрафу. Додатково він має покинути свою площу воріт або відкотитися у кут майданчика або на яку завгодно іншу ділянку поля в своїй зоні захисту, що вільна від конфлікту, якщо буде відповідна вказівка головного судді.

40. Штрафи воротаря – порушення чисельного складу

1. Воротар не може торкатися шайби або вступати у контакт із суперником, коли залишає лід для заміни, якщо гравець, що заміняє його, вже

вийшов на лід. Усі правила стосовно порушення чисельного складу стосуються воротаря так само, як і польових гравців.

2. В жодному випадку під час гри команді не дозволяється мати двох воротарів на льоду, окрім випадку, коли воротарі змінюють один одного під час гри.

41. Штрафний кидок за порушення здійснені воротарем

1. Якщо воротар здійснює порушення стосовно гравця, що атакує та виходить віч-на-віч з воротарем, суддя призначає штрафний кидок на користь протилежної команди незалежно від того, чи відбулося порушення ззаду чи ні. Якщо воротар навмисне зрушує ворота з їх нормального положення протягом останніх двох хвилин основного часу гри чи у будь-який час протягом додаткового періоду, суддя призначає штрафний кидок на користь протилежної команди. Якщо воротар навмисне зрушує ворота з їх нормального положення, коли атакуючий гравець виходить віч-на-віч із воротарем, суддя призначає штрафний кидок на користь протилежної команди.

2. Якщо запасний воротар входить у гру забороненим способом чи заважає атакуючому гравцю, який виходить віч-на-віч, суддя зупиняє гру та призначає штрафний кидок. Якщо гравець забив гол до того, як пролунав свисток, гол зараховується, а штрафний кидок скасовується. Якщо воротар знімає маску, коли атакуючий гравець виходить віч-на-віч, суддя зупиняє гру та призначає штрафний кидок.

Директор департаменту
олімпійського спорту

Р. Я. Вірастюк

